Biuletyn Urzędu Regulacji Energetyki

w numerze m.in.:

- Odwołanie od decyzji Prezesa URE
- Umowa o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej a decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego
- *Elektryczne Pojazdy w Miejskiej Europie EVUE* – wnioski i konkluzje Raportu Końcowego

01/2013

NR 1 (83) 29 marca 2013 ISSN 1506-090X

Urząd Regulacji Energetyki

Spis treści

3/ Odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

20/ Umowa o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej a decyzja administracyjna o lokalizacji inwestycji celu publicznego w kontekście kompetencji Prezesa URE

25/ Rozporządzenie Ministra Gospodarki z 20.08.2012 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego

26/ Rozporządzenie Ministra Gospodarki z 4.09.2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu zbiorczego raportu kwartalnego dotyczącego rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych

27/ Ustawa z 14.09.2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię

34/ Ustawa z 10.10.2012 r. o zmianie ustawy o efektywności energetycznej

34/ Zarządzenie Ministra Gospodarki z 6.02.2013 r. w sprawie nadania statutu Urzędowi Regulacji Energetyki

36/ Wszystko dobre, co się dobrze kończy

44/ Prezes URE wyróżniony przez KIGEiT

46/ Informacje Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

49/ Tabele informacyjne – taryfy dla ciepła, koncesje

Biuletyn Urzędu Regulacji Energetyki

Szanowni Państwo!

Od decyzji Prezesa URE, w sprawach z zakresu regulacji energetyki, stronie przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W materiale przygotowanym przez Huberta E. Zadrożniaka przedstawione zostały „kluczowe dylematy pojawiające się w trakcie postępowania sądowego wszczętego wskutek wniesienia odwołania (lub zażalenia) od decyzji Prezesa URE. Autor stara się dowieść, iż do postępowania cywilnego skierowano sprawy, które w innych systemach prawnych są poza tym postępowaniem i których natura prawna wcale nie wymaga przekazania do postępowania cywilnego". Czytelnikom w przystępny sposób nakreślone zostały m.in.: sprawy cywilne w znaczeniu formalnym i materialnym, odwołania od wydanej w postępowaniu administracyjnym decyzji Prezesa URE, postępowania przed SOKiK, strony postępowania, formy zapadania orzeczeń w sprawach z zakresu regulacji energetyki, procedura hybrydowa, a także postępowanie nieprocesowe i sprawy związane z opłatami od odwołania od decyzji Prezesa URE.

W kolejnym artykule, opublikowanym w bieżącym numerze Biuletynu, podjęta została próba przedstawienia wybranych problemów, jakie pojawiają się podczas przyłączenia podmiotów do sieci, w tym wpływ decyzji administracyjnej o lokalizacji inwestycji celu publicznego na decyzję rozstrzygającą spór z art. 8 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne. Autorzy: Dariusz Schark i Krzysztof Sokołowski omawiają m.in. przesłankę przyłączenia obiektu do sieci elektroenergetycznej związaną z zaistnieniem „warunków technicznych", inwestycje celu publicznego w kontekście zapisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, wpływ decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego na dopuszczalność zawarcia oraz treść i wykonanie umowy o przyłączenie do sieci, a także sprawy związane z wydawaniem decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Państwa uwadze polecamy także artykuł Adama Lipińskiego, będący kontynuacją uprzednio zamieszczonego materiału o projekcie Elektryczne Pojazdy w Miejskiej Europie EVUE, realizowanego w ramach programu unijnego URBACT II. Tym razem autor przedstawia najważniejsze wnioski i konkluzje Raportu Końcowego z realizacji projektu, z omówieniem wybranych jego fragmentów.

Redakcja

WYDAWCA Urząd Regulacji Energetyki ADRES REDAKCJI 00-872 Warszawa, ul. Chłodna 64, tel. (0-22) 661 63 14, faks: (0-22) 387 11 54, www.ure.gov.pl
FOTO materiały fotograficzne wykorzystano za zgodą właścicieli praw autorskich

Nota copyright © do artykułów zamieszczonych w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki przysługuje autorom tych artykułów

Odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki[1)]

Hubert E. Zadrożniak

Opracowanie przedstawia kluczowe dylematy pojawiające się w trakcie postępowania sądowego wszczętego wskutek wniesienia odwołania (lub zażalenia) od decyzji Prezesa URE. Autor stara się dowieść, iż do postępowania cywilnego skierowano sprawy, które w innych systemach prawnych są poza tym postępowaniem i których natura prawna wcale nie wymaga przekazania do postępowania cywilnego, co potwierdzają przytoczone wypowiedzi wiodących przedstawicieli nauki.

Niniejsze studium uwzględnia zmiany dokonane w Kodeksie postępowania cywilnego ustawą z 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, w szczególności likwidację odrębnego postępowania w sprawach gospodarczych. Po wejściu w życie nowelizacji, tj. 3 maja 2012 r., przepisy postępowania gospodarczego przestały obowiązywać. W konsekwencji procesy między przedsiębiorcami prowadzone są na podstawie przepisów o postępowaniu zwykłym, które również, w pewnym zakresie, uległo zmianie.

Wstęp

Poza sprawami rozpoznawanymi przez sądy powszechne wyłącznie według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego[2)] o postępowaniu zwykłym istnieje grupa spraw, tzw. „regulacyjnych", do których w pierwszej kolejności zastosowanie znajdują przepisy dotyczące wyłącznie tych rodzajów spraw. Są to sprawy: z zakresu ochrony konkurencji (art. 479^{28} – 479^{35} K.p.c.), o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone (art. 479^{36} – 479^{45} K.p.c.), **z zakresu regulacji energetyki** (art. 479^{46} – 479^{56} K.p.c.), z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty (art. 479^{57} – 479^{67} K.p.c.) oraz sprawy z zakresu regulacji transportu kolejowego (art. 479^{68} – 479^{78} K.p.c.)[3)].

W płaszczyźnie regulacji proceduralnej, przynajmniej jeśli chodzi o sądowy etap procedury, różnice między postępowaniami we wskazanych wyżej sprawach są bardzo niewielkie. Wzorowane są one na regulacji postępowania w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów[4)].

Załatwianie takich spraw odbywa się na podstawie odrębnej regulacji prawnej. W ramach sądownictwa powszechnego stworzono do ich rozpoznawania odrębny sąd, orzekający w odrębnym trybie postępowania cywilnego[5)].

Pierwotnie administracyjnoprawne środki przeciwdziałania praktykom monopolistycznym przewidywały przepisy ustawy z 28 stycznia 1987 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym w gospodarce narodowej[6)]. Postępowanie w tych sprawach było postępowaniem administracyjnym prowadzonym na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego (zwanego dalej „K.p.a.")[7)]. Decyzje organu antymonopolowego, którym był Minister Finansów mogły być zaskarżane do NSA z powodu ich niezgodności z prawem.

Ustawa z 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym[8)] przyjęła inne rozwiązania. Postępowanie przed organem pierwszej instancji (wówczas Urzędem Antymonopolowym)

---

1) Za zgodą Redakcji wykorzystano fragmenty następujących publikacji autora artykułu:
- *Postępowanie w sprawach z zakresu regulacji energetyki – wybrane dylematy oraz postulaty de lege ferenda*, ENERGETYKA, PROBLEMY ENERGETYKI I GOSPODARKI PALIWOWO-ENERGETYCZNEJ Nr 6/2011, s. 376–385,
- *Postępowanie przed Sądem Ochrony Konkurencji i Konsumentów po wniesieniu odwołania od decyzji Prezesa URE w sprawie spornej* [w:] Materiały konferencyjne II Spalskich Warsztatów Energetycznych, Spała 23–24 kwietnia 2009 r.,
- *Opłata od odwołania w sprawach gospodarczych należących do właściwości sądów na podstawie przepisów prawa energetycznego, prawa telekomunikacyjnego, prawa pocztowego oraz przepisów o transporcie kolejowym*, Przegląd Sądowy Nr 5/2011, s. 58–66.

2) Ustawa z 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.), zwana dalej K.p.c.

3) K. Weitz, *Postępowanie sądowe w sprawach gospodarczych* [w:] *System prawa handlowego*, t. 7, pod red. T. Wiśniewskiego, Warszawa 2007, nb. 1, s. 104–106 i nb. 8, s. 112.

4) K. Weitz, *Postępowanie…*, nb. 1, s. 104–106 i nb. 8, s. 160–161.

5) Por. S. Włodyka, *Ustawa o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych*, PiP Nr 3/1990, s. 14 i 23.

6) Dz. U. Nr 3, poz. 18, z późn. zm.

7) Ustawa z 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

8) Dz. U. Nr 14, poz. 88.

było wprawdzie nadal postępowaniem administracyjnym, kończącym się w określonych sytuacjach wydaniem decyzji, ale postępowania w sprawie odwołań od tych decyzji były cywilnymi postępowaniami sądowymi (sprawy miały być rozpoznawane według przepisów o postępowaniu w sprawach gospodarczych). Do rozpoznania i rozstrzygnięcia tego typu spraw ustawodawca zastosował więc dwuetapową drogę ochrony prawnej i dwa podstawowe rodzaje gwarancji prawidłowego rozpoznania sporów prawnych[9].

Ustawą o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym dodano nowe przepisy procesowe o postępowaniu w sprawach z zakresu przeciwdziałania takim praktykom. Oznaczało to, że sąd powszechny (Sąd Antymonopolowy, jako wydział ówczesnego Sądu Wojewódzkiego w Warszawie), zaczął rozpoznawać sprawy z zakresu prawa publicznego. Postępowanie to rozciągnięto później na decyzje administracyjne wydawane przez kilka innych centralnych organów administracji publicznej[10], w tym Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki[11] (Prezesa URE).

Sprawy cywilne w znaczeniu formalnym

Postępowanie cywilne służy w zasadzie załatwianiu spraw cywilnych (art. 2 § 1 K.p.c.), zaś postępowanie administracyjne służy w zasadzie załatwianiu spraw administracyjnych (art. 1 K.p.a.). Postępowanie cywilne służy niekiedy załatwianiu spraw administracyjnych, które z tej racji stają się sprawami cywilnymi w znaczeniu formalnym[12].

Podziałem na sprawy cywilne w znaczeniu materialnym i formalnym posługuje się W. Broniewicz. Według tego autora sprawami cywilnymi w znaczeniu materialnym są sprawy wynikające ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, zaś sprawami cywilnymi w znaczeniu formalnym są te, których załatwienie odbywa się według przepisów K.p.c. z mocy przepisów zawartych bądź w kodeksie, bądź też w innych ustawach[13].

Przykładami takich spraw są sprawy z zakresu regulacji energetyki (art. 479^{46} – 479^{56} K.p.c.).

Sprawy cywilne w znaczeniu formalnym stanowią grupę spraw niejednokrotnie (zasadnie) pomijanych w rozważaniach teoretycznych m.in. ze względu na fakt, iż nie mogą one rzutować na strukturę samego postępowania cywilnego[14].

Z uwagi na specyfikę i często znaczne skomplikowanie spraw rozstrzyganych przez Prezesa URE, ustawodawca zdecydował się na przyjęcie (również w sprawach odwołań od rozstrzygnięć podejmowanych w toku postępowania) rozwiązania, które funkcjonuje na gruncie przepisów o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym. W sprawach odwołań od decyzji Prezesa URE (oraz w sprawach zażaleń na postanowienia Prezesa URE), właściwy jest Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK). Od decyzji tych nie przysługują natomiast „tradycyjne" środki odwoławcze, takie jak skarga do NSA albo wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy[15], jak również odwołanie do organu wyższej instancji.

Zgodnie z art. 30 ust. 3 u-Pe, w brzmieniu nadanym przez art. 3 ustawy z 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 233, poz. 1381), **postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki**. Wobec brzmienia cytowanego przepisu nie można podzielić poglądu „… iż skutkiem wniesienia odwołania jest w szczególności zmiana trybu postępowania z postępowania administracyjnego na postępowanie cywilne …"[16]. Ani postępowanie administracyjne nie stanowi jednego z trybów postępowania cywilnego, ani na odwrót. Jak wskazano wyżej, postępowanie cywilne służy rozpoznawaniu spraw cywilnych, zaś postę-

[9] T. Ereciński, *Postępowanie w sprawach o przeciwdziałanie praktykom monopolistycznym*, PiP Nr 1/1991, s. 33.

[10] T. Ereciński, *O potrzebie nowego kodeksu postępowania cywilnego*, PiP Nr 4/2004, s. 3.

[11] Ustawa z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059), zwana dalej „u-Pe".

[12] W. Broniewicz, *Postępowanie cywilne w zarysie, Wydanie 6 zmienione*, Wydawnictwa Prawnicze PWN, Warszawa 1998, s. 35–36, 46 oraz 296–297.

[13] W. Broniewicz, *Postępowanie…*, s. 35.

[14] F. Zedler, *Co dalej z kodeksem postępowania cywilnego?* [w:] *Czterdziestolecie kodeksu postępowania cywilnego*, Zjazd Katedr Postępowania Cywilnego w Zakopanem (7–9.10.2005), red. I. Ratusińska, Kraków 2006, s. 317.

[15] J. Baehr, E. Stawicki, J. Antczak, *Prawo energetyczne. Komentarz*, Zakamycze 2003, s. 208–209 oraz cyt. tam literatura.

[16] A. Walaszek-Pyzioł, W. Pyzioł, *Prawo energetyczne. Komentarz*, Wydawnictwa Prawnicze PWN, s. 93.

powanie administracyjne – spraw administracyjnych. Są to dwa odmienne, niezależne od siebie postępowania.

Nie mamy tu do czynienia ze zmianą trybu postępowania, a zmianą postępowania. Wskutek wniesienia odwołania następuje przejście z drogi postępowania administracyjnego na drogę postępowania cywilnego. Sprawa staje się sprawą cywilną w znaczeniu formalnym. Każda sprawa cywilna przynależna do drogi sądowej powinna być rozpoznawana przez właściwy sąd i we właściwym trybie (procesowym bądź nieprocesowym)[17].

Nie można również podzielać poglądu, iż „Odwołanie o jakim mowa w art. 30 ust. 2 P.e. następuje w drodze powództwa przeciwko Prezesowi URE. Konieczne jest więc wniesienie pozwu, który musi odpowiadać wymogom pisma procesowego (art. 126 K.p.c.)"[18].

Powództwo jest to żądanie zawarte w pozwie[19], złożony do sądu wniosek o przeprowadzenie procesu cywilnego[20] bądź skierowany do sądu wniosek o wszczęcie procesu cywilnego[21], wniosek o rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy[22].

Powództwo to oparte na przytoczonych okolicznościach faktycznych żąda wydania określonej treści wyroku. Składa się zatem z dwóch elementów, a mianowicie z żądania i podstawy faktycznej[23].

Można jedynie stwierdzić, iż odwołanie od decyzji Prezesa URE ma co do zasady charakter powództwa.

Przyjęcie omawianych w niniejszym opracowaniu rozwiązań zostało oparte na założeniu, że sądowi powszechnemu powierza się dalsze załatwianie spraw mających swój początek w postępowaniu administracyjnym, a nie sprawowanie kontroli działalności administracji publicznej, jak ma to miejsce w przypadku sądów administracyjnych[24].

Odwołanie

Według art. 30 ust. 1 u-Pe, do postępowania przed Prezesem URE stosuje się przepisy K.p.a. Od wydanej w postępowaniu administracyjnym decyzji służy **odwołanie** do SOKiK w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji. Z kolei postępowanie w sprawie odwołania od decyzji toczy się według przepisów K.p.c. o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Jest to postępowanie pierwszoinstancyjne przed sądem powszechnym.

Powołana ustawa (Prawo energetyczne) wprowadza charakterystyczny system kontroli. Od decyzji wydanych w postępowaniu administracyjnym nie służy bowiem odwołanie instancyjne i skarga do sądu administracyjnego, ale szczególny środek prawny w postaci odwołania do sądu powszechnego (SOKiK).

Postępowanie administracyjne wprowadzone w sprawach z zakresu regulacji energetyki ma zawsze charakter obligatoryjny w zakresie warunku jego wyczerpania celem otwarcia drogi sądowej. Do wyczerpania tego postępowania „przedsądowego" dochodzi w zasadzie z chwilą wydania decyzji. Decyzja administracyjna nie wywiera merytorycznego wpływu na rozstrzygnięcie sądu, gdy sprawa będzie toczyć się przed nim[25].

Jak podniesiono wyżej, postępowanie przed SOKiK wszczyna odwołanie, które zgodnie z art. 479[49] K.p.c. winno czynić zadość wymaganiom przepisanym dla pisma procesowego, a także zawierać:

- oznaczenie zaskarżonej decyzji,
- oznaczenie wartości przedmiotu sporu,
- przytoczenie zarzutów i zwięzłe ich uzasadnienie,
- wskazanie dowodów,
- wniosek o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub w części.

Skutecznie wniesione odwołanie wszczyna postępowanie procesowe. Rozpoczyna ono postępowanie w sprawie z zakresu regulacji energetyki

[17] Por. np. M. Osowska-Grzelak, *Wzajemna relacja postępowań odrębnych występujących w procesie cywilnym w ujęciu ogólnym – cz. I*, MPr Nr 13/2008, s. 694 i nast. oraz cyt. tam literatura i orzecznictwo.

[18] A. Walaszek-Pyzioł, W. Pyzioł, *Prawo…*, s. 93.

[19] H. Trammer, *Następcza bezprzedmiotowość procesu cywilnego*, Kraków 1950, s. 16.

[20] W. Siedlecki, *Postępowanie cywilne w zarysie*, Warszawa 1972, s. 190.

[21] W. Siedlecki, *Postępowanie…*, s. 245.

[22] W. Berutowicz, *Postępowanie cywilne w zarysie*, Warszawa 1974, s. 256.

[23] W. Broniewicz, *Pozew i powództwo (analiza pojęć)*, PiP Nr 1 – 2/1976, s. 177 oraz cyt. tam literatura; W. Broniewicz, *Postępowanie…*, s. 167.

[24] R. Hauser, A. Skoczylas [w:] K. Celińska-Grzegorczyk, R. Hauser, W. Sawczyn, A. Skoczylas, *Postępowania administracyjne, sądowoadministracyjne i egzekucyjne*, Warszawa 2009, s. 131.

[25] W. Dawidowicz, *Postępowanie w sprawach administracyjnych a postępowanie przed sądem cywilnym*, PiP Nr 8/1990, s. 40.

od początku i na zasadach postępowania kontradyktoryjnego. W postępowaniu sądowym wykorzystać można materiał zebrany w postępowaniu przed Prezesem URE. Znaczenie tego ostatniego postępowania ogranicza się jednak do tego, że przeprowadzenie postępowania administracyjnego jest warunkiem dopuszczalności drogi sądowej. Wcześniejsze wystąpienie do SOKiK uzasadnia odrzucenie pozwu[26] (art. 199 § 1 pkt 1 K.p.c.).

Rozważając kwestię, czy w postępowaniu przed SOKiK strona pozwana (Prezes URE) obowiązany jest do wniesienia w terminie dwutygodniowym **odpowiedzi na pozew**, T. Ereciński twierdzi, iż odwołanie jest w gruncie rzeczy pozwem[27] (w znaczeniu pisma procesowego obejmującego swoją treścią powództwo, co wynika z art. 187 K.p.c.). Także według tego Autora, odwołanie od decyzji Prezesa URE należy traktować jako powództwo, bowiem pisemne elementy treści odwołania sprowadzają się do istotnych elementów pozwu, tj. żądania i jego uzasadnienia. Przyznaje On (T. Ereciński) jednak, iż celowość przyjętych rozwiązań budzi wątpliwości wobec nie odwołania się przez ustawodawcę wprost do konstrukcji powództwa (tak jak ma to miejsce choćby w prawie spółdzielczym w odniesieniu do uchylenia uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni)[28].

Strona, która wniosła odwołanie, ma możliwość uzyskania ochrony tymczasowej. W razie wniesienia odwołania od decyzji Prezesa URE, SOKiK może, na wniosek strony, która wniosła odwołanie, wstrzymać wykonanie decyzji do czasu rozstrzygnięcia sprawy. Postanowienie w tej sprawie może być wydane na posiedzeniu niejawnym (art. 479^{52} k.p.c.)[29].

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wydaje **postanowienia**. Dotyczą one poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania, lecz nie rozstrzygających o istocie sprawy, chyba że przepisy K.p.a. stanowią inaczej (art. 123 § 2 K.p.a.). Na wydane postanowienia służy stronie zażalenie, gdy kodeks tak stanowi (art. 141 § 1 K.p.a.), które także podlega rozpoznaniu przez SOKiK (art. 479^{46} pkt 2 oraz art. 30 ust. 4 u-Pe). W literaturze dokonano szczegółowego wyliczenia postanowień wydawanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie[30].

W praktyce pojawiały się problemy i wątpliwości w zakresie trybu zaskarżania postanowień wydanych przez prezesa URE na gruncie egzekucji administracyjnej (co również zostało omówione w literaturze przedmiotu[31]).

Zarówno odwołanie, jak i zażalenie wniesione do SOKiK mają w zasadzie charakter powództwa. Można przyjąć, że obydwa wymienione środki prawne służą realizacji prawa do sądu, którym legitymuje się podmiot uprawniony, gdyż ich wniesienie stwarza po stronie organu procesowego obowiązek dokonania czynności mających na celu zbadanie zasadności zgłoszonego żądania oraz wypowiedzenia się co do meritum sprawy[32].

Od wydanego przez SOKiK wyroku przysługuje apelacja (art. 367 § 1 i nast. K.p.c. Od orzeczenia sądu drugiej instancji przysługuje skarga kasacyjna, niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 479^{56} § 2 K.p.c.).

Postępowanie

Postępowanie przed SOKiK jest postępowaniem przed sądem pierwszej instancji[33]. Sąd nie rozpoznaje sprawy jedynie w granicach wniosków apelacji (art. 378 § 1 K.p.c.), ale wyjaśnia wszechstronnie sprawę i wydaje wyrok biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy (art. 316 § 1 K.p.c.).

Postępowanie przed SOKiK nie zmierza bezpośrednio do kontroli postępowania i decyzji Prezesa

[26] T. Ereciński, *Postępowanie…*, PiP Nr 1/1991, s. 39.
[27] T. Ereciński, *Postępowanie…*, PiP Nr 1/1991, s. 40.
[28] T. Ereciński, *Postępowanie…*, PiP Nr 1/1991, s. 39–40.

[29] A. Skoczylas, *Komentarz do art. 30 ustawy – prawo energetyczne* (p. 23) [w:] M. Swora (red.), Z. Muras (red.), F. Elżanowski, A. Falecki, R. Gawin, M. Gutowski, J. Kędzia, K. Kloc-Evison, D. Kośka, M. Mordwa, M. Nowaczek-Zaremba, D. Nowak, M. Sachajko, A. Skoczylas, K. Smagieł, M. Stefaniuk, M. Szostakowska, R. Trypens, M. Woszczyk, M. Zawiska, *Prawo energetyczne. Komentarz*, LEX, 2010.
[30] H. Palarz, *Prawo energetyczne z komentarzem*, Gdańsk 1999, s. 80.
[31] Por. np. A. Skoczylas, *Komentarz… do art. 30 ustawy – prawo energetyczne* (p. 27) [w:] M. Swora (red.) i in. *Prawo energetyczne...* oraz cyt. tam literatura i orzecznictwo.

[32] K. Piotrowski, *Zagadnienia proceduralne postępowania w sprawach z zakresu regulacji energetyki – przebieg, orzeczenia, środki odwoławcze*, Prawnik, Biuletyn Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie, Nr 1(17)/2009, s. 22 oraz cyt. tam literatura.
[33] Por. np. postanowienie SN z 7.10.1998 r., I CKN 265/98, Wokanda Nr 3.

URE, lecz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Nie oznacza to jednak, że sąd nie dokonuje pośredniej kontroli decyzji, jeżeli jest to niezbędne dla merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Enigmatyczne uregulowania dotyczące postępowania przed SOKiK mogą w praktyce stwarzać problemy procesowe. Nie wszystkie z nich mogą zostać rozwiązane przez odwołanie się wprost do ogólnych przepisów o procesie. Wątpliwości mogą powstać m.in. co do zakresu możliwego postępowania dowodowego. Czy SOKiK może je prowadzić w pełnym czy tylko w ograniczonym wymiarze? Powyższe wątpliwości spowodowane są tym, że SOKiK posiada nie tylko kompetencje kasatoryjne (tj. może uchylić zaskarżoną decyzję), ale również może decyzję zmienić i orzec co do istoty sprawy (art. 479[53] § 2 K.p.c.). Jeżeli rozstrzyga sprawę merytorycznie, to musi także przeprowadzić postępowanie dowodowe, gdy w sprawie wystąpią jakiekolwiek wątpliwości i to bez względu na zakres tego postępowania i rodzaje dowodów. Oznacza to, że SOKiK może dopuścić nowe dowody albo ponowić przeprowadzenie niektórych lub wszystkich dowodów przeprowadzonych w postępowaniu przed Prezesem URE. W przypadku wydania orzeczenia kasatoryjnego przeprowadzenie dowodów nie wydaje się celowe, choć zależy to od uznania sądu[34)].

„Projektując postępowanie w sprawach z zakresu regulacji energetyki przyjęto mieszany, administracyjno-sądowy wariant postępowania. Przewidziano najpierw administracyjną, a następnie sądową drogę ochrony w tej samej co do przedmiotu sprawie”

Wyrok SOKiK ustosunkowuje się do decyzji Prezesa URE. Formalnie decyzja ta jest przedmiotem rozstrzygnięcia sądowego. Konstrukcja wyroku SOKiK odpowiada konstrukcji wyroku sądu administracyjnego z tą jednak różnicą, iż wyrok SOKiK może mieć charakter reformatoryjny[35)].

Zgodnie z art. 145 § 1 pkt 1-3 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi[36)], sąd uwzględniając skargę na decyzję lub postanowienie: uchyla decyzję lub postanowienie w całości albo w części, stwierdza nieważność decyzji lub postanowienia w całości lub w części, stwierdza wydanie decyzji lub postanowienia z naruszeniem prawa.

Według zaś art. 173 § 1 ww. ustawy, od wydanego przez wojewódzki sąd administracyjny wyroku lub postanowienia kończącego postępowanie w sprawie przysługuje **skarga kasacyjna** do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Projektując postępowanie w sprawach z zakresu regulacji energetyki przyjęto mieszany, administracyjno-sądowy wariant postępowania. **Przewidziano najpierw administracyjną, a następnie sądową drogę ochrony w tej samej co do przedmiotu sprawie.** Prowadzenie postępowania w pierwszej instancji powierzono Prezesowi URE, zapewniając jednak, poprzez środek zaskarżenia nazwany „odwołaniem do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów” (art. 479[46] pkt 1 K.p.c.), możliwość rozpoznania sprawy przez sąd powszechny. Uwzględniając ustalenia nauki procesu cywilnego należy stwierdzić, iż mamy tu do czynienia z **konstrukcją czasowej niedopuszczalności drogi sądowej**. Otwiera się ona dopiero w razie wyczerpania uznawanego za szczególne, zbudowanego z elementów unormowanych przepisami K.p.a., postępowania przed organem administracji, tj. Prezesem URE. Wprowadzając ten model postępowania, kierowano się prawdopodobnie ideą powiązania funkcji orzekania z pozaprocesowymi formami działań kontrolno-reglamentacyjnych, ze swej istoty przypisanych administracji oraz założeniem wykorzystania inicjatywy administracji (możliwość wszczęcia postępowania z urzędu). Z drugiej strony dopuszczając rozpoznanie spraw objętych regulacją u-Pe na drodze sądowej, wzięto pod uwagę konieczność respektowania właściwych dla niej standardów ochrony prawnej. Przepisy dają bowiem możliwość rozstrzygnięcia sporu o legalność i celowość decyzji administracyjnej orzeczeniem sądu wyposażonego w kompetencje reformacyjne[37)].

34) T. Ereciński, *Postępowanie…*, PiP Nr 1/1991, s. 41.
35) T. Ereciński, *Postępowanie…*, PiP Nr 1/1991, s. 42.
36) Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.
37) Por. wywody Z. Kmieciaka dot. regulacji postępowania w sprawach z zakresu ochrony konkurencji [w:] *Postępowanie w sprawach ochrony konkurencji a koncepcja procedury hybrydowej*, PiP Nr 4/2002, s. 33–34 i 45, 46–47 oraz cyt. tam literatura.

Strony

Zgodnie z art. 479^{50} § 1 K.p.c., w sprawach z zakresu regulacji energetyki stronami są także Prezes URE i zainteresowany. Z kolei § 2 ww. artykułu stanowi, iż zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu. Jeżeli zainteresowany nie został wezwany do udziału w sprawie, SOKiK wezwie go na wniosek strony albo z urzędu.

Podkreślić należy, iż sposób ujęcia (zdefiniowania) **zainteresowanego** jest daleki od doskonałości, by nie powiedzieć niekonsekwentny i zawiły[38]. Można bowiem *prima facie* dojść do wniosku, że w postępowaniu sądowym mogą występować trzy strony procesowe. Byłoby to jednak trudne do pogodzenia z konstrukcją procesu cywilnego opartego na dwustronności[39].

W postępowaniu z zakresu regulacji energetyki bezsporne jest kwalifikowanie jako strony procesowej Prezesa URE (który występuje zawsze po stronie pozwanej) oraz podmiotu wnoszącego odwołanie od decyzji Prezesa URE (powoda). Problem może jednak stanowić kwalifikacja zainteresowanego, czyli tego, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu.

Przytoczone określenie zainteresowanego wywołuje skojarzenia z procesową instytucją interwencji ubocznej i przypozwania. Inaczej jednak niż interwenient uboczny, zainteresowany przed SOKiK może być wezwany do udziału w sprawie nie tylko na wniosek strony, ale przez sąd z urzędu.

Zainteresowany, o jakim mowa w art. 479^{50} § 1 K.p.c., jest szczególnym rodzajem interwenienta ubocznego – przypozwanym do procesu. Nie może być bowiem stroną procesową w ścisłym tego słowa znaczeniu podmiot, który nie może wystąpić do sądu z żądaniem ochrony prawnej (taki charakter posiada niewątpliwie odwołanie od decyzji Prezesa URE). W konsekwencji przemawiałoby to za wnioskiem o nieprawidłowym użyciu terminu „strona" w art. 479^{50} § 1 K.p.c. w odniesieniu do zainteresowanego. Do zainteresowanego należałoby więc stosować odpowiednio przepisy o interwencji ubocznej ze zmianą wynikającą z 479^{50} § 2 K.p.c., polegającą na możliwości wezwania go do udziału w sprawie także z urzędu[40].

Zgodnie z powyższym zainteresowany działa w procesie jako sui genesis interwenient uboczny (przypozwany do procesu), a nie jako strona.

Takie ujęcie spotkało się z krytyką w literaturze. Według Z. Resicha nie można jako interwenienta ubocznego traktować podmiotu, który przez ustawę jest expresis verbis określony jako strona. Byłaby to niedopuszczalna wykładnia *contra legem*. Należy przy tym zauważyć, że ustawa nakazuje sądowi wezwanie zainteresowanego do udziału w sprawie, a tym samym traktuje go jako współuczestnika procesowego koniecznego (art. 195 K.p.c.). Interwenient uboczny działa przecież w procesie z własnej woli i inicjatywy. Wzywanie go do przymusowego udziału w sprawie byłoby absolutnie niedopuszczalne; sprzeczne z istotą interwencji ubocznej. Zgodnie z art. 479^{50} § 1 K.p.c. zainteresowany staje się stroną z mocy ustawy. Skoro zaś w § 2 zd. 2 tego artykułu mowa jest o tym, że SOKiK wezwie go do udziału w sprawie na wniosek strony albo z urzędu, to korygując w drodze wykładni logicznej niepoprawną redakcję omawianych przepisów należy przyjąć, że sąd na wniosek zainteresowanego lub z urzędu musi go dopuścić do udziału w sprawie. Zainteresowany, jako strona z mocy ustawy, ma oczywiście również prawo zgłosić wniosek, tylko (logicznie rzecz biorąc) będzie to wniosek o dopuszczenie go do procesu, nie zaś o wezwanie. Byłoby niedopuszczalne, aby strona z mocy ustawy nie miała takiego prawa. Gdyby sąd jej nie dopuścił do procesu zachodziłaby nieważność postępowania na podstawie art. 379 pkt 5 K.p.c., ponieważ strona zostałaby pozbawiona możności obrony swych praw.

Wykładnia systemowa prowadzi zatem do wniosku, że zainteresowany, jako strona procesowa, może wziąć udział w sprawie, nie tylko wówczas, gdy sąd wezwie go na wniosek albo z urzędu, ale także wówczas, gdy zgłosi się on do procesu z własnej inicjatywy. Ponieważ jednak zainteresowanym jest ten, czyje prawa lub obowiązki zależą od rozstrzygnięcia procesu, okoliczność ta powinna zostać przez sąd sprawdzona przy podejmowaniu decyzji o dopuszczeniu zainteresowanego do udziału w sprawie.

Na zakończenie tej części rozważań zauważyć należy, iż art. 479^{50} K.p.c. jest nieporadnie zredagowany, niedookreślony i nieskoordynowany z treścią art. 195 K.p.c. i dlatego powoduje trudności

[38] Z. Kmieciak, *Postępowanie…*, PiP Nr 4/2002, s. 35.
[39] T. Ereciński, *Postępowanie…*, PiP Nr 1/1991, s. 36.
[40] T. Ereciński, *Postępowanie…*, PiP Nr 1/1991, s. 37–38.

interpretacyjne. Owo nieskoordynowanie polega na tym, że współuczestnika koniecznego po stronie powodowej nie wzywa się do obowiązkowego udziału w sprawie, lecz jedynie zawiadamia o toczącym się procesie, dając możliwość przystąpienia do sprawy w charakterze powoda w terminie dwóch tygodni[41].

Przyjęcie, iż zainteresowany działa w procesie jako interwenient uboczny (nie zaś jako strona) miałoby sens, gdyby ustawodawca przekazał sprawy z zakresu regulacji energetyki do rozpoznawania w trybie **postępowania nieprocesowego**, które jest obok procesu drugim zasadniczym trybem cywilnego postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi. W kierunku takiej sugestii skłania brzmienie art. 479^{50} § 2 K.p.c. zbliżone do brzmienia art. 510 K.p.c., który dotyczy uczestników postępowania nieprocesowego.

W postępowaniu nieprocesowym występuje jednolite pojęcie uczestnika postępowania. W danym postępowaniu może brać udział zarówno jeden uczestnik, jak i większa ich liczba. Uczestnikiem postępowania nieprocesowego można się stać w następujący sposób:

- wskutek własnej czynności (poprzez złożenie wniosku wszczynającego postępowanie w sprawie), albo przez wzięcie udziału w toczącym się postępowaniu,
- wskutek wezwania przez sąd do wzięcia udziału w postępowaniu,
- z mocy samego prawa[42].

[41] Z. Resich [w:] J. Jodłowski, Z. Resich, J. Lapierre, T. Misiuk-Jodłowska, *Postępowanie cywilne*, Wydanie 1, Wydawnictwa Prawnicze PWN, Warszawa 1996, s. 317–318.

[42] W. Broniewicz, *Postępowanie…*, s. 314–315 oraz cyt. tam literatura.

Praktyka rozwiązuje problem zainteresowanego w ten sposób, że po wpłynięciu do sądu odwołania wraz z odpowiedzią Prezesa URE, SOKiK z urzędu przesyła te dokumenty podmiotowi, który występował w postępowaniu administracyjnym, a nie złożył odwołania. Wstępuje on do toczącego się postępowania, bądź ustosunkowuje się na piśmie do przesłanych mu pism procesowych. W razie udziału zainteresowanego w postępowaniu przed SOKiK faktycznie dochodzi do odpowiedniego zastosowania przepisów o interwencji ubocznej samoistnej. Zainteresowany występuje bowiem bądź po stronie podmiotu wnoszącego odwołanie i oczekuje, tak jak ten podmiot, na uchylenia lub zmiany decyzji prezesa URE, bądź staje po stronie Prezesa URE, oczekując oddalenia wniesionego przez powoda odwołania[43].

Orzeczenia SOKiK

W sprawach z zakresu regulacji energetyki orzeczenia zapadają w formie **wyroków** oraz **postanowień** (które dotyczą kwestii formalnych). Wynika to z treści art. 354 K.p.c. zgodnie z którym, jeżeli kodeks nie przewiduje wydania wyroku lub nakazu zapłaty, sąd wydaje postanowienie. Z uwagi na pierwszoinstancyjny charakter postępowania przed SOKiK, w sprawach z zakresu regulacji energetyki nie będzie miała zastosowania zasada wyrażona w art. 384 K.p.c. (zakaz *reformationis in peius*).

[43] M. Jędrzejewska [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego*, Część pierwsza, Postępowanie rozpoznawcze, Tom 1, Wydanie 4 zmienione, LexisNexis, Warszawa 2002, s. 1078.

Do rozpoznawania **apelacji** w sprawach z zakresu regulacji energetyki zastosowanie mają reguły ogólne z art. 367 i nast. K.p.c. Za takim poglądem przemawia okoliczność, iż przepisy dotyczące postępowania w sprawach z zakresu regulacji energetyki nie zawierają żadnych uregulowań szczególnych dotyczących rozpoznania apelacji.

Dyskusyjny wydaje się pogląd o niedopuszczalności **skargi kasacyjnej** od kasatoryjnego wyroku sądu drugiej instancji uchylającego decyzję Prezesa URE i przekazującego mu sprawę do ponownego rozpoznania (sytuacja z art. 386 § 2 oraz § 4 K.p.c.) – jako nie kończącego postępowania w sprawie[44].

Sąd drugiej instancji nie ma uprawnień do przekazania sprawy Prezesowi URE do ponownego rozpoznania. Przepisy art. 386 § 2 i 4 KPC nie mają tutaj zastosowania. Decyzja Prezesa URE nie jest wyrokiem sądu.

Zgodnie z art. 479^{53} § 1 K.p.c., SOKiK oddala odwołanie od decyzji Prezesa URE, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia. Według zaś art. 479^{53} § 2 K.p.c., w razie uwzględnienia odwołania, SOKiK zaskarżoną decyzję albo uchyla (wówczas mamy do czynienia z wyrokiem kasatoryjnym), albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy (rozstrzygnięcie reformatoryjne).

[44] K. Piotrowski, *Zagadnienia…*, Prawnik, Nr 1(17)/2009, s. 27.

Uwagę doktryny zwrócił przypadek uchylenia decyzji Prezesa URE. Podnoszono, że uchylając decyzję SOKiK nie może przekazać sprawy do ponownego rozpoznania. Wyrok bowiem jedynie uchyla i eliminuje wadliwą decyzję z obrotu prawnego. Istnieje jednak możliwość przeprowadzenia przez Prezesa URE nowego postępowania administracyjnego i wydania nowej decyzji, już po uchyleniu wcześniejszej decyzji przez SOKiK, choć nie ma on (sąd) na to bezpośredniego wpływu. Stanowi to zaledwie możliwość, gdyż sąd nie może zobligować Prezesa URE do takiego zachowania, jakkolwiek możliwa do wyobrażenia jest sytuacja, kiedy organ będzie zmuszony do przeprowadzenia nowego postępowania. Wynikać to będzie jednak nie ze względu na uchylenie przez SOKiK decyzji ale ze względu na obowiązujące przepisy prawa (np. orzeczony przez SOKiK niezgodny z prawem charakter taryfy, wymusza podjęcie nowego postępowania przed Prezesem URE)[45].

Wyrok SOKiK uchylający decyzję Prezesa URE kończy jedynie postępowanie przed sądem. Brak jest przepisu, który umożliwiałby przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prezesowi Urzędu. Pod tym względem wyrok SOKiK podobny jest do wyroku NSA[46].

Po uchyleniu decyzji przez SOKiK Prezes URE może przeprowadzić nowe postępowanie administracyjne i wydać nową decyzję[47].

Procedura hybrydowa

Trudno znaleźć racjonalne powody uzasadniające zastosowaną technikę legislacyjną, polegającą na przekazaniu sądom powszechnym rozpoznawania spraw wszczętych na skutek wniesienia odwołania od decyzji Prezesa URE. Obowiązujące unormowania świadczą o tym, iż ustawodawca podważa tradycyjne prawidła, stanowiące podstawę rozdziału postępowania administracyjnego od cywilnego[48]. Być może wynika to z bezkrytycznej apologetyki procesu sądowego, tj. twierdzenia, że postępowanie sądowe jest zawsze i we wszelkich okolicznościach najlepszą formą rozstrzygania sporów, do której krytyków[49], podnosząc dodatkowo argument swoistej kolizji doktryn postępowania administracyjnego i postępowania cywilnego, wypada się przyłączyć.

„Postępowanie administracyjne i postępowanie cywilne są postępowaniami heterogennymi, niezależnymi od siebie w płaszczyźnie legislacyjnej i teoretycznej”

W literaturze podkreślano, iż wiele złożonych problemów teoretycznych powstaje „na styku” prawa cywilnego i prawa administracyjnego. Każda próba wyznaczenia między nimi ostrej linii nawet na wąskim odcinku z konieczności rozpoczyna się od analizy pojęć bardzo ogólnych i zupełnie podstawowych. Nie może być inaczej, albowiem sformułowanie jakiejkolwiek propozycji w tym zakresie wymaga odwołania się do istoty danego prawa, wyznaczonej jego cechami swoistymi[50].

Jeżeli zatem postępowanie administracyjne i cywilne są postępowaniami heterogennymi, to tym bardziej muszą być heterogennymi odpowiadające im obszary prawa materialnego, stąd zaś wynika wniosek, iż nie wolno „krzyżować” ani prawa materialnego z odpowiednim postępowaniem ani odwrotnie. Nie wolno zatem posługując się koncepcją „sprawy w istocie cywilnej”, przekraczać granicy wyznaczonej przez materialny porządek prawa publicznego[51].

Administracyjne postępowanie prejusdykcyjne nie może być traktowane (z racji braku podstaw normatywnych) jako struktura związana organicznie z postępowaniem cywilnym unormowanym w K.p.c. Postępowanie administracyjne i postępowanie cywilne są postępowaniami heterogennymi, niezależnymi od siebie w płaszczyźnie legislacyjnej i teoretycznej. Brak jest podstaw do integrowania

[45] K. Piotrowski, *Zagadnienia…*, Prawnik, Nr 1(17)/2009, s. 24–25 oraz cyt. tam literatura.

[46] T. Ereciński [w:] T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego*, Część pierwsza, Postępowanie rozpoznawcze, Tom 1, Wydanie 4 zmienione, LexisNexis, Warszawa 2002, s. 1052–1079.

[47] Por. orzeczenie SN z 29.05.1991 r., III CRN 120/91, OSNCP Nr 5/1992, poz. 87.

[48] W. Dawidowicz, *Postępowanie…*, PiP Nr 8/1990, s. 40 i nast.

[49] Np. L. Morawski, *Proces sądowy a instytucje alternatywne*, PiP Nr 1/1993, s. 12.

[50] T. Kiełkowski, *Czy organy administracji publicznej rozstrzygają sprawy cywilne?*, PiP Nr 8/1997, s. 83.

[51] W. Dawidowicz, *Postępowanie…*, PiP Nr 8/1990, s. 41.

ich w jednorodną i jednolitą strukturę prawną także z punktu widzenia funkcji i zasad prawa procesowego[52]. Nie można tu również mówić o swoistym typie postępowania złożonego. Obydwa postępowania nie stanowią bowiem kompleksowych członów zawierających się w sposób funkcjonalny w jednolitej homogennej strukturze prawnej.

W postępowaniu odrębnym z zakresu regulacji energetyki nie mamy do czynienia z kontynuacją postępowania administracyjnego przed sądem powszechnym. Oba postępowania zachowują (każde w swoim układzie) odrębny charakter prawny. Nie wchodzi w grę tryb mieszany[53].

Celem postępowania administracyjnego jest bowiem wiążące ustalenie konsekwencji norm prawa materialnego, w odniesieniu do konkretnie oznaczonego adresata w sprawie indywidualnej, przez organ administracji publicznej w formie decyzji[54]. Decyzja administracyjna wydana w postępowaniu prejusdykcyjnym nie ma waloru prejudycjalnego w sporze cywilnoprawnym wszczętym przed sądem powszechnym wskutek wniesienia odwołania. Jak podniesiono wyżej sąd powszechny rozstrzyga spór *ex novo*.

Również ocena charakteru SOKiK stanowiła przedmiot wielu sporów doktrynalnych. Wstępnie należy stwierdzić, iż SOKiK (poprzednio sądu antymonopolowego) nie da się jednoznacznie zakwalifikować ani jako sądu cywilnego, ani jako sądu administracyjnego. Postępowanie przed nim zawiera bowiem elementy charakterystyczne dla obu rodzajów sądów. Być może wyjściem byłby tu powrót do pojęcia prawa publicznego, przez które (zgodnie z tradycją wywodzącą się z prawa rzymskiego) rozumieć można prawo stanowione w interesie publicznym, choćby posługiwało się ono częściowo, bądź nawet w przeważającej mierze, cywilnoprawną metodą regulacji stosunków społecznych i rozstrzygania spornych stosunków prawnych. Sprawy z zakresu regulacji energetyki mają zaś niewątpliwie taki publicznoprawny charakter[55].

Postulaty *de lege ferenda*

W literaturze wielokrotnie uznawano za budzące wątpliwości zmiany procedury cywilnej prowadzące do powierzania rozpoznawania przez sądy powszechne spraw z zakresu prawa publicznego, poprzez rozpatrywanie odwołań od decyzji i zażaleń od postanowień prezesów kilku centralnych organów administracji publicznej[56].

Na potrzebę uregulowania postępowań prejurysdykcyjnych oraz ujednolicenie rozwiązań w tym zakresie wskazuje m.in. K. Piasecki[57].

Postulaty zmiany istniejącego stanu prawnego w tym zakresie zgłaszano również w literaturze niejako „przy okazji" dyskusji nad potrzebą ponownej kodyfikacji postępowania cywilnego. Zarówno zwolennicy wprowadzenia nowego kodeksu[58], jak i zajmujący co do takiej potrzeby stanowisko „co najmniej sceptyczne"[59], zgodnie wskazują na kontrowersje związane z przekazywaniem sądom powszechnym spraw wynikających z prawa publicznego.

Wprowadzone i funkcjonujące rozwiązania uznaje za dyskusyjne T. Ereciński, przy czym, według tego Autora ustawodawca polski często przypadkowo wybiera odpowiedni tryb postępowania[60].

Szczególną uwagę zwracają poglądy W. Broniewicza w omawianym zakresie. Zajmując sceptyczny, czy wręcz negatywny stosunek do koncepcji opracowania nowego K.p.c., postuluje On wprowadzenie do tego aktu prawnego dość szerokich ale niezbędnych zmian i poprawek o charakterze legislacyjnym. Przede wszystkim, należy usunąć z kodeksu postępowania odrębne służące rozpoznawaniu spraw administracyjnych. Chodzi przede wszystkim o postępowania z odwołań od decyzji i zażaleń od postanowień prezesów kilku urzędów (centralnych organów administracji publicznej), w tym również Prezesa URE. Rzecz zrozumiała, że w czasie, gdy postępowanie przed sądami admi-

52) K. Piasecki, *Procedury poprzedzające postępowanie cywilne*, Palestra Nr 7 – 8/1985, s. 22.
53) Tamże oraz cyt. tam literatura.
54) M. Jaśkowska, A. Wróbel, *Kodeks postępowania administracyjnego*. Komentarz., Zakamycze 2000, s. 31.
55) T. Ereciński, *Postępowanie…*, PiP Nr 1/1991, s. 43.
56) A. Oklejak, *Co dalej z kodeksem postępowania cywilnego w czterdziestolecie jego istnienia?* [w:] *Czterdziestolecie kodeksu postępowania cywilnego*, Zjazd Katedr Postępowania Cywilnego w Zakopanem (7–9.10.2005), red. I. Ratusińska, Kraków 2006, s. 8.
57) K. Piasecki, *Procedury…*, Palestra Nr 7 – 8/1985, s. 24.
58) T. Ereciński, *O potrzebie…*, PiP Nr 4/2004, s. 3 i nast.
59) W. Broniewicz, *Czy potrzebny jest nowy kodeks postępowania cywilnego?*, PiP Nr 4/2004, s. 11 i nast.
60) T. Ereciński, *O potrzebie…*, PiP Nr 4/2004, s. 10.

nistracyjnymi było postępowaniem jednoinstancyjnym (przed Naczelnym Sądem Administracyjnym), dla zapewnienia (zgodnie z art. 78 i 176 ust. 1 Konstytucji RP[61]) dwuinstancyjnej kontroli sądowej w sprawach objętych wyżej wymienionymi postępowaniami, sprawy te musiały być poddane jurysdykcji sądów powszechnych. Obecnie jednak, gdy postępowanie przed sądami administracyjnymi zostało (w wykonaniu art. 236 Konstytucji RP) ukształtowane jako postępowanie dwuinstancyjne, z sądami wojewódzkimi jako sądami pierwszej instancji i Naczelnym Sądem Administracyjnym, jako sądem drugiej instancji, sprawy z odwołań od decyzji i zażaleń na postanowienia prezesów powinny być, jak wypada przyjąć, poddane jurysdykcji tych sądów i wyjęte spod jurysdykcji SOKiK.

Z przeprowadzonego przez W. Broniewicza przeglądu starannie wyselekcjonowanego ustawodawstwa wynika, że proces może być wszczęty nie tylko przez wytoczenie powództwa, ale również przez wniesienie stosownego odwołania, zażalenia, skargi albo wniosku zastępującego pozew (w postępowaniach odrębnych w sprawach administracyjnych). **Przyjmując, że wyłączną, historycznie ukształtowaną czynnością wszczynającą proces jest wytoczenie powództwa (co powinno być regułą), zgłasza postulat eliminacji tych sposobów w drodze przekazania spraw, w których są one stosowane, do innych postępowań niż proces, przede wszystkim do postępowania przed sądami administracyjnymi albo do postępowania nieprocesowego, względnie uchylenie przepisów, które dany sposób przewidują**[62].

Zgodnie z poglądem T. Erecińskiego, wyrażonym w podsumowaniu wystąpień i głosów w dyskusji Zjazdu Katedr Postępowania Cywilnego w Zakopanem (7–9.10.2005 r.), **należy wyeliminować z kodeksu postępowania odrębne, które dotyczą oceny decyzji administracyjnej**, zwłaszcza, że postępowania odrębne są nadmiernie rozbudowane[63].

Zdaniem F. Zedlera brak jest podstaw do tworzenia osobnych regulacji dotyczących postępowań, w których rozpoznaje się odwołania od decyzji administracyjnych. Cytowany Autor pomija jednak w przytaczanej wypowiedzi problem, czy sprawy te winny być rozpoznawane przez sądy administracyjne. Kwestia ta wymaga bowiem osobnej analizy, która z pewnością doprowadzi do wniosku, iż większość z tych spraw należałoby przekazać do właściwości sądownictwa administracyjnego. W podsumowaniu podnosi, iż nie ma uzasadnienia dla tworzenia odrębnych postępowań do rozpoznawania w sądowym postępowaniu cywilnym spraw, w których rozpoznawane są odwołania od decyzji administracyjnych. Sprawy te mogą być rozpoznawane w postępowaniu cywilnym według zasad ogólnych. W zależności od charakteru, sprawy te mogłyby być rozpoznawane albo w procesie (tak jak zostało to rozwiązane w przypadku powództwa o zwolnienie od egzekucji administracyjnej – art. 842 K.p.c.), albo w postępowaniu nieprocesowym (tak jak ma to miejsce w sprawach z zakresu aktów stanu cywilnego)[64].

Jedną z istotnych wad K.p.c., nieuchyloną, a nawet pogłębioną przez dotychczasowe nowelizacje, pozostaje nadmierna liczba procedur, w szczególności jeżeli chodzi o procedury rozpoznawcze. W latach 90. XX wieku, w ramach transformacji ustrojowej, nastąpiło bowiem przekazanie do postępowania cywilnego wielu spraw cywilnych w znaczeniu formalnym, które przedtem nie występowały w naszym prawie. Dostosowywanie K.p.c. do rozpoznawania tych nowych spraw nie nastąpiło w drodze przebudowy części ogólnej kodeksu, lecz przez dodawanie nowych postępowań odrębnych, czy nowych postępowań nieprocesowych[65].

Postulat uproszczenia struktury trybu postępowania rozpoznawczego zgłasza K. Weitz, aprobując tezę o potrzebie opracowania nowego K.p.c. W ramach tego uproszczenia należy zrezygnować z kilku postępowań odrębnych (za wyjątkiem spraw o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone i o ochronę naruszonego posiadania). Ewentualne odrębności dla tych kategorii spraw mogą znajdować się wśród przepisów ogólnych o procesie. Łączy się z tym wyłączenie z cywilnego postępowania sądowego i przekazanie sa-

[61] Ustawa z 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja RP, Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.

[62] W. Broniewicz, *Czy potrzebny jest…*, PiP Nr 4/2004, s. 12–14 i 16; Wystąpienie prof. W. Broniewicza na posiedzeniu Komitetu Nauk Prawnych PAN z 19 lutego 2004 r., strona internetowa http://knp.pan.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=55&Itemid=54.

[63] A. Oklejak, *Co dalej…*, s. 15.

[64] F. Zedler, *Co dalej…*, s. 329.

[65] F. Zedler, *Co dalej…*, s. 325.

dom administracyjnym spraw z odwołań od decyzji administracyjnych w sprawach z zakresu ochrony konkurencji i konsumentów, regulacji energetyki, telekomunikacji i poczty, transportu kolejowego, a także z zakresu ubezpieczeń społecznych[66].

Jak dowodzi praktyka nie do utrzymania jest założenie, iż reguły właściwe do rozstrzygania np. spraw z zakresu regulacji energetyki muszą też być właściwe do rozstrzygania spraw rodzinnych, a te z kolei do rozstrzygania spraw pracowniczych czy konsumenckich. Taka praktyka prowadzi do funkcjonalnego różnicowania się wymiaru sprawiedliwości. Sądy mogą się stawać po prostu coraz mniej kompetentne do rozwiązywania problemów zakładających wysoce wyspecjalizowaną wiedzę i znajomość odmiennych logik i procedur.

Wątpliwości może też budzić użyteczność przyjętego modelu postępowania sądowego w sytuacji, gdy strony pozostają lub pozostawać muszą w stałych stosunkach (chodzi np. o konieczność bieżącego dostarczania paliw i energii czy sprawy taryfowe) po zakończeniu postępowania sądowego. Rozstrzygnięcia sądowe są zorientowane przede wszystkim na przeszłość. Podstawą jest tu ustalenie kto naruszył normę prawa materialnego i wydanie na tej podstawie wyroku. Mniejsze znaczenie ma potrzeba, aby poprzez odpowiednią decyzję **przyczynić się do dalszej współpracy stron w przyszłości**. Aktualnie mamy do czynienia raczej z retrospektywą, a nie prospektywą orientacji procesu sądowego w sprawach z zakresu regulacji energetyki[67].

Mając na uwadze wskazane wyżej mankamenty procesowe oraz wypowiedzi wiodących przedstawicieli nauki, konieczność „wyprowadzenia" z obecnego K.p.c. znajdujących się tam postępowań o charakterze administracyjnym wydaje się również autorom niniejszego opracowania uzasadniona.

W sądach winno się widzieć instytucję, której głównym celem jest ochrona praw obywatelskich i reguł uczciwego postępowania w społeczeństwie, nie zaś instytucji, która może rozstrzygać wszelkie spory, w tym i te, do których rozstrzygania sędziowie nie mają merytorycznego przygotowania[68].

Postępowanie nieprocesowe

Jak zaznaczono wyżej postulat przeniesienia spraw „regulacyjnych" do postępowania przed sądami administracyjnymi albo do postępowania nieprocesowego, zgłaszał W. Broniewicz[69]. Autor ten jednak nie rozwija zgłoszonej propozycji.

Podobne stanowisko zajmuje K. Weitz. Autor ten (powołując się na poglądy A.G. Harli oraz T. Erecińskiego) twierdzi, iż proces jest trybem postępowania rozpoznawczego wykazującym z tego punktu widzenia znacznie mniejszą „zdatność" adaptacyjną niż postępowanie nieprocesowe. Podnosi, iż w nauce, od początku, gdy tylko przekazano sprawy o jakich tu mowa do właściwości sądownictwa powszechnego (po wyczerpaniu postępowania prejurysdykcyjnego), pojawiało się wiele wątpliwości. Wobec tego, jeżeli sprawy te mają być rozpoznawane w postępowaniu cywilnym, to bardziej odpowiednim byłoby do tego celu postępowanie nieprocesowe[70].

Postępowanie nieprocesowe (art. 506 i nast. K.p.c.) jest, obok procesu, drugim zasadniczym trybem cywilnego postępowania rozpoznawczego przed sądami powszechnymi. Przekazanie określonych spraw na drogę postępowania nieprocesowego tłumaczy się trzema względami:

- Postępowanie nieprocesowe różni się od procesu, o ile chodzi o zasady nim rządzące. Z tej racji postępowanie to jest bardziej odpowiednie niż proces do rozpoznawania określonych spraw, jak np. spraw opiekuńczych czy spadkowych.
- Istnieją pewne sprawy, które z uwagi na brak w nich elementu dwustronności nie mogą być rozpoznawane w procesie, jak np. sprawy o uznanie za zmarłego czy też sprawy rejestrowe.
- O przekazaniu określonych spraw na drogę postępowania nieprocesowego, mimo że nadają się one do rozpoznania w procesie decydują względy historyczne, np. sprawy o rozgraniczenie nieruchomości czy zniesienie współwłasności[71].

[66] K. Weitz, *Czy nowa kodyfikacja postępowania cywilnego*, PiP Nr 3/2007, s. 23 i 25.

[67] Por. L. Morawski, *Proces…*, PiP Nr 1/1993, s. 16–17.

[68] L. Morawski, *Proces…*, PiP Nr 1/1993, s. 12.

[69] W. Broniewicz, *Czy potrzebny jest…*, PiP Nr 4/2004, s. 12–14 i 16; Wystąpienie prof. W. Broniewicza na posiedzeniu Komitetu Nauk Prawnych PAN z 19 lutego 2004 r.

[70] K. Weitz, *Postępowanie…*, nb. 1, s. 104–106 i nb. 8, s. 137 oraz cyt. tam literatura.

[71] W. Broniewicz, *Postępowanie…*, s. 309 i 311.

Wskazać należy, iż znaczna liczba przepisów zakresu postępowania nieprocesowego pozostaje poza kodeksem postępowania cywilnego, a liczba ta ulega rozszerzeniu. Obejmowanie postępowaniem nieprocesowym coraz to nowych kategorii spraw stanowi w prawie polskim dość charakterystyczne zjawisko[72].

„Zgodnie z art. 510 § 1 K.p.c. zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania, może on wziąć udział w każdym stanie sprawy aż do zakończenia postępowania w drugiej instancji"

Za omawianym tutaj modelem rozpoznawania spraw „regulacyjnych" przemawia także okoliczność, iż w postępowaniu nieprocesowym występuje jednolite pojęcie **uczestnika postępowania**. Zgodnie z art. 510 § 1 K.p.c. zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania, może on wziąć udział w każdym stanie sprawy aż do zakończenia postępowania w drugiej instancji. Jeżeli weźmie udział, staje się uczestnikiem. Na odmowę dopuszczenia do wzięcia udziału w sprawie przysługuje zażalenie. Zgodnie zaś z art. 510 § 2 K.p.c., jeżeli okaże się, że zainteresowany nie jest uczestnikiem, sąd wezwie go do udziału w sprawie. Przez wezwanie do wzięcia udziału w sprawie wezwany staje się uczestnikiem.

W danym postępowaniu może brać udział zarówno jeden uczestnik, jak i większa ich liczba.

Postulat przeniesienia spraw, o jakich tutaj mowa, do rozpoznawania w postępowaniu nieprocesowym wydaje się rozwiązaniem pośrednim. Z pewnością jest to rozwiązanie bardziej korzystne niż pozostawienie tej regulacji w niezmienionej postaci, ze względu na omówioną wyżej charakterystykę postępowania nieprocesowego.

Jednakże za bardziej celowe uznać należy rozpoznawanie odwołania na drodze administracyjnej.

Projekt z 16 maja 2007 r.

Omawiając problematykę postępowania wszczętego wskutek wniesienia odwołania od decyzji Prezesa URE, warto wskazać, iż Ministerstwo Sprawiedliwości w 2007 r. przygotowało projekt ustawy ograniczający kognicję sądów powszechnych w „sprawach regulacyjnych", a więc w sprawach z zakresu regulacji rynku energetycznego, telekomunikacyjnego i poczty oraz transportu kolejowego. Zakładał on wyłączenie spod kompetencji SOKiK spraw z zakresu regulacji poczty i transportu kolejowego i ograniczenie kompetencji tego sądu w sprawach z zakresu regulacji energetyki[73].

W uzasadnieniu projektu wskazano, iż generalne wyłączenie właściwości sądów administracyjnych w tego rodzaju sprawach, nie jest do końca uzasadnione. Nie cała bowiem materia objęta tymi sprawami wykazuje na tyle istotne cechy szczególne, aby uzasadnione było w każdym przypadku poddanie wydawanych w nich decyzji administracyjnych kontroli sądu powszechnego. W odniesieniu do niektórych kategorii spraw regulacyjnych znacznie bardziej operatywna i skuteczna wydaje się być klasyczna kontrola sądowoadministracyjna, ograniczona zasadniczo do kontroli legalności uprzednio wydanych decyzji i oparta na modelu kasacyjnym.

Proponowane rozwiązania miały zapewnić ujednolicenie modelu postępowania w sprawach regulacyjnych (procedura administracyjna w obydwu fazach postępowania), a ponadto usprawnić postępowania odwoławcze w tej kategorii spraw. Stosowana bowiem przed SOKiK procedura cywilna, z natury nastawiona na rozpoznawanie sporów ze stosunków prywatnoprawnych, w których spór toczą równorzędne podmioty, zaś przedmiotem ochrony jest określony interes prywatny, uwzględniając nawet jej odrębności wynikające z rozwiązań szczególnych zawartych w (ówczesnym) dziale IVa tytułu VII księgi pierwszej części pierwszej, nie wydaje się w sposób należyty uwzględniać celów i założeń postępowań regulacyjnych. W efekcie wskazano na małą efektywność i długotrwałość postępowań prowadzonych przed SOKiK[74].

7 września 2007 r. podjęto uchwałę skracającą kadencję Sejmu V kadencji (art. 98 ust. 3 Konstytucji RP). Zgodnie z zasadą dyskontynuacji, Sejm VI kadencji nie kontynuował prac nad projektem.

[72] W. Broniewicz, *Postępowanie…*, s. 311.

[73] Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych przestępstw umyślnych oraz niektórych innych ustaw. Projekt ten został przyjęty 16 maja 2007 r. przez Radę Ministrów i złożony w sejmie (druk sejmowy nr 1841), http://orka.sejm.gov.pl/proc5.nsf.

[74] Strona 7–8 uzasadnienia projektu.

Proponowanych w projekcie rozwiązań nie można w pełni uznać za słuszne, choć zmierzały one we właściwym kierunku. Przede wszystkim błędne jest dalsze dzielenie spraw rozpoznawanych przez poszczególnych prezesów na takie, od decyzji których odwołanie przysługuje w administracyjnym toku instancji oraz takie, od których odwołanie rozpoznaje sąd powszechny. Stwarza to dodatkowe trudności.

Przykładem może tu być art. 2 projektu. Zawiera on propozycję zmian w u-Pe i przewiduje, że od decyzji Prezesa URE wydanych jedynie na podstawie art. 8 ustawy, służy odwołanie do SOKiK w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

Dotychczas przepisy u-Pe poddają kognicji SOKiK wszystkie kategorie spraw, w których Prezes URE wydaje decyzje. Znajdują się wśród nich zarówno sprawy o charakterze typowo administracyjnym (np. sprawy związane z udzielaniem koncesji, zatwierdzaniem taryf, nakładaniem kar administracyjnych), jak i sprawy sporne w zakresie umów przesyłowych i dystrybucyjnych (art. 8 u-Pe). O ile w odniesieniu do tej drugiej kategorii spraw uzasadnione wydaje się być utrzymanie kontroli orzeczniczej sądu powszechnego, o tyle pierwsza kategoria powinna być rozpoznawana w toku całego postępowania zgodnie z zasadami procedury administracyjnej. Stąd w art. 2 projektu przewidziano pozostawienie konstrukcji odwołania do sądu ochrony konkurencji i konsumentów jedynie w przypadku decyzji wydanych na podstawie art. 8 ustawy. Również zażalenia od postanowień Prezesa URE wydanych w tych sprawach podlegać miały kognicji sądu powszechnego[75].

[75] Strona 10 uzasadnienia projektu.

Takie rozumowanie, z praktycznego punktu widzenia, uznać należy za niewłaściwe.

Opłata od odwołania w sprawach z zakresu regulacji energetyki

Wstęp

Dla skuteczności odwołania od decyzji Prezesa URE konieczne jest (m.in.) uiszczenie należnej opłaty stałej.

Odwołanie od decyzji jest pismem procesowym kwalifikowanym. Podobnie jak pozew inicjuje postępowanie sądowe. Poza wymogami z art. 479[49] K.p.c. winno czynić zadość także wymogom formalnym przewidzianym w art. 126 – 128 w zw. z art. 13 § 2 K.p.c. Ewentualne braki podlegają uzupełnieniu pod rygorem odrzucenia odwołania (art. 479[47] § 2 K.p.c.). Ten sam rygor będzie miał zastosowanie *per analogiam* w przypadku nieuiszczenia należnej opłaty. Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego odwołanie od decyzji nie podlega rygorom przewidzianym dla pozwu w art. 187 K.p.c.[76].

Przywołując przepis art. 130 § 1 K.p.c. normujący ogólną zasadę postępowania w przypadku wniesienia pisma, które nie może otrzymać prawidłowego biegu, wskutek niezachowania warunków formalnych, uznać należy, że zakreślony termin nie powinien być krótszy niż tydzień. Odrzucenie, o jakim mowa, nastąpi także wówczas, jeśli w międzyczasie braki formalne pisma zostaną usunięte, chyba że wnoszący pismo uzyska przedłużenie terminu do ich usunięcia[77].

[76] Postanowienie SN z 26.09.2005 r. II UZ 52/05, OSNP Nr 15 – 16/2006, s. 254.

Stosownie do art. 32 ust. 3 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych[78] (zwanej dalej „u.k.s.c."), od odwołania od decyzji (m.in.) Prezesa URE, a także od apelacji, skargi kasacyjnej i skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w takiej sprawie, pobiera się opłatę stałą w kwocie 100 zł.

Biorąc jednak po uwagę niezwykle złożony charakter załatwianych przez Prezesa URE spraw, wysokość opłaty może budzić zastrzeżenia.

Koszty procesu, koszty sądowe oraz opłata

W odniesieniu do kosztów procesu K.p.c. przyjął założenie, iż reguluje w tym zakresie tylko ogólne zasady (art. 98 – 110 K.p.c.), przenosząc unormowania szczegółowe do odrębnych aktów normatywnych.

W myśl art. 108 § 1 K.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu musi być zamieszczone w sentencji orzeczenia, a nie w jego uzasadnieniu[79].

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu musi pozostawać w rozsądnym stosunku do rozstrzygnięcia o żądaniu głównym. Obciążenie strony opłatami

[77] W. Broniewicz, *Postępowanie cywilne w zarysie. Wydanie 6 zmienione*, Warszawa 1998, s. 88.

[78] Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594, z późn. zm.

[79] Por. postanowienie SN z 15.02.1967 r., III CZ 144/66, OSNCP Nr 7 – 8/1967, poz. 144.

w wysokości zbliżonej do zasądzonego na jej rzecz świadczenia przekreśliłyby całkowicie cel i sens procesu[80].

Jeżeli chodzi o granice rozstrzygania o kosztach, to obowiązująca przy wyrokowaniu zasada *ne eat iudex ultra petitia partium* (niech nie wychodzi sędzia ponad żądania stron) również znajduje tu zastosowanie, ale z natury rzeczy, tylko odpowiednio. Jej znaczenie praktyczne jest mniejsze, inaczej niż przy oznaczaniu żądania pozwu (art. 187 K.p.c.), żądanie zwrotu kosztów nie musi być dokładnie określone. Strona może poprzestać na zgłoszeniu żądania o zwrot kosztów według norm przepisanych[81].

Zgodnie z art. 98 § 1 K.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Rozliczenie kosztów następuje zatem po zakończeniu postępowania. O tym, czy strona jest wygrywającą czy przegrywającą sprawę, decyduje ostateczny wynik sprawy. Będzie to zatem oddalenie bądź uwzględnienie powództwa. Nie ma natomiast znaczenia wynik poszczególnych postępowań incydentalnych[82]. Zwrot kosztów należy się pozwanemu pomimo uwzględnienia powództwa, jeżeli nie dał powodu do wytoczenia sprawy i uznał przy pierwszej czynności procesowej żądanie pozwu (art. 101 K.p.c.). W wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami (art. 102 K.p.c.).

System kosztów procesu winien być tak ukształtowany, aby nie utrudniał obrony praw obywateli, lecz równocześnie nie zachęcał do prowadzenia lekkomyślnych, złośliwych lub fikcyjnych procesów. Każdy proces pociąga za sobą nakłady ze strony jego uczestników. Proces nieuzasadniony powoduje znaczną stratę czasu i to zarówno ze strony sądu, jak i zainteresowanych stron[83].

Należy mieć na uwadze, iż koszty procesu jako zjawisko faktyczne, nie zaś instytucja prawna, są kategorią ekonomiczną. Pozostają nią również po wyeliminowaniu z nich nakładów gotówkowych. Na ogólne bowiem koszty procesu składa się m.in. także praca i zużyty czas. W literaturze niejednokrotnie podnoszono (np. W. Siedlecki, E. Wengerek), iż proces cywilny pochłania właśnie czas i pracę oraz że strata czasu to jeden z elementów składających się na kosztowność procesu[84].

Według W. Broniewicza, koszty procesu spełniają trojaką funkcję:

- Funkcję odnoszącą się do samego postępowania, która polega na oddziaływaniu kosztów na decyzje zainteresowanych podmiotów co do wszczęcia postępowania i podejmowania w jego toku określonych czynności.
- Funkcję społeczną, która oznacza wpływ, jaki koszty postępowania wywierają na życie społeczne w sensie zarówno pozytywnym (np. przeciwdziałanie pieniactwu, szykanowaniu przeciwnika ochronie fikcyjnej sfery prawnej w celu uzyskania niesłusznych korzyści i szkodzenia interesom innych osób), jak i negatywnym (np. utrudnienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, czy też naruszenie zasady faktycznej równości uczestników postępowania).
- Funkcję fiskalną, która polega na tym, że ponoszenie tych kosztów przez uczestników postępowania kompensuje w pewnym zakresie wydatki ponoszone przez Skarb Państwa na utrzymanie i działalność organów wymiaru sprawiedliwości[85].

W ramach kosztów procesu wyróżnia się (obok kosztów działania pełnomocnika i uczestnika) koszty sądowe, które z kolei obejmują opłatę i wydatki (art. 2 ust. 1 u.k.s.c.).

Opłata stanowi swoisty ekwiwalent za czynności sądowe podejmowane w indywidualnych sprawach i jest należna Skarbowi Państwa z tytułu kosztów sądowych.

U.k.s.c. wyróżnia następujące opłaty: stałą, stosunkową i podstawową (art. 11 u.k.s.c.) oraz tymczasową (art. 15 ust. 1 u.k.s.c.) i ostateczną (art. 15 ust. 3 u.k.s.c.).

---

80) Por. np. wyrok SN I CR 858/75, nie publ., LEX 75.12.22.

81) T. Bukowski, *Rozstrzyganie o kosztach procesu*, Warszawa 1971, s. 185–186.

82) *Ile kosztuje złożenie sprawy w sądzie?*, Rzeczpospolita Nr 67(8272) z 20.03.2009 r., dodatek Gazeta Prawa i Podatków, s. 8.

83) Z. Resich [w:] J. Jodłowski, Z. Resich, J. Lapierre, T. Misiuk-Jodłowska, *Postępowanie cywilne*, Warszawa 1996, s. 253.

84) E. Wengerek, *Koncentracja materiału procesowego w postępowaniu cywilnym*, Warszawa 1958, s. 4, 21, 23; W. Siedlecki, *System zaskarżania orzeczeń sądowych*, PiP Nr 6/1957, s. 1130.

85) W. Broniewicz, *Postępowanie…*, op. cit., s. 100–101.

Opłacie podlega pismo, jeżeli przepis ustawy przewiduje jej pobranie (art. 3 ust. 1 u.k.s.c.). Do jej uiszczenia obowiązana jest strona, która wnosi pismo do sądu (art. 2 ust. 2 u.k.s.c.). Opłatę należy uregulować przy wniesieniu pisma do sądu (art. 10 u.k.s.c.).

Wydaje się, iż obowiązująca regulacja z art. 32 ust. 3 u.k.s.c., w zakresie dotyczącym wysokości opłaty od odwołań w sprawach tam wskazanych, jest niewystarczająca. Nie spełnia żadnej z wymienionych wyżej funkcji instytucji kosztów procesu.

Należy pamiętać, iż załatwienie sprawy z zakresu prawa energetycznego w „postępowaniu przedsądowym" wymaga niejednokrotnie wielu tygodni żmudnej pracy dokładnych badań i kalkulacji, zwłaszcza w sprawach o zatwierdzenie taryfy rozpoznawanych przez Prezesa URE. Ogromną pracę organu pierwszej instancji może jednak zniweczyć złożone „dla zasady" odwołanie przez zwykłe pieniactwo sądowe, bez względu na ewentualną jego zasadność.

W wyniku złożonego (skutecznie) odwołania, wykonaną pracę trzeba powtórzyć w postępowaniu przed SOKiK, przeprowadzając ponownie wnikliwe i długotrwałe postępowanie dowodowe, którego zakończenie wymaga wiadomości specjalnych, co wiąże się m.in. z koniecznością zasięgnięcia opinii biegłych (art. 278 § 1 i nast. K.p.c.).

Trudno znaleźć racjonalne uzasadnienie dla istniejącego, znacznego zróżnicowania wysokości opłaty w sprawach odwołań od decyzji, o jakich mowa w cytowanym wyżej art. 32 ust. 3 u.k.s.c. od np. opłaty należnej w sprawie odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (1 000 zł – art. 32 ust. 1 u.k.s.c.), czy też decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji (3 000 zł – art. 33 u.k.s.c.) lub skargi na orzeczenie zespołu arbitrów w sprawach zamówień publicznych (art. 34 u.k.s.c.).

Kwota należna za rozpatrzenie sprawy jest niewspółmiernie niska w stosunku do czasu i pracy poświęcanych na właściwe załatwienie przekazanych do SOKiK spraw.

Podkreślić także należy, iż częstokroć stronami we wskazanych w tytule sprawach są podmioty o bardzo dobrej kondycji finansowej, co zobowiązane są udokumentować w postępowaniu przed Prezesem URE (por. np. art. 33 ust. 1 pkt 2 u-Pe).

Zmiana i zróżnicowanie wysokości opłaty

Z powyższych względów zasadne wydaje się podwyższenie opłaty, jak również rozważenie możliwości zróżnicowania jej wysokości w zależności od charakteru sprawy.

Zgłaszana propozycja podwyższenia opłaty, o jakiej mowa w art. 32 ust. 3 u.k.s.c. nie może mieć na celu zwiększenia wpływów do budżetu państwa, lecz ograniczenie wpływu spraw trudnych o niezwykle złożonym charakterze, wielowątkowych oraz wymagających ogromnej pracy i dużej specjalistycznej wiedzy, w tym z różnych dziedzin prawa.

Należy w pełni podzielić pogląd A. Zielińskiego, iż wymiar sprawiedliwości, a w szczególności sądownictwo nie jest „fabryką", która ma przynosić zyski do budżetu państwa. Wymiar sprawiedliwości zawsze kosztował i zawsze będzie kosztował. Państwo nie może uchylić się od tego, aby tenże wymiar sprawiedliwości utrzymywać[86].

Postulat podwyższenia opłaty (np. w sprawach odmawiających zatwierdzenia taryfy czy udzielenia koncesji, bądź wymierzenia kary pieniężnej) do np. kwoty 1 000 zł, 3 000 zł lub wyższej nie pozostaje w sprzeczności z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP stanowiącym, iż „Każdy ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy, bez nieuzasadnionej zwłoki przez właściwy, niezależny, bezstronny i niezawisły sąd" oraz art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności[87]. Prawo do sądu nie zostanie w ten sposób ograniczone przez nową wysokość opłat, które w proponowanych stawkach z powodzeniem funkcjonują w ramach innych postępowań odrębnych (np. art. 32 ust. 1 u.k.s.c.). Postulowane wysokości opłaty sądowej nie są zaporowe i nie blokują drogi do rozpatrzenia sprawy przez sąd, zwłaszcza dla przedsiębiorstw energetycznych.

Można podzielać pogląd, iż 1 000 zł opłaty stałej, to rozwiązanie w pewnych okolicznościach niekorzystne dla słabej ekonomicznie strony postępowania; uznać jednak należy, iż nie jest to powód, by stwierdzić nierówność wobec prawa, jednocześnie przypominając o **możliwości starań o zwolnienie z opłat sądowych**. Takie rozumo-

[86] Wykład A. Zielińskiego na seminarium „Nowa ustawa o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – wybrane problemy", MPr Nr 8/2006.

[87] Rzym, 4 listopada 1950 r., ratyfikowana przez Polskę 19 stycznia 1993 r., Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 oraz z 1998 r. Nr 147, poz. 962.

wanie prezentuje Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 21 lipca 2008 r. (sygn. P 49/07) wprawdzie dotyczącym opłaty od wniosku o zasiedzenie, to jednak przytoczona tam argumentacja znajduje zastosowanie również w omawianym kontekście[88].

Poza tym u.k.s.c. ustala ogólną zasadę, że wysokość opłat zależy od wartości przedmiotu sporu; im wyższa wartość, tym większa opłata. Sprawy z zakresu regulacji energetyki tej zasadzie nie podlegają, choć obowiązek oznaczenia w odwołaniu (m.in.) wartości przedmiotu sporu przewiduje art. 479[49] K.p.c. Składający odwołanie (powód) ma obowiązek wskazać tę wartość[89]. Nie ma znaczenia w jakiej sprawie zostanie złożone odwołanie, opłata zawsze wynosi jedynie 100 zł, co nie powoduje konieczności badania wartości majątku przedsiębiorstwa, czy wysokości obrotów celem ustalenia jej wysokości. Takie same obciążenia ponosi przedsiębiorstwo, jak i jego przeciwnik procesowy.

Kwestią dalszą (choć w pewnych okolicznościach niezwykle istotną i zarazem złożoną) jest problematyka ewentualnego ustalania ww. wartości przedmiotu sporu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

Zwolnienie od kosztów

Wprawdzie liczba odwołań od decyzji Prezesa URE jest stosunkowo niewielka[90], to jednak podniesienie stawki opłaty pozwoliłoby na dalsze jej zmniejszenie. Poza tym stanowiłoby również ekwiwalent za trudną pracę sądu oraz czynnik zniechęcający do pieniactwa.

Strona, której nie stać na poniesienie kosztów sądowych i która nie zdoła ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny, może starać się o zwolnienie od kosztów w całości lub w części (art. 102 ust. 1 u.k.s.c.).

Do zwolnienia mają też prawo podmioty inne niż osoby fizyczne (art. 103 u.k.s.c.)[91].

Dzięki zwolnieniu od kosztów słabe ekonomicznie podmioty mają ułatwiony udział w postępowaniu, co korzystnie wpływa na ich sytuację prawną. Z drugiej wszakże strony zwolnienie może powodować wszczynanie zbędnych postępowań i podejmowanie zbędnych czynności w toku postępowania[92].

Wniosek o zwolnienie z kosztów sądowych nie podlega żadnym opłatom. Można go złożyć z właściwym pismem procesowym do sądu rozpatrującego sprawę. W tej sytuacji nie opłaca się pozwu, tylko czeka na postanowienie sądu. Wniosek można zgłosić również ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa już się toczy. Sąd, wydając postanowienie, może zwolnić stronę w całości lub w części albo też oddalić wniosek o zwolnienie.

Zgodnie z art. 102 ust. 2 u.k.s.c. do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych winno zostać załączone oświadczenie[93] obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Chodzi tu o podanie takich danych jak wszystkie źródła utrzymania rodziny, dochody oraz posiadany majątek (np. nieruchomości, cenne ruchomości, papiery wartościowe). Na podstawie uzyskanych informacji sąd podejmie decyzję w sprawie zwolnienia.

Oświadczenie sporządza się według ustalonego wzoru. Jeżeli oświadczenie nie zostało złożone albo nie zawiera wszystkich wymaganych danych, stosuje się art. 130 K.p.c. W literaturze prawniczej zwrócono uwagę, iż ta, wydawać by się mogło, klarowna proceduralnie konstrukcja komplikuje się wówczas, gdy wnioskodawca jest reprezentowany w postępowaniu sądowym przez profesjonalnego pełnomocnika[94]. Szczegółowe rozważania w tym przedmiocie wykraczają jednak poza ramy niniejszego opracowania.

---

88) J. Korner, *Opłaty za zasiedzenie nie naruszają konstytucji*, Rzeczpospolita z 22.07.2008 r., http://www.rp.pl/temat/89794.html.

89) Por. *Ile kosztuje…*, op. cit., s. 8.

90) W 2011 r. Prezes URE wydał łącznie 4 610 decyzji administracyjnych, z czego odwołania do SOKiK wniesiono od 171 decyzji. Oznacza to, że zaskarżono 3,7% wydanych decyzji – „Sprawozdanie z działalności Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w 2011 r.", Część VI. Kontrola Działalności Prezesa URE, s. 257, (http://www.ure.gov.pl/portal/pl/423/2916/Sprawozdania.html). Dla porównania, w 2010 r. Prezes URE wydał łącznie 4 869 decyzji administracyjnych, z czego odwołania do SOKiK wniesiono od 209 decyzji. Oznacza to, że zaskarżono 4,3% wydanych decyzji – Biuletyn Urzędu Regulacji Energetyki Nr 2/2011, „Sprawozdanie z działalności Prezesa URE w 2010 r.". Część VI. Kontrola Działalności Prezesa URE, s. 184 (http://www.ure.gov.pl/ftp/Biuletyny_URE/2011/2011_06_30-biuletyn_nr2.pdf).

91) Por. np. W. Gawrylczyk, *Zwolnienie osób prawnych od kosztów sądowych w sprawach cywilnych – stan prawny obecny i projektowany*, MPr Nr 6/2005; Z. Miczek, *Zwolnienie osób prawnych od kosztów sądowych – polemika*, MPr Nr 13/2005.

92) W. Broniewicz, *Postępowanie…*, op. cit., s. 101.

93) Załącznik do rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 31 stycznia 2006 r. w sprawie określenia wzoru oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby fizycznej ubiegającej się o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu cywilnym (Dz. U. Nr 27, poz. 200, z późn. zm).

94) M. Lada, *Prawno-proceduralne wątpliwości nasuwające się na tle wykładni art. 102 ust. 4 KSCU*, MPr Nr 15/2008.

www.maszwybor.ure.gov.pl

Sąd może odebrać od osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów sądowych przyrzeczenie o treści ustalonej w art. 102 ust. 3 u.k.s.c. Przed odebraniem przyrzeczenia należy pouczyć osobę ubiegającą się o zwolnienie od kosztów sądowych o treści art. 111 u.k.s.c. Zgodnie z tym przepisem stronę, która uzyskała zwolnienie od kosztów sądowych na podstawie świadomego podania nieprawdziwych okoliczności, sąd, cofając zwolnienie, skazuje na grzywnę w wysokości do 1 000 zł. Niezależnie od obowiązku uiszczenia grzywny strona powinna uiścić wszystkie przepisane opłaty i pokryć obciążające ją wydatki. Osobę, która ponownie zgłosiła wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, świadomie podając nieprawdziwe okoliczności o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania, sąd, odrzucając wniosek, skazuje na grzywnę w wysokości do 2 000 zł.

Postanowienie w przedmiocie zwolnienia od kosztów sądowych, niezależnie od tego, czy zostanie wydane przez sąd, czy przez referendarza podlega zaskarżeniu. Na postanowienie sądu strona może bowiem wnieść zażalenie, zaś na postanowienie referendarza sądowego – skargę. W obu przypadkach jest zatem zrealizowane konstytucyjne prawo do zaskarżenia orzeczeń wydanych w pierwszej instancji (art. 78 Konstytucji)[95].

Jeśli sąd nie zwolnił strony z obowiązku uiszczenia kosztów, a ona nie zamierza wnieść zażalenia, to powinna w terminie wskazanym przez sąd opłacić pismo. Gdy strona tego nie uczyni, sprawa nie będzie mogła zostać rozpoznana. Ponadto w razie oddalenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych strona nie może ponownie się go domagać, powołując się na te same okoliczności, które stanowiły uzasadnienie oddalonego wniosku.

Obok zwolnienia z kosztów osoby w trudnej sytuacji finansowej mają prawo do ubiegania się o przyznanie adwokata lub radcy prawnego z urzędu[96].

[95] Por. uzasadnienie wyroku TK z 1.12.2008 r., P 54/07.

[96] Por. np. Z. Krzemiński, *Adwokat w orzecznictwie Sądu Najwyższego (Izba Cywilna 2001–2002)*, Palestra Nr 1 – 2/2003, s. 179; J. Turek, *Adwokat z urzędu w postępowaniu cywilnym*, Palestra Nr 3 – 4/2005, s. 83 oraz P. Rola, *Nie wszyscy muszą ponosić koszty sądowe*, Rzeczpospolita Nr 291 (8192) z 13–14.12.2008 r., http://www.rp.pl/artykul/89813,233388_Nie_wszyscy_musza_ponosic_koszty_sadowe_.html.

Podsumowanie

Zgodnie z klasycznym systemem gwarancji proceduralnych z zakresu administracji publicznej, odwołania od decyzji administracyjnych, wydanych po przeprowadzeniu dwuinstancyjnego postępowania administracyjnego, rozpoznawane są przez sądy administracyjne, tj. Wojewódzkie Sądy Administracyjne i Naczelny Sąd Administracyjny.

Z powołanych w niniejszym opracowaniu powodów **zasadne wydaje się wyłączenie kognicji sądów powszechnych i powierzenie kontroli wydawanych w sprawach „regulacyjnych" decyzji sądom administracyjnym**. Wraz z wprowadzeniem tego rozwiązania, całe postępowanie odwoławcze toczyć się będzie na gruncie przepisów procedury administracyjnej. W efekcie od decyzji wydanej przez prezesa danego urzędu regulacyjnego, przysługiwać będzie szczególny środek odwoławczy w postaci żądania ponownego rozpatrzenia sprawy (art. 127 § 3 K.p.a.), zaś od decyzji wydanej w tym trybie przysługiwać będzie skarga do sądu administracyjnego (art. 16 § 2 K.p.a., art. 3 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Na zakończenie wypada zaznaczyć, iż przy Komisji Kodyfikacyjnej Prawa Cywilnego działał zespół pod przewodnictwem prof. T. Erecińskiego. Przedmiotem prac zespołu była m.in. modyfikacja dotychczasowej filozofii procesu cywilnego. Punkt wyjścia stanowiła m.in. likwidacja postępowania

w sprawach gospodarczych. Reforma obejmowała także przekazanie tzw. postępowań regulacyjnych sądom administracyjnym[97].

Mimo pozostawienia spraw wszczętych wskutek wniesienia odwołania od decyzji Prezesa URE w zakresie kognicji sądów powszechnych (art. 1 pkt 52 oraz art. 3 ustawy z 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw) podkreślić należy, iż to sąd administracyjny jest sądem prawa publicznego i dlatego służy mu pierwszeństwo oceny zgodności zaskarżonej decyzji organu administracji państwowej z prawem[98].

• • •

Hubert E. Zadrożniak

Specjalista
w Środkowo-Zachodnim
Oddziale Terenowym URE
z siedzibą w Łodzi

[97] *Proces cywilny będzie mniej sformalizowany* – rozmowa z prof. K. Witzem, Rzeczpospolita Nr 156 (8362) z 6 lipca 2009 r., s. C4.

[98] W. Dawidowicz, *Postępowanie…*, PiP Nr 8/1990, s. 49.

Umowa o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej a decyzja administracyjna o lokalizacji inwestycji celu publicznego w kontekście kompetencji Prezesa URE

Dariusz Schark,
Krzysztof Sokołowski

Autorzy artykułu podejmują próbę omówienia zaledwie kilku wybranych problemów występujących podczas przyłączenia podmiotów do sieci, z którymi spotyka się w swojej działalności Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE). Jednym z takich zagadnień jest wpływ decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego na decyzję rozstrzygającą spór z art. 8 ust. 1 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne[1].

Zgodnie z przepisem art. 7 ust. 1 ww. ustawy jedną z przesłanek przyłączenia obiektu do sieci elektroenergetycznej jest zaistnienie „warunków technicznych". Natomiast przez warunki techniczne można rozumieć „(…) możliwość dostarczania paliw gazowych lub energii o wnioskowanej mocy z istniejącej sieci dystrybucyjnej"[2]. Innymi słowy z brakiem warunków technicznych mamy do czynienia wtedy, kiedy „…stan sieci w danym miejscu i czasie uniemożliwia dostarczanie paliw gazowych, energii elektrycznej bądź ciepła konkretnemu odbiorcy w sposób nie zagrażający bezpieczeństwu energetycznemu, bezpieczeństwu osób i mienia, środowisku naturalnemu względnie interesom innych odbiorców"[3]. Tak więc kwestie związane z planowaniem inwestycji, a ściślej rzecz ujmując z lokalizacją infrastruktury niezbędnej do przyłączenia należy zakwalifikować do pojęcia „warunki techniczne" *sensu largo*. Jak zaś wynika z powyższego brak zaistnienia warunków jest tożsamy z brakiem możliwości przyłączenia do sieci. Zatem brak możliwości posadowienia określonej infrastruktury, a ściślej rzecz ujmując określenia jej lokalizacji, uprawnia przedsiębiorstwo do odmowy wydania warunków przyłączenia. Jednocześnie inwestycja związana z budową koniecznej infrastruktury elektroenergetycznej niezbędnej dla przyłączenia danego podmiotu do sieci musi być realizowana w szczególności zgodnie z przepisami ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym[4], zwanej dalej „ustawą o planowa-

[1] Dz. U. z 2012 r. poz. 1059.

[2] M. Czarnecka, T. Ogłódek, *Prawo energetyczne. Komentarz*, wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2009, s. 154.

[3] A. Walaszek-Pyzioł, W. Pyzioł, *Prawo energetyczne. Komentarz*, Wydawnictwo Prawnicze PWN, Warszawa 1999 r., s. 39.

[4] Dz. U. z 2012 r. poz. 647, z późn. zm.

niu i zagospodarowaniu przestrzennym". I te właśnie zagadnienia autorzy niniejszego artykułu postarają się przedstawić z punktu widzenia kompetencji Prezesa URE.

„Umowa o przyłączenie do sieci, w tym do sieci elektroenergetycznej, jest umową dwustronną, odpłatną, nazwaną i wzajemną"

W kontekście zapisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w pierwszej kolejności rozważenia wymaga okoliczność, jaki charakter mają inwestycje związane z budową infrastruktury elektroenergetycznej, a więc inwestycje realizowane *de facto* w interesie publicznym. I tak, stosownie do przepisu art. 2 pkt 5 ww. ustawy przez inwestycję celu publicznego należy rozumieć działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym), a także krajowym (obejmującym również inwestycje międzynarodowe i ponadregionalne), **bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania**, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami[5]. Stosownie zaś do przepisu art. 6 pkt 2 tejże ustawy celami publicznymi są m.in. budowa i utrzymywanie przewodów i urządzeń służących do przesyłania lub dystrybucji płynów, pary, gazów i energii elektrycznej, a także innych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z tych przewodów i urządzeń. Powyższa więc wykładnia prowadzi wprost do wniosku, iż w przypadku inwestycji, których przedmiotem jest budowa infrastruktury elektroenergetycznej niezbędnej do przyłączenia obiektu do sieci elektroenergetycznej mamy do czynienia z inwestycjami celu publicznego w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Powyższe stwierdzenie pozwala natomiast ustalić rygor prawny nadany tymże inwestycjom przez obowiązujące przepisy prawa.

W związku z powyższym wskazać należy, iż stosownie do przepisu art. 50 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym inwestycja celu publicznego jest lokalizowana na podstawie planu miejscowego, a w przypadku jego braku, w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Z powyższego wynikają dwa zasadnicze wnioski. Po pierwsze, ustawa statuuje prymat miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako dokumentu planistycznego i kształtującego politykę przestrzenną zarówno na poziomie lokalnym, jak i regionalnym. W naszej ocenie faktu tego nie zmienia, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest co do zasady dokumentem fakultatywnym[6], albowiem niezależnie od powyższego przysługuje mu przymiot miejscowego aktu prawa powszechnie obowiązującego. Po drugie, brak obowiązywania na danym terenie planu zagospodarowania przestrzennego każdorazowo skutkuje koniecznością pozyskania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Zważywszy, iż dla przykładu w końcu 2010 r. w Polsce obowiązywało 38 184 planów, zaś wskaźnik tzw. pokrycia planistycznego osiągnął jedynie **26,4% powierzchni kraju**[7], można przyjąć, iż regułą pozostaje konieczność uzyskania dla realizacji ww. inwestycji decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego.

Podkreślenia wymaga, że umowa o przyłączenie do sieci, w tym do sieci elektroenergetycznej, jest umową dwustronną, odpłatną, nazwaną i wzajemną. Jednocześnie jej postanowienia przedmiotowo istotne (*essentialia negotii*), zostały określone w art. 7 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne. Należy przy tym zauważyć, iż postanowienia te mają taki charakter, iż bez nich umowa nie może być zawarta. Jak wynika z tego przepisu, umowa o przyłączenie do sieci powinna określać m.in. miejsce rozgraniczenia własności sieci przedsiębiorstwa energetycznego i instalacji podmiotu przyłączonego oraz zakres robót niezbędnych do

[5] Dz. U. z 2010 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.

[6] T. Bąkowski, *Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz*, Zakamycze, 2004, wyjątki od fakultatywności sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego – *vide* przepis art. 10 ust. 2 pkt 8 oraz art. 14 ust. 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

[7] Raport „Analiza stanu i uwarunkowań prac planistycznych w gminach na koniec 2010 roku", ukończony w marcu 2012 r. w Instytucie Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania Polskiej Akademii Nauk na zlecenie Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej – www.regioportal.pl.

realizacji przyłączenia[8]. Ponadto należy wskazać, iż jak wynika z § 8 ust. 6 rozporządzenia systemowego[9], warunki przyłączenia są przekazywane podmiotowi ubiegającemu się o przyłączenie do sieci wraz z projektem ww. umowy. W praktyce zaś stanowią one załącznik do umowy, a tym samym jej integralną część. Zgodnie zaś z § 8 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia systemowego warunki przyłączenia określają w szczególności zakres niezbędnych zmian w sieci związanych z przyłączeniem. Zatem już same warunki przyłączenia określają zakres niezbędnej rozbudowy infrastruktury elektroenergetycznej, niekiedy wskazując poszczególne nieruchomości, na których ma ona być posadowiona.

Zatem decyzja o lokalizacji inwestycji celu publicznego ma bezpośredni wpływ na dopuszczalność zawarcia, a także treść i wykonanie umowy o przyłączenie do sieci. Stosownie do przepisu art. 54 w związku z przepisem art. 52 ust. 2 pkt 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego określa:

1) rodzaj inwestycji,
2) warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie:
   a) warunków i wymagań ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
   b) ochrony środowiska i zdrowia ludzi oraz dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
   c) obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji;
   d) wymagań dotyczących ochrony interesów osób trzecich;
   e) ochrony obiektów budowlanych na terenach górniczych,
3) linie rozgraniczające teren inwestycji, wyznaczone na mapie w odpowiedniej skali.

O ile dwa pierwsze punkty ww. przepisu w kontekście treści umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej nie budzą wątpliwości, to istotne znaczenie mają zagadnienia dotyczące rozgraniczenia terenu inwestycji. W związku z tym należy wskazać, iż „określenie granic terenu objętego wnioskiem (…) może dotyczyć jednej działki gruntu bądź szeregu działek”[10]. Z punktu widzenia wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego niezwykle istotne jest, iż decyzja ta ma charakter wiążący organ wydający pozwolenie na budowę[11]. Dlatego też decyzja ta powinna ogólnie określać wymagania, które przesądzą z punktu widzenia zagospodarowania przestrzennego o ukształtowaniu projektowanej inwestycji budowlanej w sposób wiążący projektanta, jak również organ wydający pozwolenie na budowę lub odrębną decyzję o zatwierdzeniu projektu budowlanego[12]. **Powyższe okoliczności nie oznaczają jednak całkowitego związania projektanta, tj. co do konieczności posadowienia danych urządzeń na konkretnych nieruchomościach – zaś wiążą go one jedynie w zakresie konieczności ich posadowienia w ramach wyznaczonego terenu inwestycji, który – jak wskazano wyżej – może obejmować kilka nieruchomości.** W tym miejscu wspomnieć należy, iż „(…) elementem decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego, (…) jest wyznaczenie na mapie w odpowiedniej skali linii rozgraniczających teren inwestycji. Wyznaczenie linii rozgraniczających teren inwestycji powinno w sposób niebudzący wątpliwości określać miejsce realizacji planowanego zamierzenia, zatem nie może się ograniczać na przykład do wskazania położenia działki, w której obrębie ma być realizowana inwestycja”[13]. Także i Naczelny Sąd Administracyjny wyraził pogląd, iż „załącznik graficzny do decyzji stanowi jej integralną część – musi więc odpowiadać takim samym wymogom jak decyzja. Zgodnie z art. 107 § 1 k.p.a. załącznik do decyzji powinien zawierać stosowną adnotację opatrzoną podpisem i pieczęcią oraz wskazującą

[8] M. Nowaczek-Zaremba, D. Nowak [w:] M. Woszczyk, Z. Muras, *Prawo energetyczne – Komentarz*, Lex a Wolters Kluwer Business, Warszawa 2010 r., str. 539.

[9] Rozporządzenie Ministra Gospodarki z 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623, z późn. zm.).

[10] Tak Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z 30 listopada 2011 r., sygn. akt IV SA/Po 770/11, LEX nr 1133737.

[11] *Vide* przepis art. 55 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

[12] *Vide* wyrok Sądu Najwyższego z 3 września 1997 r., sygn. akt III RN 35/97, a także por. przepis art. 64 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

[13] Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 9 lutego 2000 r., II SA/Gd 180/98, LEX nr 44197.

datę i numer decyzji, której stanowić ma integralną część"[14].

W tym miejscu należy wskazać na kwestię dotyczącą wydawania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Dotychczasowe orzecznictwo nakazuje wydawanie tych decyzji w sposób zapewniający ochronę interesów osób trzecich, które należy oceniać w kategoriach obiektywnych. Odnosi się ona do szeroko rozumianych uprawnień wynikających z przepisów ustawowych. Dlatego też organ wydający ww. decyzję winien wziąć pod uwagę ochronę interesów osób trzecich, które należy rozumieć jednak jako ochronę interesów prawnych, a nie interesów faktycznych. Nie zawsze zakresy tych pojęć pokrywają się, co w praktyce rodzi nieporozumienia i niezadowolenie stron, a częstokroć skutkuje powstaniem konfliktów sąsiedzkich. Najczęściej interesy faktyczne stron są bowiem szersze niż interesy prawnie chronione[15]. Z punktu widzenia przyłączenia do sieci elektroenergetycznej będzie to dotyczyło w szczególności potencjalnej możliwości obciążenia poszczególnych nieruchomości elementami infrastruktury niezbędnej do przyłączenia, zwłaszcza zaś poprzez ustanowienie służebności przesyłu[16].

W związku z powyższym należy wskazać, iż z punktu widzenia przyłączenia obiektu do sieci elektroenergetycznej, a więc realizacji publicznoprawnego obowiązku, o którym mowa w szczególności w przepisie art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, inwestorami są głównie operatorzy systemów dystrybucyjnych. Dlatego też już od przygotowania treści wniosku o wydanie omawianej tu decyzji, a szerzej rzecz ujmując od etapu przygotowawczego inwestycji, zależeć będzie nie tylko treść umowy o przyłączenie do sieci, ale również sposób i termin jej wykonania. Należy bowiem podkreślić, iż organ, rozpatrując sprawę ustalenia lokalizacji celu publicznego, jest związany treścią wniosku. Nie może więc podejmować rozstrzygnięcia wykraczającego poza jego granice[17].

Mając na uwadze, iż do kompetencji Prezesa URE należy m.in. rozstrzyganie sporów dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, może zaistnieć więc taka sytuacja, iż Prezes URE kształtując treść powyższej umowy będzie rozstrzygał o poszczególnych jej postanowieniach bezpośrednio lub pośrednio związanych z wydaniem decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego[18]. Stąd istotne jest staranne przygotowanie inwestycji związanych z przyłączeniem do sieci już w jej początkowej fazie tak, aby właściwe prace projektowe przebiegły możliwie bez zakłóceń, nie wpływając negatywnie na termin realizacji przyłączenia w ścisłym tego słowa znaczeniu.

Przedstawione w niniejszym artykule zagadnienia występują i mogą występować w szczególności w postępowaniach administracyjnych prowadzonych przez Prezesa URE, a dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej. Prezes URE kształtując bowiem treść umowy o przyłączenie, wraz z warunkami przyłączenia, będzie niekiedy musiał rozstrzygnąć o posadowieniu infrastruktury energetycznej na konkretnych nieruchomościach. Powyższe dotyczyć może sytuacji, kiedy umowa o przyłączenie do sieci ma zostać zawarta na ściśle zindywidualizowane potrzeby, a przy tym w obszarach stanowiących wiele odrębnych nieruchomości, których właściciele nie są zainteresowani uzyskaniem zasilania w energię elektryczną. W takich przypadkach Prezes URE, niejako związany decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego – w zakresie omówionego powyżej wyznaczenia terenu inwe-

„Z punktu widzenia przyłączenia obiektu do sieci elektroenergetycznej, a więc realizacji publicznoprawnego obowiązku, o którym mowa w szczególności w przepisie art. 7 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, inwestorami są głównie operatorzy systemów dystrybucyjnych"

[14] Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 czerwca 1999 r., sygn. akt IV SA 1757/98, LEX nr 47867.

[15] Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 października 1999 r., sygn. akt V SA 1731/97, LEX nr 48740, a także wyroki tegoż Sądu: z 2 kwietnia 1998 r., sygn. akt IV SA 1035/97, LEX nr 45736, z 23 kwietnia 1996 r., sygn. akt SA/Wr 2655/95, ONSA 1997, nr 2, poz. 70 oraz z 27 października 1999 r., sygn. akt IV SA 1731/97, LEX nr 48740.

[16] Zobacz art. 305^1 – art. 305^4 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.).

[17] Por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 5 marca 2001 r., sygn. akt IV SA 24/99, LEX nr 53359.

[18] *Vide* wyrok Sądu Najwyższego z 12 kwietnia 2011 r., sygn. akt III SK 42/10.

stycji – kształtując umowę o przyłączenie do sieci (oraz treść warunków przyłączenia) musi uwzględnić szerszy kontekst gospodarczy, a w tym interesy osób trzecich[19]. I tak, w szczególności, Prezes URE winien mieć na względzie takie ukształtowanie treści warunków przyłączenia, aby posadowienie infrastruktury służącej do zasilania konkretnego obiektu obciążało jak najmniejszą liczbę sąsiadujących nieruchomości, a przy tym w jak najmniejszym stopniu. Również Prezes URE winien dążyć do tego, aby jak największy zakres tej infrastruktury był posadowiony bądź to na specjalnie wydzielonych w tym celu gruntach (np. drogi publiczne i pas drogowy) lub na nieruchomości podmiotu ubiegającego się o przyłączenie (np. słup z transformatorem na niskie napięcie).

Omówione wyżej zagadnienia oraz ilość występowania problemów i ich nie rzadko złożony charakter, a także nieuregulowanie prawne posadowienia infrastruktury energetycznej jako takiej na nieruchomościach osób trzecich, wskazują zdaniem autorów, iż pożądaną rzeczą jest wzmożenie oraz intensyfikacja działań zmierzających do uchwalenia pozostającej aktualnie w fazie projektu ustawy o korytarzach przesyłowych[20]. W ocenie autorów uchwalenie ww. specustawy pozwoli na szybkie i kompleksowe rozwiązanie podstawowych problemów związanych z szeroko rozumianym posadowieniem infrastruktury energetycznej na nieruchomościach osób trzecich. O znaczeniu zaś tegoż projektu dla sektora energetycznego – jak i dla całej gospodarki – świadczy chociażby fakt, iż projekt ten był już przedmiotem licznych interpelacji poselskich[21].

• • •

Dariusz Schark

Główny specjalista
w Północnym Oddziale
Terenowym URE
z siedzibą w Gdańsku

Krzysztof Sokołowski

Specjalista
w Północnym Oddziale
Terenowym URE
z siedzibą w Gdańsku

Foto: J. Skrago

[19] Por. wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego, obecnie: Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów z 7 kwietnia 1999 r., sygn. akt XVII Ama 85/98/E.

[20] *Vide* strona internetowa Rządowego Centrum Legislacji: http://legislacja.rcl.gov.pl/lista/2/projekt/23511.

[21] *Vide* strona internetowa Sejmu RP: http://www.sejm.gov.pl/sejm7.nsf/interpelacje.xsp?view=S.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI[1)]

z dnia 20 sierpnia 2012 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego[2), 3)]

Dz. U. z dnia 28 sierpnia 2012 r., poz. 968

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.[4)]) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 2 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu gazowego (Dz. U. Nr 133, poz. 891) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) punkt wirtualny – punkt leżący między punktem wejścia do systemu przesyłowego gazowego a punktem wyjścia z systemu przesyłowego gazowego, o niesprecyzowanej fizycznej lokalizacji, w którym następuje obrót paliwami gazowymi.";

2) po § 16 dodaje się § 16a w brzmieniu:
„§ 16a. W przypadku gdy obrót paliwami gazowymi prowadzony będzie w punkcie wirtualnym, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem paliw gazowych świadczy usługę przesyłania na rzecz:
1) sprzedawcy – między punktem wejścia do systemu przesyłowego gazowego a punktem wirtualnym;
2) odbiorcy – między punktem wirtualnym a punktem wyjścia z systemu przesyłowego gazowego.";

3) w § 18:
a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. W przypadku świadczenia usługi przesyłania, o której mowa w § 16a, sprzedawca i jego odbiorcy odrębnie składają zgłoszenia zapotrzebowania. Ilość paliw gazowych określona w zgłoszeniu sprzedawcy powinna być równa sumie ilości paliw gazowych określonych w zgłoszeniach jego odbiorców. Zgłoszenia te stanowią podstawę do rozliczeń za świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych i rozliczeń z tytułu niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i odebranych z systemu gazowego.",
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Określona w zgłoszeniu zapotrzebowania suma ilości paliw gazowych wprowadzonych do systemu gazowego powinna być równa sumie ilości paliw gazowych odebranych z tego systemu, chyba że użytkownik systemu gazowego podejmuje działania mające na celu uniknięcie niezbilansowania paliw gazowych dostarczonych i odebranych przez niego z systemu gazowego. W przypadku świadczenia usługi przesyłania, o której mowa w § 16a, punkt wirtualny uznaje się za miejsce odbioru paliwa gazowego z systemu gazowego i wprowadzania paliwa gazowego do systemu gazowego.";

4) w § 38 w ust. 1 w pkt 6 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) 34,0 MJ/m^3 – dla gazu ziemnego wysokometanowego grupy E o wartości liczby Wobbego z zakresu od 45,0 MJ/m^3 włącznie do 56,9 MJ/m^3,".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

● ● ●

[1)] Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

[2)] Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu 8 lutego 2012 r. pod numerem 2012/0083/PL zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998, str. 37, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 337).

[3)] Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 94).

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217, z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 69, poz. 586, Nr 165, poz. 1316 i Nr 215, poz. 1664, z 2010 r. Nr 21, poz. 104 i Nr 81, poz. 530 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 205, poz. 1208, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1392.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI[1)]

z dnia 4 września 2012 r.

w sprawie szczegółowego zakresu zbiorczego raportu kwartalnego dotyczącego rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych

Dz. U. z dnia 19 września 2012 r., poz. 1038

Na podstawie art. 30 ust. 5 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.[2)]) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zbiorczy raport kwartalny dotyczący rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, zwany dalej „raportem", w części dotyczącej rynku biokomponentów zawiera:
1) wykaz wytwórców, obejmujący:
   a) oznaczenie firmy wytwórcy, jej siedzibę i adres,
   b) identyfikator podatkowy NIP wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON, jeżeli został nadany;
2) informacje dotyczące ilości i rodzajów:
   a) surowców użytych przez ogół wytwórców do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów, ze wskazaniem surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy oraz z produkcji własnej,
   b) biokomponentów wytworzonych przez ogół wytwórców, ze wskazaniem biokomponentów wytworzonych z surowców pozyskanych na podstawie umów kontraktacji i dostawy oraz z produkcji własnej,
   c) biokomponentów wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez ogół wytwórców,
   d) biokomponentów sprzedanych przez ogół wytwórców producentom biopaliw ciekłych,
   e) biokomponentów importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego przez ogół producentów;
3) informacje dotyczące kosztów wytworzenia przez ogół wytwórców poszczególnych rodzajów biokomponentów, wraz z wyszczególnieniem średnich kosztów:
   a) zakupu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów,
   b) przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów,
   c) pozostałych;
4) informacje dotyczące średnich dochodów uzyskanych przez ogół wytwórców ze sprzedaży produktów ubocznych, powstałych po użyciu surowców do wytworzenia poszczególnych rodzajów biokomponentów.

§ 2. Raport, w części dotyczącej rynku paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, zawiera:
1) wykaz producentów, obejmujący:
   a) oznaczenie firmy producenta, jej siedzibę i adres,
   b) identyfikator podatkowy NIP producenta oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej REGON, jeżeli został nadany;
2) informacje dotyczące ilości i rodzajów:
   a) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wytworzonych przez ogół producentów,
   b) paliw ciekłych wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez ogół producentów, z określeniem objętościowej zawartości biokomponentów w tych paliwach,
   c) biopaliw ciekłych wprowadzonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez ogół producentów, z określeniem objętościowej zawartości biokomponentów w tych biopaliwach,

[1)] Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

[2)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z 2010 r. Nr 21, poz. 104, Nr 229, poz. 1496 i Nr 238, poz. 1578 oraz z 2011 r. Nr 153, poz. 902, Nr 205, poz. 1208 i Nr 234, poz. 1392.

d) biopaliw ciekłych przekazanych przez ogółproducentów do zastosowania w wybranych flotach, z określeniem objętościowej zawartości biokomponentów w tych biopaliwach,
e) biopaliw ciekłych zużytych przez ogół producentów na potrzeby własne, z określeniem objętościowej zawartości biokomponentów w tych biopaliwach,
f) paliw ciekłych i biopaliw ciekłych importowanych oraz sprowadzonych w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego przez ogół producentów;

3) informacje dotyczące kosztów wytworzenia przez ogół producentów poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, wraz z wyszczególnieniem średnich kosztów:
a) zakupu poszczególnych rodzajów biokomponentów,
b) zakupu surowców innych niż biokomponenty użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
c) przerobu surowców użytych do wytworzenia poszczególnych rodzajów paliw ciekłych i biopaliw ciekłych,
d) pozostałych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.[3)]

• • •

[3)] Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 23 sierpnia 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu zbiorczego raportu kwartalnego dotyczącego rynku biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U. Nr 159, poz. 1121), które utraciło moc z dniem 30 października 2011 r. w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 205, poz. 1208).

USTAWA

z dnia 14 września 2012 r.

o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię[1), 2)]

Dz. U. z dnia 31 października 2012 r., poz. 1203

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:
1) obowiązki w zakresie informowania o zużyciu energii oraz innych podstawowych zasobów przez produkty wykorzystujące energię lub wpływie tych produktów na zużycie energii;
2) zasady organizacji i działania systemu kontroli wykonywania obowiązków w zakresie informowania, o którym mowa w pkt 1.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do produktów wykorzystujących energię, dla których wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart określają akty Komisji Europejskiej wydane na podstawie kompetencji delegowanych przez Parlament Europejski i Radę, zwane dalej „aktami delegowanymi".

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", wykaz aktów delegowanych.

[1)] Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1).

[2)] Niniejszą ustawą dokonuje się zmiany ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne oraz ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:
1) produktów używanych;
2) środków przewozu osób lub rzeczy;
3) tabliczek znamionowych lub ich odpowiedników umieszczanych ze względów bezpieczeństwa na produktach wykorzystujących energię;
4) urządzeń i instalacji oraz obiektów związanych z obronnością lub bezpieczeństwem państwa, stanowiących integralne części systemów techniki wojskowej lub uzbrojenia, ratowniczo-gaśniczych oraz ochrony granic, lub stosowanych w więziennictwie, należących do jednostek, o których mowa w art. 21a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059).

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:
1) dostawca – producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela lub importera w Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który wprowadza do obrotu w tych państwach produkt wykorzystujący energię lub oddaje go do użytku na terytorium tych państw; w przypadku braku producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela lub importera, za dostawcę uznaje się także osobę fizyczną lub osobę prawną, która wprowadza do obrotu w tych państwach produkt wykorzystujący energię lub oddaje go do użytku na terytorium tych państw;
2) dystrybutor – osobę fizyczną lub osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nie posiadającą osobowości prawnej, która sprzedaje, wynajmuje, oferuje w sprzedaży ratalnej, lub wystawia do sprzedaży produkt wykorzystujący energię, po jego wprowadzeniu do obrotu;
3) etykieta – nalepkę lub tabliczkę zawierającą informacje o klasie efektywności energetycznej oraz innych podstawowych zasobach zużywanych przez produkt wykorzystujący energię;
4) inne podstawowe zasoby – wodę, chemikalia lub inne substancje zużywane przez produkt wykorzystujący energię podczas jego używania;
5) karta – charakterystykę techniczną zawierającą informacje techniczne dotyczące produktu wykorzystującego energię, zgodnie z wymaganiami określonymi w aktach delegowanych;
6) klasa efektywności energetycznej – oznaczenie literowe zamieszczone na etykiecie, informujące o zużyciu energii przez produkt wykorzystujący energię lub o wpływie tego produktu na zużycie energii;
7) oddawanie do użytku – pierwsze użycie produktu wykorzystującego energię, który nie został wprowadzony do obrotu na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zgodne z przeznaczeniem;
8) produkt wykorzystujący energię – produkt zużywający energię lub mający wpływ na jej zużycie podczas jego używania wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, łącznie z częściami, które mają być do niego wbudowane, które to części są wprowadzane do obrotu, lub oddawane do użytku użytkownikom końcowym, jako części osobne, których oddziaływanie na środowisko może być oceniane oddzielnie;
9) wprowadzenie do obrotu – udostępnienie produktu wykorzystującego energię po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w celu jego używania, lub dystrybucji, nieodpłatnie albo za opłatą, niezależnie od sposobu jego sprzedaży.

Rozdział 2
Obowiązki w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię lub wpływie tych produktów na zużycie energii oraz innych podstawowych zasobów

Art. 4. 1. Dostawca jest obowiązany do:
1) dołączenia do produktu wykorzystującego energię, wprowadzanego do obrotu lub oddawanego do użytku, etykiety i karty sporządzonych w języku polskim;

2) dołączenia karty do wszelkich broszur lub innej dokumentacji dostarczanej wraz z produktem wykorzystującym energię;
3) umieszczenia na etykiecie i w karcie danych zgodnych z parametrami technicznymi produktu wykorzystującego energię.

2. Etykieta jest dostarczana dystrybutorowi nieodpłatnie.

3. Dystrybutor jest obowiązany umieścić na produkcie wykorzystującym energię etykietę w widocznym miejscu oraz udostępnić użytkownikowi końcowemu kartę tego produktu.

4. Informacje, jakie należy zamieścić na etykiecie i w karcie o zużyciu energii przez produkt wykorzystujący energię podczas jego sprzedaży na odległość lub z wykorzystaniem innych form sprzedaży lub wynajmu określają akty delegowane.

5. Akty delegowane określają także sposób informowania użytkowników końcowych korzystających z form sprzedaży lub wynajmu, o których mowa w ust. 4, o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię, przed nabyciem tych produktów.

6. Umieszczenie na produkcie wykorzystującym energię etykiety oraz dołączenie do niego karty oznacza zgodę dostawcy na upublicznienie informacji zamieszczonych na etykiecie i w karcie.

Art. 5. 1. Dostawca, w celu umożliwienia organom, o których mowa w art. 10 ust. 1, oraz Komisji Europejskiej dokonania oceny rzetelności informacji zamieszczonych na etykiecie i w karcie, jest obowiązany do:
1) sporządzenia dokumentacji technicznej produktu wykorzystującego energię umożliwiającej ocenę rzetelności informacji zamieszczonych na etykiecie oraz w karcie;
2) przechowywania dokumentacji technicznej produktu wykorzystującego energię, do celów kontrolnych, przez okres 5 lat od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza produktu wykorzystującego energię, którego dokumentacja ta dotyczy.

2. Dokumentacja techniczna produktu wykorzystującego energię zawiera w szczególności:
1) opis tego produktu;
2) wyniki przeprowadzonych badań, o ile są istotne;
3) wyniki testów, o ile są dostępne, w tym testów przeprowadzanych przez notyfikowane jednostki w rozumieniu przepisów o systemie oceny zgodności.

3. Dostawca udostępnia dokumentację techniczną produktu wykorzystującego energię na żądanie organów, o których mowa w art. 10 ust. 1, oraz Komisji Europejskiej, w terminie 10 dni od dnia zgłoszenia żądania.

Art. 6. 1. Zakazuje się:
1) wprowadzania do obrotu produktów wykorzystujących energię, do których nie dołączono etykiety i karty, oraz dla których nie sporządzono dokumentacji technicznej;
2) umieszczania na produkcie wykorzystującym energię etykiet, znaków, symboli lub napisów, które mogą wprowadzić w błąd użytkowników końcowych o zużyciu energii przez ten produkt lub wpływie tego produktu na zużycie energii lub innych podstawowych zasobów;
3) posługiwania się etykietą w sposób nieuprawniony.

2. Przez posługiwanie się etykietą w sposób nieuprawniony rozumie się posługiwanie się etykietą w sposób inny niż określony w ustawie i aktach delegowanych.

Art. 7. 1. W przypadku gdy dostawca lub dystrybutor reklamuje produkt wykorzystujący energię, w szczególności w postaci reklamy prasowej, elektronicznej, w programach radiowych lub telewizyjnych, lub w innych środkach komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204, z późn. zm.[3)]), i zamieszcza w tej reklamie informacje o cenie tego produktu lub zużyciu przez niego energii, jest obowiązany zamieścić także informację o klasie efektywności energetycznej tego produktu.

2. Przez reklamowanie, o którym mowa w ust. 1, rozumie się informowanie o produkcie wykorzystującym energię lub zachęcanie do jego nabywania, mające na celu zwiększenie sprzedaży tego produktu.

[3)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808, z 2007 r. Nr 50, poz. 331, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 216, poz. 1371, z 2009 r. Nr 201, poz. 1540 oraz z 2011 r. Nr 85, poz. 459 i Nr 134, poz. 779.

Art. 8. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, po wydaniu przez Komisję Europejską wymagań dotyczących dokumentacji technicznej, etykiety oraz karty, dla danego rodzaju produktu wykorzystującego energię, szczegółowe wymagania dotyczące dokumentacji technicznej, treści i wzoru etykiety, a także treści karty dla danego rodzaju produktu wykorzystującego energię, mając na uwadze rzetelne dostarczanie informacji o tym produkcie.

Rozdział 3

Kontrola wykonywania obowiązków w zakresie informowania o zużyciu energii oraz innych podstawowych zasobów przez produkty wykorzystujące energię

Art. 9. 1. W celu przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku produktów wykorzystujących energię:
1) do których nie dołączono etykiety i karty, oraz dla których nie sporządzono dokumentacji technicznej,
2) na których umieszczono etykiety i karty zawierające dane niezgodne z parametrami technicznymi tych produktów

– tworzy się system kontroli produktów wykorzystujących energię, zwany dalej „systemem kontroli".

2. Do zadań systemu kontroli należy kontrolowanie wykonywania obowiązków, o których mowa w art. 4, art. 5 i art. 7 ust. 1, oraz przestrzegania zakazów, o których mowa w art. 6.

Art. 10. 1. System kontroli tworzą wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej oraz Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, zwani dalej „organami kontrolującymi".

2. Organy kontrolujące:
1) przedstawiają Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK":
   a) w zakresie działania wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej – okresowe plany pracy sporządzone na podstawie planów kontroli, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 4,
   b) w zakresie działania Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej – okresowe plany kontroli produktów wykorzystujących energię wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku;
2) informują Prezesa UOKiK o wynikach przeprowadzonych kontroli;
3) sporządzają i przekazują Prezesowi UOKiK roczne sprawozdania z przeprowadzonych kontroli do dnia 31 marca roku następnego.

3. Prezes UOKiK może zgłaszać uwagi do planów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b.

Art. 11. 1. Prezes UOKiK jest organem monitorującym system kontroli.

2. Do zadań Prezesa UOKiK należy:
1) monitorowanie stosowania przepisów dotyczących informowania o zużyciu energii oraz innych podstawowych zasobów przez produkty wykorzystujące energię;
2) współpraca z organami kontrolującymi;
3) gromadzenie informacji o wynikach kontroli produktów wykorzystujących energię;
4) przygotowywanie, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.[4)]), okresowych planów kontroli przeprowadzanych przez wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej.

3. Prezes UOKiK na podstawie wyników monitorowania, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, sporządza co cztery lata sprawozdanie z wykonania obowiązków określonych w ustawie i przekazuje je Komisji Europejskiej w terminie do dnia 30 czerwca roku, w którym sprawozdanie to sporządzono.

Art. 12. Kontrola może być prowadzona u dostawcy lub dystrybutora, zwanych dalej „kontrolowanymi".

Art. 13. 1. Do prowadzenia kontroli stosuje się odpowiednio przepisy art. 40 ust. 1, 2 i 3, art. 40b ust. 2 i 3, art. 40c, art. 40d, art. 40e, art. 40f oraz

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 153, poz. 903.

art. 40i ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i Nr 227, poz. 1367).

2. Do pobierania i badania próbek produktów wykorzystujących energię stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej oraz akty delegowane.

3. Do czynności kontrolnych oraz badań przeprowadzanych podczas wykonywania czynności kontrolnych stosuje się przepisy o ochronie informacji niejawnych, a także o ochronie danych osobowych.

Art. 14. 1. W przypadku stwierdzenia niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4, art. 5 lub art. 7 ust. 1, lub nieprzestrzegania zakazów, o których mowa w art. 6, organ kontrolujący może zwrócić się do kontrolowanego o:
1) usunięcie niezgodności lub
2) wstrzymanie sprzedaży produktu wykorzystującego energię, lub
3) wycofanie produktu wykorzystującego energię z obrotu lub z użytku, lub
4) wstrzymanie się z udostępnianiem produktu wykorzystującego energię, lub
5) zaprzestanie reklamowania produktu wykorzystującego energię
– oraz przedstawienie dowodów podjętych działań w terminie określonym przez organ kontrolujący.

2. Jeżeli kontrolowany nie przedstawi dowodów podjętych działań, w terminie ustalonym przez organ kontrolujący lub w wyniku kontroli stwierdzono, że działania takie nie zostały podjęte, organ kontrolujący może wydać decyzję:
1) nakazującą dystrybutorowi wstrzymanie sprzedaży produktów wykorzystujących energię,
2) nakazującą dostawcy wycofanie z obrotu lub użytku produktu wykorzystującego energię,
3) zakazującą udostępniania produktu wykorzystującego energię,
4) zakazującą reklamowania produktu wykorzystującego energię
– w terminie określonym przez organ kontrolujący.

3. Organ kontrolujący może przeprowadzić kontrolę w celu ustalenia, czy kontrolowany wykonał decyzję, o której mowa w ust. 2.

Art. 15. 1. Organ kontrolujący informuje Prezesa UOKiK o wydanych decyzjach, o których mowa w art. 14 ust. 2.

2. Prezes UOKiK niezwłocznie informuje Komisję Europejską oraz inne państwa członkowskie Unii Europejskiej o decyzji wydanej przez organ kontrolujący, o której mowa w art. 14 ust. 2.

Art. 16. 1. W przypadku stwierdzenia, że produkt wykorzystujący energię nie spełnia wymagań określonych w etykiecie lub w karcie, opłaty za badania, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub 3, ponosi dostawca.

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, organ kontrolujący ustala, w drodze decyzji, na podstawie kosztów poniesionych w związku z badaniami produktu wykorzystującego energię.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód budżetu państwa.

Rozdział 4
Kary pieniężne

Art. 17. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:
1) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 4 oraz w art. 5;
2) nie przestrzega zakazu, o którym mowa w art. 6;
3) uniemożliwia lub utrudnia organowi kontrolującemu przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 12;
4) nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 2, w terminie określonym przez organ kontrolujący.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, kara pieniężna wynosi od pięciokrotnego do dwudziestokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski" na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zwanego dalej „przeciętnym wynagrodzeniem".

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, kara pieniężna wynosi od pięciokrotnego do piętnastokrotnego przeciętnego wynagrodzenia.

4. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, wymierza, w drodze decyzji, organ kontrolujący.

5. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, ustala się, uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków.

6. Termin zapłaty kary pieniężnej wynosi 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

7. Należności pieniężne z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

8. Egzekucja kary pieniężnej następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji należności pieniężnych.

9. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 i 1101).

Art. 18. Właściwość miejscową organu kontrolującego w sprawach, o których mowa w art. 14 ust. 2 i w art. 17, ustala się według miejsca przeprowadzenia kontroli.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 19. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1219, z późn. zm.[5]) w art. 3 w ust. 1 po pkt 1c dodaje się pkt 1d w brzmieniu:

„1d) kontrola produktów wykorzystujących energię wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku w zakresie wymienionym w następujących aktach delegowanych:

a) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1059/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 1),

b) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1060/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla urządzeń chłodniczych dla gospodarstw domowych (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 17),

c) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1061/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla pralek dla gospodarstw domowych (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 47),

d) rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 626/2011 z dnia 4 maja 2011 r. uzupełniającym dyrektywę2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla klimatyzatorów (Dz. Urz. UE L 178 z 06.07.2011, str. 1);”.

Art. 20. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.[6]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 199 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Prezes UKE, jako organ kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203), jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów wykorzystujących energię, o których

[5] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 106, poz. 622 i Nr 153, poz. 903.

[6] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1499 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i 587, Nr 134, poz. 779, Nr 153, poz. 903, Nr 171, poz. 1016, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1390 oraz z 2012 r. poz. 908.

mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64).";

2) w art. 200:

a) w ust. 1 po pkt 6a dodaje się pkt 6b w brzmieniu:

„6b) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów, o których mowa w art. 199 ust. 1b, oraz zatrzymania próbek do czasu prawomocnego zakończenia postępowania;",

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, 5, 6, 6a i 7, dotyczą urządzeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o kompatybilności elektromagnetycznej.",

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Do pobierania i badania próbek produktów, o których mowa w art. 199 ust. 1b, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27-31 ustawy, o której mowa w ust. 4, oraz akty delegowane w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 199 ust. 1b.".

Art. 21. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

1) dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EWG (Dz. Urz. UE L 114 z 27.04.2006, str. 64);

2) art. 3 ust. 1 lit. c oraz art. 9 dyrektywy 2010/30/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1).";

2) w art. 11 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi działania informacyjno-edukacyjne o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię w rozumieniu ustawy z dnia 14 września 2012 r. o obowiązkach w zakresie informowania o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię (Dz. U. poz. 1203).".

Rozdział 6
Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 22. 1. Maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań z zakresu kontroli i monitorowania systemu kontroli, na lata 2013-2022 wynosi 51 208 tys. zł, z tym że w roku:

1) 2013 – 5639 tys. zł;
2) 2014 – 4843 tys. zł;
3) 2015 – 4893 tys. zł;
4) 2016 – 4946 tys. zł;
5) 2017 – 5000 tys. zł;
6) 2018 – 5057 tys. zł;
7) 2019 – 5115 tys. zł;
8) 2020 – 5175 tys. zł;
9) 2021 – 5238 tys. zł;
10) 2022 – 5302 tys. zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, na dany rok budżetowy, zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach kontroli sprawowanej przez organy kontrolujące.

3. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest odpowiednio Prezes UOKiK lub Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest odpowiednio Prezes UOKiK lub Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 23. Wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart dla urządzeń wykorzystujących energię, określone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w przepisach wydanych na podstawie art. 52 ust. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne zachowują moc do dnia wejścia w życie aktu delegowanego.

Art. 24. Ustawa wchodzi wżycie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

• • •

USTAWA

z dnia 10 października 2012 r.

o zmianie ustawy o efektywności energetycznej

Dz. U. z dnia 12 grudnia 2012 r., poz. 1397

Art. 1. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551 oraz z 2012 r. poz. 951 i 1203) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) zasady sporządzania audytu efektywności energetycznej.";
2) w art. 22 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w ust. 1, i audyt efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie mogą być wykonywane przez tę samą osobę dla tego samego przedsięwzięcia służącego poprawie efektywności energetycznej.";
3) tytuł rozdziału 5 otrzymuje brzmienie:
„Zasady sporządzania audytu efektywności energetycznej";
4) w art. 28 uchyla się ust. 5;
5) uchyla się art. 29-34.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

• • •

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI[1)]

z dnia 6 lutego 2013 r.

w sprawie nadania statutu Urzędowi Regulacji Energetyki

Dz. U. z dnia 6 lutego 2013 r., poz. 2

Na podstawie art. 21 ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) zarządza się, co następuje:

§ 1. Urzędowi Regulacji Energetyki nadaje się statut, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Gospodarki z dnia 1 października 2007 r. w sprawie nadania statutu Urzędowi Regulacji Energetyki (M. P. Nr 71, poz. 769 oraz z 2011 r. Nr 84, poz. 879).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 8 lutego 2013 r.

[1)] Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 248, poz. 1478).

Załącznik do zarządzenia Ministra Gospodarki
z dnia 6 lutego 2013 r. (poz. 2)

STATUT URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI

§ 1. 1. Urząd Regulacji Energetyki, zwany dalej „Urzędem", zapewnia obsługę Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem".

2. Urząd działa pod bezpośrednim nadzorem i kierownictwem Prezesa.

3. Siedzibą Urzędu jest miasto stołeczne Warszawa.

§ 2. 1. Prezes kieruje Urzędem przy pomocy wiceprezesa, dyrektora generalnego oraz dyrektorów komórek organizacyjnych Urzędu i dyrektorów oddziałów, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2.

2. Prezes może upoważnić osoby, o których mowa w ust. 1, a także innych pracowników Urzędu do podejmowania decyzji w określonych sprawach w jego imieniu.

§ 3. 1. W skład Urzędu wchodzą następujące komórki organizacyjne i wyodrębnione stanowiska:

1) Departament Rynków Energii Elektrycznej i Ciepła;
2) Departament Rynków Paliw Gazowych i Ciekłych;
3) Departament Rozwoju Rynków i Spraw Konsumenckich;
4) Departament Systemów Wsparcia;
5) Departament Strategii i Komunikacji Społecznej;
6) Departament Prawny i Rozstrzygania Sporów;
7) Biuro – Centrum Koordynacji Rozwoju Inteligentnych Sieci;
8) Biuro Dyrektora Generalnego;
9) Stanowisko do Spraw Współpracy Międzynarodowej;
10) Stanowisko do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych;
11) Stanowisko do Spraw Audytu Wewnętrznego.

2. W skład Urzędu wchodzą również:

1) Oddział Centralny w Warszawie;
2) północno-zachodni oddział terenowy z siedzibą w Szczecinie;
3) północny oddział terenowy z siedzibą w Gdańsku;
4) zachodni oddział terenowy z siedzibą w Poznaniu;
5) wschodni oddział terenowy z siedzibą w Lublinie;
6) środkowo-zachodni oddział terenowy z siedzibą w Łodzi;
7) południowo-zachodni oddział terenowy z siedzibą we Wrocławiu;
8) południowy oddział terenowy z siedzibą w Katowicach;
9) południowo-wschodni oddział terenowy z siedzibą w Krakowie.

3. Organizację wewnętrzną, zakres zadań i tryb pracy komórek organizacyjnych, wyodrębnionych stanowisk i oddziałów, o których mowa w ust. 1 i 2, określa regulamin organizacyjny nadany przez Prezesa na wniosek dyrektora generalnego.

§ 4. Prezes może powoływać zespoły pomocnicze, opiniodawcze lub doradcze o charakterze stałym lub doraźnym, określając ich nazwę, skład osobowy oraz zakres i tryb działania.

• • •

www.bip.ure.gov.pl

Wszystko dobre, co się dobrze kończy[1)]

Adam Lipiński

W Biuletynie URE nr 3/2012 mieli Państwo okazję poznać w skrócie, czym jest projekt *Elektryczne Pojazdy w Miejskiej Europie EVUE*, realizowany w ramach programu unijnego URBACT II. Właśnie – w skrócie. Nie sposób bowiem przedstawić tego, co działo się przez prawie trzy ostatnie lata na dwu stronach tekstu.

Aby przybliżyć wszystkim zainteresowanym to, co udało się osiągnąć przez ten okres, streszczone zostaną w poniższym artykule najważniejsze wnioski i konkluzje Raportu Końcowego z realizacji projektu, z przedstawieniem wybranych jego fragmentów.

Koniec realizacji projektu nastąpił 31 grudnia 2012 r., ale niektórzy partnerzy projektu kontynuują współpracę jako partnerzy Projektu FR-EVUE, realizowanego w ramach 7. Programu Ramowego Unii Europejskiej.

Wprowadzenie pojazdów elektrycznych w miastach Unii Europejskiej (UE) jest głównym strategicznym, ekonomicznym i środowiskowym priorytetem, zarówno dla poszczególnych krajów, jak i UE jako całości. Jednakże, jak wykazano podczas realizacji projektu, w każdym z miast partnerskich istnieją istotne różnice w warunkach społecznych, politycznych, gospodarczych i infrastrukturalnych.

Korzyści ze współpracy są jednym z głównych powodów, dla których realizowano projekt i miejmy nadzieję, że nadal te korzyści będą. Projekt EVUE powstał bezpośrednio poprzez naszą wspólną działalność z partnerami z Londynu, Suceavy, Oslo, Madrytu, Bejy, Lizbony, Frankfurtu, Sztokholmu, jak również poprzez budowanie udanej sieci kontaktów, co pozwoliło na stworzenie dobrze rozpoznawalnego i uznanego projektu.

Wyzwania dla miast całej Europy w odniesieniu do zmian klimatu, powietrza i hałasu są bardzo istotne. Polityka europejskich i krajowych władz narzuca coraz bardziej restrykcyjne normy względem ochrony środowiska a sprostanie im pozostaje w gestii władz lokalnych i regionalnych.

Elektromobilność i pojazdy elektryczne są ważną przesłanką do tego, aby zająć się negatywnymi skutkami działania silników spalinowych bez ograniczania ważnej roli, jaką spełniają samochody. Autorzy raportu uważają jednak, że prywatne pojazdy są tylko jednym z aspektów zrównoważonej mobilności i muszą zostać podjęte wszelkie środki, aby zapewnić pełne funkcjonowanie naszych miast.

Raport ten został napisany, aby pomóc władzom lokalnym w całej Europie, szukającym pomocy w przejściu do e-mobilności podczas rozpoznawania tych nielicznych obszarów, w których sektor publiczny może wpływać na prywatną mobilność.

W raporcie zawarto refleksje na temat różnych okoliczności – geopolitycznych, gospodarczych, kulturowych – miast w całej UE, oraz różnych sposobów podejścia do osiągnięcia e-mobilności, dostosowanych do lokalnego kontekstu.

Sieć współpracy *Elektryczne Pojazdy w Miejskiej Europie (EVUE)* stanowiła platformę dziewięciu miast, aby uczyły się one wzajemnie od siebie sposobów, jak można wykorzystywać te rozwiązania w kontekście zrównoważonej mobilności. Dokument ten zawiera serię czterech raportów, które zostały stworzone przez partnerów sieci. Dotyczą one czterech zagadnień zidentyfikowanych przez miasta partnerskie EVUE jako główne wyzwania w przyspieszeniu wprowadzania pojazdów elektrycznych:

- Modele biznesowe,
- Zamówienia,
- Infrastruktura,
- Podnoszenie świadomości.

[1)] Artykuł opracowany na podstawie Raportu Końcowego z realizacji Projektu EVUE.

Chociaż istnieje wiele poglądów na temat korzyści wynikających z cyklu życia lub innych aspektów dotyczących pojazdów elektrycznych takich, jak wydajność kół, porównanie energii odnawialnej w stosunku do nieodnawialnej i analizę cyklu życia, korzyści z elektromobilności dla miast, jako rozwiązanie problemów zanieczyszczenia powietrza, są ewidentne.

Istotny wkład w niniejsze sprawozdania i ustalenia projektów miały Lokalne Grupy Wsparcia URBACT, składające się z ważnych interesantów, takich jak przedstawiciele służb miejskich, władz regionalnych, firm energetycznych, producentów samochodowych, operatorów transportu, instytutów badawczych, ekspertów w zakresie mobilności oraz organizacji użytkowników.

Każdy raport został napisany przez przedstawicieli miast, prowadzących dany temat i z tego względu każdy zawiera charakterystyczny pogląd i perspektywę. Raporty nakreślają charakter wyzwań dla miast, kluczowe pytania, które należy uwzględnić i kilka konkretnych przykładów, jak stawiać czoła tym wyzwaniom.

Cztery tematy EVUE są wzajemnie ze sobą powiązane, a każdy raport zawiera odniesienia do innych raportów tematycznych.

Autorem **pierwszego z raportów** dot. modeli biznesowych jest Oscar Rodriguez z Lizbony.

Różnorodne modele biznesowe, zawiązane partnerstwa i strategie inwestycyjne są potrzebne, aby dynamicznie zapoczątkować rozwój rynku pojazdów elektrycznych. Raport przedstawia niektóre sposoby podejścia i opiera się na doświadczeniach partnerów EVUE, innych miast i ich interesariuszy, takich jak producenci pojazdów i firmy energetyczne, które dzielą się informacjami technicznymi, procesami i osiągniętymi wynikami. Działania informacyjne i studia przypadków, zawarte w tym raporcie zostały opracowane w ramach projektu EVUE.

Na szczeblu UE, polityka i regulacja prowadzą do wyższych standardów ochrony środowiska w miastach, które mają wpływ na planowanie transportu. Rzeczywiście, czyste i energooszczędne pojazdy mają ważną rolę do odegrania w energetyczno-klimatycznej polityce UE, w szczególności w elektryfikacji transportu (elektromobilności), priorytetowej strategii efektywności energetycznej i klimatycznej Europy. Komisja Europejska ustanowiła ambitne cele dla stopniowego wycofywania konwencjonalnie napędzanych pojazdów ze środowiska miejskiego, w celu zmniejszenia uzależnienia od importu ropy naftowej i zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych oraz lokalnego zanieczyszczenia powietrza i hałasu. Biała Księga 2011 apeluje o zmniejszenie o połowę użycia konwencjonalnie napędzanych samochodów w transporcie miejskim do 2030 r. i całkowite wyeliminowanie go do 2050 r.

Jako że samochody elektryczne nie emitują spalin, ich wprowadzanie może zwiększyć bezpieczeństwo dostaw energii poprzez szerokie wykorzystanie (autochtonicznych) odnawialnych i niskowęglowych (lub nawet bezwęglowych) źródeł energii w sektorze transportu, przyczyniając się do docelowego zmniejszenia emisji CO_2 i poprawy jakości powietrza w miastach.

Ładowanie samochodu elektrycznego

Różne badania wykazały, że większość osób jest w stanie zaakceptować alternatywne paradygmaty mobilności, takie jak elektromobilność. Tym niemniej, przezwyciężanie barier rynkowych jest niezbędne, aby promować skuteczną akceptację użytkowników i sprostać wyzwaniom obecnych barier rynkowych, stojących przed pojazdami z napędem alternatywnym. Zidentyfikowane bariery rynkowe wobec samochodów elektrycznych odnoszą się do różnych aspektów: od technologii do społecznej odporności na czynniki zmiany.

Zainteresowane strony mogą zostać uznane za kluczowe podmioty o szczególnym znaczeniu dla rozwoju pewnej polityki lub działania. Jest oczywiste, że skuteczność (i efektywność) danej strategii zależy od poziomu porozumienia między zainteresowanymi stronami. Współpraca i rozwój zintegrowanego podejścia jest zatem warunkiem koniecznym do osiągnięcia sukcesu.

Nie inaczej sprawy mają się w przypadku elektromobilności. Dlatego też ważnym krokiem w celu osiągnięcia pomyślnego wyniku jest zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron od samego początku.

W kolejnych rozdziałach raportu zostały przedstawione niektóre z najczęściej występujących podmiotów reprezentowanych w lokalnych grupach wsparcia, strategii dla pojazdów elektrycznych, takich jak producenci pojazdów, dostawcy energii, dostawcy, operatorzy transportu i wreszcie użytkownicy.

„Przejście na pojazdy elektryczne ma zapewnić znaczące korzyści dla środowiska, a także gospodarki, jak również stopniowe zmiany w kierunku zrównoważonej mobilności w miastach"

Ponieważ miasta rozważają i realizują różne sposoby podejścia do elektromobilności, jednym z wniosków z wymiany w ramach projektu EVUE jest to, że nie ma modelu biznesowego idealnego, czyli „w jednym rozmiarze dla wszystkich". Sukces lokalnych planów, dotyczących pojazdów elektrycznych zależy nie tylko od działań, ale również od warunków lokalnych, które mają wpływ na odpowiedź rynku, a w konsekwencji – skuteczność zastosowanych środków.

Stosowane modele biznesowe (lub ich brak) wskazują, czy rynek prywatny może sam dostarczyć niezbędnych bodźców rynkowych, czy wymagana jest pomoc publiczna. Innym ważnym aspektem, który określi zakres i skuteczność modelu biznesowego, jest dostępny budżet. Wreszcie, kluczowym elementem jest zapewnienie, że podejście jest zgodne z krajową strategią i że występuje harmonizacja geograficzna.

Jedną z głównych barier, przed którymi staje konsument, jest wysoki koszt zakupu pojazdów. Chociaż całkowite koszty eksploatacji przez cały cykl życia pojazdu są niższe, początkowy wydatek jest często przeszkodą dla przyjęcia nowej technologii.

Jako alternatywa dla modelu własności konwencjonalnego pojazdu (bazując na koncepcji klientów kupujących cały pojazd, łącznie z baterią), niektórzy producenci sprzętu oferują usługi oparte na koncepcji sprzedaży usług mobilności. Jednym z praktycznych zastosowań tego podejścia jest to, że właściciel pojazdu nie posiada baterii, które pozostają własnością podmiotu dostarczającego usługę mobilności.

Przyjęcie pojazdów elektrycznych jest klasycznym przypadkiem dylematu „jajka i kury": konsumenci nie będą kupować pojazdów, jeśli nie są dostępne stacje ładowania, a inwestycje, które mają być wykonane w zakresie infrastruktury, są zależne od popytu na nią (tj. od masy krytycznej pojazdów elektrycznych na drogach).

Miasta muszą rozważyć zapewnienie potencjalnym użytkownikom niezbędnego systemu wsparcia zapewniającego sprawne używanie pojazdów elektrycznych w mieście, a mianowicie publiczną sieć ładowania. Sieci takie przynoszą zarówno fizyczne korzyści, ponieważ umożliwiają ładowanie baterii, jak i korzyści psychologiczne – poprzez wyeliminowanie kolejnej ważnej bariery: lęku przed zasięgiem.

Przejście na pojazdy elektryczne ma zapewnić znaczące korzyści dla środowiska, a także gospodarki, jak również stopniowe zmiany w kierunku zrównoważonej mobilności w miastach. Wymaga jednak opracowania nowych modeli współpracy między miastami i zainteresowanymi stronami, takimi jak producenci, dostawcy infrastruktury i przedsiębiorstwa energetyczne.

Omawiane sprawozdanie opiera się na wymianie międzynarodowej EVUE, opisuje liczne sposoby podejścia, działania podejmowane na tym rozwijającym się rynku w miastach i regionach. Realizacja wyzwania znalezienia zadowalających modeli biznesowych, dostosowanych do warunków każdego z miast, jest wciąż w toku. Z dowodów otrzymywanych na bieżąco wynika jasna potrzeba pionowej i poziomej integracji łańcucha wartości. Dla władz lokalnych podejmujących to wyzwanie, nowe sposoby pracy z sektorem prywatnym, jak również innymi instytucjami publicznymi, będą koniecznością.

Autorami **kolejnego raportu** – dotyczącego zamówień publicznych są Eva Sunnerstedt i Haide Backman ze Sztokholmu.

Raport z zakresu zamówień wspólnych i hurtowych czerpie z doświadczeń dwóch miast partnerskich EVUE – Londynu i Sztokholmu, wymiany informacji technicznych, procesów i osiągniętych wyników. Ponieważ jest to nowa technologia a rynek jest wciąż

niedojrzały, jednym z najczęstszych problemów podczas uruchamiania wprowadzania pojazdów elektrycznych jest znalezienie pojazdów. Dla producentów pojazdów elektrycznych istnieje niepewność popytu, która może doprowadzić do tego, że dilerzy samochodów wstrzymają się z wprowadzeniem modelu w danym kraju. Problem może być rozwiązany poprzez połączenie znacznej liczby nabywców. Z kolei poprzez pokazanie sprzedawcom pojazdów skali popytu, możliwe jest obniżenie ceny jednostkowej.

Wspólne zamówienia oznaczają łączenie działań, związanych z dokonywaniem zamówienia przez dwie lub więcej instytucje zamawiające. Cechą charakterystyczną jest to, że tylko jedna oferta publikowana jest w imieniu wszystkich instytucji uczestniczących w zamówieniu. Wspólne zamówienia są użytecznym narzędziem dla władz publicznych, chcących zachęcić do wprowadzenia nowych pojazdów elektrycznych na rynek lub osiągnąć niższe ceny przy zakupie pojazdów.

Podejście to jest odpowiednie w następujących okolicznościach:

- gdy istnieje duże zainteresowanie wśród potencjalnych nabywców samochodów,
- przy nowej lub powstającej technologii,
- gdy występuje niski wolumen zakupów pojedynczego nabywcy,
- gdy nabywcy mają takie same wymagania dotyczące charakteru pojazdu,
- dla miasta dowolnej wielkości, wspólne zamówienia mogą wytworzyć większy popyt,
- krótki czas realizacji (mniej niż 3 lata).

Wspólne zamówienia są skutecznym narzędziem do pokonania dwóch głównych barier rozwoju pojazdów elektrycznych:

- braku modeli,
- wysokich cen kilku modeli już istniejących.

Korzyści:

- konsorcjum może gromadzić zarówno małych, jak i dużych klientów, dając również małym podmiotom możliwość nabycia pojazdu elektrycznego, dzięki czemu proces jest bardziej efektywny poprzez zredukowanie niepotrzebnego powielania czynności,
- niższa cena pojazdów elektrycznych,
- przyspieszenie wprowadzania na rynek nowych technologii bliskich rynkowi poprzez zwiększenie skali i liczby uczestników,
- w przypadku większego wolumenu, łatwiej wprowadzić inne kryteria zrównoważonego rozwoju, takie jak wymogi społeczne i etyczne.

Ze studiów przypadków Sztokholmu i Londynu wyciągnięto liczne zalecenia i uwagi, które należy rozważyć:

- wspólne zamówienia okazały się skuteczne w kilku przypadkach, ale muszą być dobrze przygotowane,
- jest zalecana dwustopniowa procedura przetargowa ze wstępnymi kwalifikacjami oferentów, ponieważ pozwala na dużo więcej uwagi i lepsze poinformowanie detalistów na temat zamówień,
- w fazie przygotowania zamówień powinien zostać przeanalizowany typ zamówień (np. wspólne zamówienie),
- wskazane jest, aby nie angażować zbyt wielu zainteresowanych stron we wspólne zamówienie, gdyż uzgodnienie specyfikacji pojazdów może stać się trudnym zadaniem,
- procedury udzielania zamówień publicznych mogą okazać się skomplikowane, warto rozważyć pomoc konsultanta ds. zamówień,
- należy zwrócić uwagę na producentów pojazdów – nie uczestniczą często w zamówieniach publicznych (wspólnych),
- małe podmioty mogą odnieść korzyści ze wspólnych zamówień,
- mniejsze miasta, miasta na rynkach mniej rozwiniętych, mogą również skorzystać ze wspólnych zamówień, stworzyć lepszą skalę i dzielić prace związane z zamówieniami,
- nie należy przejmować inicjatywy w przypadku pierwszego wspólnego zamówienia,
- należy być realistą i zrozumieć swój rynek (mali dostawcy mogą mieć problem z udziałem w przetargach),
- nie należy zapominać o wymogach dotyczących dostępności serwisu i konserwacji.

Autorem **trzeciego raportu** – dotyczącego infrastruktury – jest Matthew Noon z Londynu, Lider Projektu EVUE.

Raport skupia się na miejskiej infrastrukturze ładowania i czerpiąc z doświadczeń miast partnerskich EVUE, ma na celu udostępnienie informacji technicznych, podzielenie się doświadczeniami z przeprowadzonych procesów i osiągniętych wyników.

Podstawowe wymagania dotyczące punktu ładowania są stosunkowo proste: dostęp do zasila-

nia elektrycznego z odpowiednim gniazdem. Chociaż jest możliwe podłączenie kabla ładującego pojazd elektryczny do standardowego gniazda domowego, nie jest to zalecane. Wysokie zapotrzebowanie na energię i wymagany czas generalnie nie są odpowiednie dla standardowych połączeń elektrycznych.

Pierwszym aspektem do rozważenia jest to, jaka szybkość ładowania jest pożądana. Szybkość ładowania baterii jest ograniczona przez ilość energii elektrycznej, jak również pojemność baterii. Ze względu na znaczne zróżnicowanie typów pojazdów i technologii, raport skupia się tylko na punktach ładowania, a nie na pojazdach.

Terminologia odnosząca się do punktów ładowania może również tworzyć pewne zamieszanie odnośnie trybów ładowania, złącz i szybkości.

Należy zauważyć, że w chwili obecnej nie ma w Europie standardowych zestawów urządzeń ładujących pojazdy elektryczne. Stanowi to poważne wyzwanie dla miast w podejmowaniu decyzji, która technologia, tryby i typy powinny być zastosowane, aby dokonać najbardziej opłacalnych, długoterminowych inwestycji w infrastrukturę.

Miasta rozważające wprowadzenie punktów ładowania pojazdów elektrycznych muszą zwrócić szczególną uwagę na typ użytkowników, do których punkty ładowania są skierowane.

Pomimo tego, że urządzenia szybkiego i ekspresowego ładowania zapewniają najwyższy poziom usług, minimalizują czas potrzebny na ładowanie, to ich koszty są znacznie wyższe niż standardowych urządzeń ładujących.

Chociaż istnieje szeroki zakres dostępnych opcji punktów ładowania, wśród partnerów EVUE użytecznymi przykładami do porównania są Londyn i Oslo.

Oslo jest światowym liderem w dziedzinie przyjęcia pojazdów elektrycznych i ma najwyższy wskaźnik własności tego typu pojazdów na mieszkańca ze wszystkich innych miast. Biorąc pod uwagę historię pojazdów elektrycznych, punkty ładowania opracowane do użytkowania na ulicy były utrzymane w bardzo prostej konwencji, z gniazdem bezpiecznika i przełącznikiem umieszczonymi w wodoodpornej jednostce dostępnej dla użytkowników przez fizyczny klucz.

Jako stosunkowo nowe miasto w odniesieniu do punktów ładowania, Londyn reprezentuje bardziej kompleksowe podejście do jednostek, które zawierają również indywidualne urządzenia mierzące, działające na bezkontaktowe karty dostępu i najważniejsze – komunikują się z urządzeniami zdalnymi. Wykorzystanie bezprzewodowych sieci lokalnych (WLAN), takich jak WiFi, pozwala menedżerowi systemu na zdalne zarządzanie i monitorowanie jednostek dostarczających dane o użytkowaniu, możliwość opłaty za energię elektryczną i dodatkowe funkcjonalności, takie jak rezerwowanie on-line przez użytkowników czy monitorowanie dostępności jednostki.

Miasta wprowadzające publicznie dostępne punkty ładowania mogą wybierać pomiędzy systemami otwartego i ograniczonego dostępu. Otwarty dostęp ogólnie odnosi się do punktów ładowania, do których użytkownicy mogą podłączyć się bezpośrednio, bez żadnych ograniczeń.

Ograniczony dostęp odnosi się do dowolnego punktu ładownia, do którego dostęp jest kontrolowany. Mogą to być systemy wstępnej rejestracji / subskrypcji lub dostępu na żądanie / okazjonalnego wykorzystania. Systemy wstępnej rejestracji wymagają otrzymania przez użytkownika kodu dostępu, który umożliwia dostęp do wszystkich powiązanych punktów ładowania.

O ile łatwo jest zainstalować punkty ładowania pojazdów elektrycznych jako kolejny element małej architektury na ulicach, w miarę wzrostu zapotrzebowania i wzrostu liczby zainstalowanych jednostek, większy będzie ich wpływ na sieć energetyczną. Organizacje instalujące punkty ładowania będą musiały zaangażować swoich dostawców energii i operatorów sieci jako część procesu instalacji. Należy również zastanowić się nad uwzględnieniem tych organizacji w trakcie opracowywania strategii.

Choć instalacja punktów ładowania jest stosunkowo prosta, dobrą praktyką organizacji wprowadzających punkty ładowania jest omówienie wymagań dotyczących elektryczności nie tylko z lo-

kalnym dostawcą energii elektrycznej, ale także operatorem sieci dystrybucji (DNO). W początkowej fazie rozwoju jest mało prawdopodobne, aby dodatkowy popyt na energię z punktów ładujących znacząco wpłynął na sieć energetyczną. Jednakże wzrost odsetka floty pojazdów elektrycznych może mieć negatywny wpływ na tę sieć.

Kiedy rozważamy instalację infrastruktury ładującej, szeroki zakres polityk może być stosowany w celu wsparcia zarówno e-mobilności w ogóle, jak i montażu oraz finansowania infrastruktury. W raporcie przedstawiono przykłady z Oslo, Londynu i Madrytu.

Jako że przejście do e-mobilności jest wciąż na wczesnym etapie, nie ma dobrych lub złych odpowiedzi, w jaki sposób można je osiągnąć. Istnieje jednakże rosnąca liczba przykładów, w jaki sposób rozwiązania mogą być dostarczone, i po dogłębnej analizie wybrani urzędnicy, urzędnicy miejscy i inne zainteresowane strony mogą zapewnić, że wybrane podejście jest właściwe i odpowiednie do ich lokalizacji. Planowanie polityki dotyczącej pojazdów elektrycznych musi być zintegrowane z wieloma innymi funkcjami planowania miejskiego i szanować hierarchię zrównoważonej mobilności, użytkowania dróg i gruntów, oraz polityki parkingowej.

Autorem **czwartego i ostatniego raportu** – dotyczącego podnoszenia świadomości nt. elektromobilności – jest Ansgar Roese z Frankfurtu.

Raport przedstawia niektóre z kluczowych koncepcji stojących za podnoszeniem świadomości w zakresie korzyści płynących z mobilności elektrycznej dla miast. Opiera się on głównie na doświadczeniach Frankfurtu nad Menem, niemieckiej polityki federalnej, inicjatyw rozwijanych przez największych niemieckich producentów samochodów, doświadczeń lokalnej grupy wsparcia projektu URBACT we Frankfurcie i szerszego zaangażowania partnerów EVUE.

Pojazdy napędzane silnikiem spalinowym doświadczyły bardzo pomyślnego rozwoju w ciągu ostatnich 120 lat. W większości przypadków samochód jest czymś więcej niż tylko pojazdem służącym mobilności. Od 1950 r. pojazdy stały się symbolem statusu i ewoluowały w kierunku kwintesencji stylu życia. Pojazd zapewnia swojemu użytkownikowi swoistą „wolność i niezależność", a tym samym możliwość pojechania tam, gdzie użytkownik chce pojechać o każdej porze dnia i nocy, nawet jeśli jest to tylko korzyść psychologiczna. Zjawisko to ma wpływ na historię sukcesu samochodu w ciągu ostatnich kilku lat.

Chociaż większość osób wie o pojazdach elektrycznych, zachęcanie do zmiany zachowań w celu ich przyjęcia to inne zagadnienie. Wspólne podejście, z przyjęciem marketingu produktów krąży wokół mantry „bez interakcji – nikła świadomość". Świadomość nie jest po prostu reklamą. Możemy z nią wchodzić w interakcje – „to straszne" lub „chcę to mieć", ale społeczeństwo jest często niezdecydowane i samo w sobie nie stworzy zmiany. Poprzez świadomość, staramy się wyzwolić reakcję, która zmienia zachowanie, decyzje i działania wyzwalające – czy spontaniczne, czy wcześniej rozważone. Świadomość jest często wynikiem uczuć wywołanych przez środowisko, jak ciepło, zapachy, dźwięki. Wynikłe zachowania i reakcje wyzwalają również kolejne reakcje, jak cierpienie lub szczęście.

Gdy weźmiemy pod uwagę różne podejścia do podnoszenia świadomości dotyczącej e-mobilności, należy zastanowić się, jak możemy zapewnić, że dane podejście jest pozytywne i staje się siłą wzmacniającą.

Pojazd elektryczny oferuje jego właścicielowi / użytkownikowi podobne możliwości do samochodu z silnikiem spalinowym, ale z trzema zasadniczymi różnicami:

- Zasięg pojazdów elektrycznych (liczba kilometrów przejeżdżana na jednym ładowaniu) jest znaczne niższy. Aktualne modele samochodów elektrycznych mogą przejechać po jednym ładowaniu około 120 do 150 km.
- Czas ładowania baterii wynosi do 6 godzin. W tym okresie czasu pojazd jest niedostępny i nie może być używany przez właściciela.

Specyficzne dla użytkownika czynniki wpływające na decyzję o zakupie pojazdu elektrycznego to:

- Oprócz różnic między samochodem elektrycznym i samochodem z silnikiem spalinowym, istnieją dalsze czynniki wpływające na decyzje użytkownika pojazdu o zakupie na korzyść pojazdów elektrycznych. Ludzie mają błędną percepcję własnej potrzeby mobilności, tj. zawyżają lub zaniżają w szacunkach roczny dystans jazdy lub nośność. Decyzja o zakupie na korzyść pojazdów elektrycznych może sprzeciwić się świadomości mobilności użytkownika.

Użytkownik musi zdecydować, jak często samochód jest potrzebny do podróży w trakcie wakacji lub codziennych przejazdów, np. dojazdów.

- Zainteresowani kupujący często nie wiedzą, jaki jest aktualny stan wiedzy na temat pojazdów elektrycznych i nie wierzą, że są odpowiednie dla ich potrzeb. To wrażenie jest wzmacniane przez ograniczenia, takie, jak wpływ ogrzewania czy klimatyzacji na zasięg pojazdu (ilość kilometrów przejeżdżanych na jednym ładowaniu). Generalnie, potencjalny nabywca nie jest w stanie funkcjonować bez udogodnień, do których używania jest przyzwyczajony podczas jazdy tradycyjnym samochodem z silnikiem spalinowym.

Opinia nt. pojazdów elektrycznych w porównaniu do konwencjonalnych samochodów z silnikiem spalinowym jest obecnie znacznie gorsza, co wiąże się prędkością i przyjemnością z jazdy. Pojazdy elektryczne są związane z powolnym i statecznym stylem jazdy, natomiast konwencjonalne samochody z silnikiem spalinowym są związane z przyjemnością jazdy i stylem sportowym.

Przegląd aktualnego marketingu pojazdów elektrycznych pokazuje, że często ilustrowane są płynące z ich używania korzyści dla środowiska. Nie dysponując tak szerokim wsparciem projektu i technikami komunikacyjnymi, jakimi dysponują producenci innych gadżetów codziennego użytku, musimy mieć pewność, że zastosowane metody utożsamiają się z konsumentem. Ze względu na swoją konstrukcję pojazdy elektryczne są w stanie zapewnić wyjątkową wydajność np. maksymalny moment obrotowy od włączenia, a także niezrównany poziom reaktywności – dlaczego nie jest to podkreślane w kampaniach?

Ładowanie samochodu energią elektryczną w Oslo

Innowacyjne podejście do marketingu mobilności elektrycznej

Aby zobaczyć różne sposoby podejścia, warto dokonać przeglądu strategii sprzedaży różnych producentów. Każdy z przypadków czterech producentów, opisanych w raporcie, przyjmuje odmienne i nowatorskie podejście do marketingu. Każde z nich różni się znacznie od obecnie panujących standardów w reklamach samochodów.

Elektromobilność nie jest szybko sprzedającym się towarem. Chociaż istnieją pewne ograniczenia, na przykład ilość kilometrów, jaką pojazd przejeżdża po jednym załadowaniu, pojazdy elektryczne zajmują trudną pozycję w opinii publicznej. Ważnym elementem przy wprowadzaniu elektromobilności jest jasne określenie grupy docelowej. Nie wszystkie pojazdy z silnikiem spalinowym można bezpośrednio zastąpić pojazdami elektrycznymi i trzeba ten fakt uwzględnić. Jednak pojazdy elektryczne mogą być wdrażane w wielu dziedzinach, jako że zakres i czasy przestoju są zupełnie wystarczające do codziennej pracy. Te obszary rozwoju powinny zostać określone i być upublicznione.

Elektromobilność będzie o wiele bardziej istotna w obszarach miejskich niż wiejskich, ze względu na kwestię jakości powietrza w miastach i negowanie kwestii zasięgu. E-mobilność nie pozwoli również zastąpić wszystkich pojazdów, ponieważ nie odnosi się do innych zagadnień mobilności, takich jak zagęszczenie ruchu. Jest jednak uważana za fundament, na którym powstaną nowe formy mobilności.

Samochód pełni ważną rolę w społeczeństwie, ponieważ symbolizuje niezależną mobilność i pozycję społeczną. Dyskusje na temat zanieczyszczenia środowiska w ostatnich dziesięcioleciach, tylko nieznacznie pogorszyły wizerunek samochodu. Podobnie, wzrost całkowitego kosztu posiadania samochodu nie ma naprawdę wpływu na sprzedaż samochodów. Dlatego, aby przejść do e-mobilności, musimy przedefiniować własność pojazdu i jego znaczenie z większym naciskiem na zrównoważony rozwój i innowacyjną mobilność. Ten cel nie może zostać osiągnięty przez poszczególnych producentów samochodów lub inne zainteresowane strony, ale wymaga zintegrowanych i spójnych informacji ze wszystkich stron, aby poszerzać odpowiednią świadomość, i ostatecznie wykreować sukces elektromobilności porównywalny do sukcesu pojazdów z silnikiem spalinowym.

Ta seria raportów nie próbowała odpowiedzieć na wszystkie pytania związane z elektromobilnością, ani też odpowiedzieć Czytelnikowi, jak można ją osiągnąć. Ich celem było dostarczenie informacji nt. różnych sposobów podejścia i metod, które podjęły miasta w tej rozwijającej się dziedzinie. Współfinansowanie z programu URBACT pozwoliło na wygenerowanie tej wiedzy. Fundamentalne będzie jednak zaangażowanie i współpraca między mieszkańcami, konsumentami, przedsiębiorstwami, producentami i sektorem publicznym, który obsługuje miasta, aby wykorzystać możliwości oferowane przez pojazdy elektryczne i zapewnić szerokie korzyści ekonomiczne i ekologiczne z nich pochodzące.

Chociaż elektromobilność sama w sobie nie jest odpowiedzią na wszystkie wyzwania stojące przed naszymi miastami, to obejmuje ona sporą część istotnych problemów ekologicznych związanych z mobilnością indywidualną. Z perspektywy lokalnej, a nawet regionalnej i krajowej, korzyści ze wspierania e-mobilności mogą znacznie przewyższyć koszty działań w tym kierunku.

Podróż do elektrycznej przyszłości może nie być szybka, ale tak długo, jak istnieje chęć społeczności do wspierania jej, nie musi też być kosztowna i trudna. Inne zachęty do korzystania z pojazdów elektrycznych, które mogą być wprowadzone i pokazać poparcie społeczne dla tego typu pojazdów, to ulgi podatkowe czy też pozwolenia, aby samochody elektryczne używały buspasów, przynosząc tym samym korzyść czasową. Sprawienie, że sektor publiczny i prywatny mogą współpracować w celu stymulowania rynku i podnoszenia świadomości społeczności przyniesie znaczące korzyści, w tym rozwój nowych modeli biznesowych, które mogą zwiększać zarówno dochody, jak i efekty środowiskowe.

Pojazdy elektryczne stanowią istotną szansę na poprawę stanu środowiska i stanu ekonomicznego naszych miast i miasteczek. To zależy od nas wszystkich, aby sprawić, by możliwości te zostały prawidłowo rozpoznane i nie stały się możliwościami straconymi.

Pełny tekst raportu, w wersji angielskiej i polskiej jest dostępny na stronie internetowej Miasta Katowice w zakładce dotyczącej projektu: http://www.katowice.eu/pl/fundusze-europejskie/fundusze-europejskie-na-lata-2007---2013/fundusze-w-katowicach-w-latach-2007---2013/projekty-zrealizowane/elektryczne-pojazdy-w-miejskiej-europie---evue-2.htm.

• • •

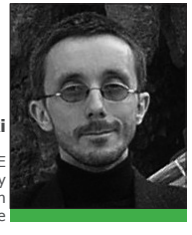

Adam Lipiński

Koordynator projektu EVUE
Wydział Funduszy Europejskich
Urząd Miasta Katowice

Prezes URE wyróżniony przez Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji

Tegorocznym laureatem nagrody przyznawanej przez Krajową Izbę Gospodarczą Elektroniki i Telekomunikacji – *za zaangażowanie w modernizację energetyki* – został Marek Woszczyk, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki. Statuetkę *Złotego Spychacza 2013* regulator odebrał podczas uroczystej gali 20-lecia KIGEiT, wieńczącej V Forum Gospodarcze TIME.

Założeniem piątej edycji Forum zorganizowanego pod hasłem *Smart Grids & Telekomunikacja* było wypracowanie polskiej specjalności produktowo-usługowej, polegającej na koncentracji zakładów produkujących na rzecz energetyki rozproszonej i inteligentnej oraz przedstawienie potencjału rozwojowego tkwiącego w uczestnictwie we wspólnych projektach badawczo-wdrożeniowych. Istotnym zamierzeniem organizatorów było również, aby prowadzone w ramach wydarzenia dyskusje stały się przesłanką do wprowadzenia innowacyjnych rozwiązań na miarę potrzeb regionalnych społeczności.

Wśród kluczowych kwestii podejmowanych przez uczestników tegorocznego Forum znalazły się m.in.: rozwój telekomunikacji i energetyki połączonych synergią inwestycji w infrastrukturę sieci inteligentnych (Smart Grids) i NGN, tworzenie usług M2M (machine-to-machine) i budowa modeli biznesowych dla energetyki rozproszonej. Na liście wiodących tematów nie zabrakło także korzyści wynikających ze zintegrowanego rozwoju infrastruktury sieciowej energetyki i telekomunikacji, koncepcji usług „multi-play" czy racjonalizacji kosztów mikroinstalacji energetycznych.

W sesji otwierającej Forum udział wzięli: Janusz Piechociński, Wicepremier, Minister Gospodarki; Marek Woszczyk, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki; Henryk Majchrzak, Prezes Zarządu Polskie Sieci Elektroenergetyczne, Janusz Tworóg, Wiceprezes KIGEiT; Piotr Muszyński, Wiceprezes Zarządu Orange Polska.

Podczas wystąpienia *Rola Urzędu Regulacji Energetyki w nowym środowisku prawnym* Prezes Marek Woszczyk omówił możliwości wykorzystania istniejącej infrastruktury telekomunikacyjnej do budowy warstwy „inteligentnej" sieci energetycznych. Szef URE zaproponował, aby w ramach planowej, cyklicznej rewizji Polityki energetycznej Polski, dokument ten został uzupełniony o *Mapę drogową wdrożenia sieci inteligentnej* i zadeklarował gotowość URE do współpracy przy jej opracowywaniu. W koncepcji Prezesa URE, *Mapa* powinna uwzględniać długofalowe skutki materializowania się ryzyk modelu energetyki w formule BAU oraz rozwój technologiczny elementów infrastruktury pro-SG a także potrzebę zapewnienia zrównoważonego rozwoju opartego na budowie potencjału krajowego zaplecza dla SG jako dźwigni tego rozwoju. Tak sformułowane postulaty *Mapy* wymagają m.in.

Złoty Spychacz to prestiżowe wyróżnienie przyznawane przez Zarząd Krajowej Izby Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji osobom, które swą postawą, pracą i zaangażowaniem przyczyniają się do rozwoju rynku medialnego, energetycznego i elektronicznego w Polsce
Źródło: KIGEiT.

sformułowania ram interoperacyjności elementów infrastruktury SG w celu rozwoju SG w środowisku konkurencyjnym; określenia i koordynacji polityk bezpieczeństwa przedsiębiorstw sieciowych z uwzględnieniem zasad ochrony prywatności odbiorców; organizacji dostępu do informacji pomiarowej (określenie zasad funkcjonowania, praw i obowiązków Operatora Informacji Pomiarowej); inwestycji w SG, w tym stymulowania rozwoju infrastruktury wspólnej energetycznej i telekomunikacyjnej oraz procesu edukacji indywidualnych odbiorców (prosumentów).

System Inteligentnych Sieci (Smart Grid i Smart Metering)

Inteligentne sieci energetyczne to system korzystny przede wszystkim ze względu na swoją interaktywność, która może stanowić bazę dla rozwoju zupełnie nowych usług i funkcjonalności. To także narzędzie do pozyskiwania informacji kluczowych dla oceny jakości zaopatrzenia odbiorców w energię oraz dla optymalizowania i weryfikowania jakości planów inwestycyjnych. W wymiarze gospodarczym wdrożenie systemu wpłynie na powstawanie nowych miejsc pracy poprzez rozwój sektora nowoczesnych technologii i konwergentnych usług. W aspekcie ekonomicznym zaś – przyniesie poprawę konkurencyjności rynku energii.

Z perspektywy regulatora, Smart Grid oznacza integrację sieci elektroenergetycznych z sieciami IT w celu:

- poprawy efektywności energetycznej,
- aktywizacji odbiorców,
- poprawy konkurencji,
- zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego,
- łatwiejszego przyłączania odnawialnych źródeł energii.

Fundamentalne cele, którym służy realizacja działań na rzecz budowy inteligentnych sieci

Wdrożenie systemu inteligentnych sieci przyczyni się do:

- poprawy bezpieczeństwa pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego,
- poprawy konkurencyjności rynku energii,
- stworzenia warunków dla efektywnego wzrostu udziału energii odnawialnej w krajowym bilansie zużycia energii,
- upodmiotowienia odbiorcy i stworzenia możliwości poprawy efektywności energetycznej.

Smart Grid to coś więcej niż inteligentne opomiarowanie; to narzędzie do zarządzania ryzykami ciągłości zaopatrzenia w energię, a zatem ważne z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego. Funkcja integracyjna technologii smart, łącząca energetykę z sieciami teleinformatycznymi i komunikacyjnymi, umożliwia odbiorcy przyjęcie aktywnej postawy na rynku – twierdzi Prezes URE, Marek Woszczyk.

Wdrożenie inteligentnych sieci jest gwarancją bezpieczeństwa zaopatrzenia w energię, korzystniejszych cen oraz realizacji polityki zrównoważonego rozwoju. To najważniejszy projekt w sektorze energetycznym, którego realizacja stanowi nie tylko o efektywności energetycznej kraju, ale również o świadomej postawie klienta, który wie ile energii i w jakim celu zużywa.

Opracowała: Magdalena Chmielewska,
Departament Strategii i Komunikacji Społecznej URE

• • •

Warszawa, dnia 14 stycznia 2013 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 1/2013

w sprawie średniej kwartalnej ceny energii elektrycznej sprzedanej na zasadach innych niż wynikające z art. 49a ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne

Działając na podstawie art. 49a ust. 8 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst. jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1059),

informuję,

że średnia cena energii elektrycznej sprzedawanej na zasadach innych niż określone w art. 49a ust. 1 i 2 tej ustawy, za IV kwartał 2012 r. wyniosła **202,12 zł/MWh**.

W obliczeniu ww. ceny uwzględniono dane z realizacji umów sprzedaży energii elektrycznej do spółek obrotu zawartych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, zobowiązanych do sprzedaży części wytworzonej energii elektrycznej w sposób określony w art. 49a ust. 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne. Cena nie uwzględnia podatków (VAT, akcyza), opłat niezwiązanych z ilością sprzedanej energii elektrycznej oraz zobowiązań związanych ze świadectwami pochodzenia. Cenę obliczono na podstawie danych przekazanych przez wytwórców i obejmujących sprzedaż energii elektrycznej w tym okresie o łącznym wolumenie 10,87 TWh.

Warszawa, dnia 26 lutego 2013 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 3/2013

w sprawie zwaloryzowanej jednostkowej opłaty zastępczej, jaką należy stosować w celu obliczenia opłaty zastępczej przy realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne za rok 2013

Działając na podstawie art. 9a ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059), w związku z Komunikatem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 15 stycznia 2013 r., w sprawie średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem w 2012 r. (M. P. z 2013 r. poz. 30)

informuję, iż obowiązująca w 2013 r.

jednostkowa opłata zastępcza oznaczona symbolem **Ozj**, o której mowa w art. 9a ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne, po jej waloryzacji wynosi **297,35 zł**.

• • •

Warszawa, dnia 28 marca 2013 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 5/2013

w sprawie wskaźnika referencyjnego ustalanego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 września 2010 r. *w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń z tytułu zaopatrzenia w ciepło* (Dz. U. z 2010 r. Nr 194, poz. 1291)

Działając na podstawie art. 47 ust. 2g ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) ogłaszam następujące wskaźniki referencyjne ustalone dla poszczególnych rodzajów paliw, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy:

- dla paliw węglowych – 1,0,
- dla paliw gazowych – 1,0,
- dla oleju opałowego – 1,0,
- dla paliw wykorzystywanych w odnawialnych źródłach energii – 1,0.

• • •

Warszawa, dnia 28 marca 2013 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 6/2013

w sprawie średnich cen sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji za 2012 rok

Działając na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) informuję, iż **w 2012 r.** średnia cena sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostce kogeneracji:

a) opalanej paliwami gazowymi lub o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej źródła poniżej 1 MW wyniosła **201,32 zł/MWh**,
b) opalanej metanem uwalnianym i ujmowanym przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego lub gazem uzyskiwanym z przetwarzania biomasy wyniosła **244,60 zł/MWh**,
c) innej niż wymieniona w punkcie a) i b) wyniosła **201,47 zł/MWh**.

• • •

Warszawa, dnia 28 marca 2013 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 7/2013

w sprawie średnich cen sprzedaży ciepła wytworzonego w jednostkach wytwórczych nie będących jednostkami kogeneracji za 2012 rok

Działając na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059) informuję, iż **w 2012 r.** średnia cena sprzedaży ciepła, wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych nie będących jednostkami kogeneracji:

a) opalanych paliwami węglowymi wyniosła **39,38 zł/GJ**,
b) opalanych paliwami gazowymi wyniosła **69,06 zł/GJ**,
c) opalanych olejem opałowym wyniosła **102,01 zł/GJ**,
d) stanowiących odnawialne źródła energii wyniosła **44,95 zł/GJ**.

• • •

Warszawa, dnia 28 marca 2013 r.

Informacja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr 8/2013

w sprawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2012

Działając na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1059), informuję, iż

w 2012 r.

średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym wyniosła **201,36 zł/MWh**.

Algorytm obliczania *średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym* w 2012 r. obejmował sprzedaż energii elektrycznej (wolumen sprzedaży oraz wartość sprzedanej energii) realizowaną przez wytwórców[1)] i spółki obrotu[2)] w konkurencyjnych segmentach krajowego hurtowego rynku energii elektrycznej, tj. do

[1)] Zbadano elektrownie cieplne i elektrociepłownie, czyli wydzielone technicznie i terytorialnie obiekty będące samodzielnymi przedsiębiorstwami lub wchodzące w skład zespołów elektrowni bądź elektrociepłowni, zaklasyfikowane według PKD 2007 do grupy 35.1 oraz do grupy 35.3, składające sprawozdanie G-10.1 k *Sprawozdanie o działalności elektrowni cieplnej zawodowej*.

[2)] Zbadano przedsiębiorstwa zajmujące się obrotem energią elektryczną i składające sprawozdanie G-10.4(Ob)k *Sprawozdanie przedsiębiorstwa energetycznego prowadzącego obrót energią elektryczną*.

– spółek obrotu w ramach kontraktów dwustronnych,
– na giełdę energii.

Sprzedaż energii elektrycznej na rynek bilansujący nie została uwzględniona w algorytmie wyznaczania *ceny* ze względu na techniczny charakter tego segmentu rynku.

W przypadku skonsolidowanych pionowo grup kapitałowych[3)] do wyliczenia ceny został wzięty pod uwagę wolumen sprzedaży energii elektrycznej i wartość jej sprzedaży do spółek obrotu poza grupę kapitałową oraz na giełdę energii.

Poniżej przedstawiono wzór wraz z poszczególnymi segmentami rynku, które zostały wzięte pod uwagę do obliczenia *średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym*.

$$C = \frac{\sum_{i=1}^{n} P}{\sum_{i=1}^{n} E} \times 1000$$

gdzie:

C – średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym [zł/MWh],

P – przychody ze sprzedaży energii elektrycznej: wytwórców do spółek obrotu poza grupę kapitałową i na giełdę energii oraz przedsiębiorstw obrotu do spółek obrotu poza grupę kapitałową i na giełdę energii [tys. zł],

E – wolumen sprzedanej energii elektrycznej: wytwórców do spółek obrotu poza grupę kapitałową i na giełdę energii oraz przedsiębiorstw obrotu do spółek obrotu poza grupę kapitałową i na giełdę energii [MWh],

n – liczba spółek objętych badaniem.

Cena ta obliczana jest z danych powykonawczych w danym roku kalendarzowym.

● ● ●

Foto: J. Skrago

[3)] Grupa kapitałowa – grupa kapitałowa w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 330).

Zatwierdzone taryfy dla ciepła – wg siedziby oddziału terenowego URE

(w okresie listopad 2012 r. – luty 2013 r.)

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Zmiana cen i stawek opłat w stosunku do ostatnio stosowanych [w %]
Warszawa	Fortum Płock Sp. z o.o. – Płock	2,98
	Zakład Energetyki Cieplnej (Miasto Przasnysz) – Przasnysz	2,84
	Zakład Usług Komunalnych (Miasto i Gmina Warka) – Warka	0,29
	Przedsiębiorstwo Usług Inżynieryjno-Komunalnych Sp. z o.o. – Sokołów Podlaski	7,52
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Mławie Sp. z o.o. – Mława	4,40
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Siedlce	7,65
	Komunalne Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Karczew	4,49
	Zakład Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Ostrów Mazowiecka	1,26
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Sochaczew	-0,29
	ENEA Wytwarzanie SA Świerże Górne (Elektrownia Kozienice) – Kozienice	9,01
Szczecin	SEC Łobez Sp. z o.o. – Łobez	3,44
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Barlinku Sp. z o.o. – Barlinek	1,54
	Przedsiębiorstwo Projektowo-Wykonawczo-Handlowe WEST – BUD Jachimowicz Sp.j. – Koszalin	4,75
	STELMET Bioenergia Sp. z o.o. – Jeleniów	12,09
	Zakład Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Międzyrzecz	2,58
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Słubice Sp. z o.o. – Słubice	6,89
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Strzelce Krajeńskie	5,46
Gdańsk	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. – Człuchów	-1,09
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej PEC Sp. z o.o. – Kwidzyn	4,04
	Pruszczańskie Przedsiębiorstwo Ciepłownicze PEC Sp. z o.o. – Pruszcz Gdański	-0,35
	PROMAT Zakład Innowacyjny Technik Energetycznych Sp. z o.o. – Gdynia	10,88
	Rindipol SA – Chojnice	7,53
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Malbork	0,28
	Zakład Energetyki Cieplnej (Gmina Miastko) – Miastko	4,19
	Miejskie Przedsiębiorstwo Ciepłowniczo-Komunalne KOKSIK Sp. z o.o. – Reda	4,22
	Komunalna Energetyka Cieplna KOMEC Sp. z o.o. – Kętrzyn	3,58
Gdańsk	Elbląskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Elbląg	1,88
	Przedsiębiorstwo Usługowe Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Nidzica	2,54
	Dalkia Szczytno Sp. z o. o. (PRATERM Szczytno) – Szczytno	2,72
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Lidzbark Warmiński	2,95
Poznań	Zakład Gospodarki Komunalnej w Mogilnie – Mogilno	-1,82
	Przedsiębiorstwo Komunalne w Kruszwicy Sp. z o.o. – Kruszwica	3,97
	Przedsiębiorstwo Przemysłu Betonów we Włocławku – Włocławek	-5,63
	Dalkia Północ Sp. z o.o. – Świecie n. Wisłą	2,10
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. – Janikowo	1,50
	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. – Tuchola	-0,68
	Miejski Zakład Energetyki Cieplnej, Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. – Wąbrzeźno	4,33
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Nowy Tomyśl	6,25
	Zakład Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Ostrzeszów	6,67
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Wągrowiec	-1,32
	Zakład Gospodarki Komunalnej (Miasto i Gmina Szamotuły) – Szamotuły	0,21
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Jarocin	5,28
	Zakład Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Krotoszyn	4,35
	Zakład Energetyki Cieplnej (Gmina Rawicz) – Rawicz	4,23
Lublin	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Radzyń Podlaski	5,05
	Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. – Siemiatycze	7,42
	Energo-Tech – Białystok	3,97
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Biała Podlaska	4,15
	DALKIA Międzyrzec Podlaski Sp. z o.o. – Międzyrzec Podlaski	2,29
	DALKIA Kraśnik Sp. z o.o. – Kraśnik	5,98
	PW ATEX Sp. z o.o. – Zamość	3,66
	DALKIA Zamość Sp. z o.o. – Zamość	1,31
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Łuków	1,69
	PEC i GWŚ Sp. z o.o. – Kolnie	9,63
	DALKIA Świdnik Sp. z o.o. – Świdnik	8,93
	Zambrowskie Ciepłownictwo i Wodociągi Sp. z o.o. – Zambrów	2,56
	MEGATEM EC – Lublin Sp. z o.o. – Lublin	6,39

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Zmiana cen i stawek opłat w stosunku do ostatnio stosowanych [w %]
Lublin	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Lubartów	9,20
	„Łęczyńska Energetyka" Sp. z o.o. – Puchaczów-Bogdanka	4,64
Łódź	Elektrociepłownia Zduńska Wola Sp. z o.o. – Zduńska Wola	3,66
	CIEPŁOWNIA Sp. z o.o. – Aleksandrów Łódzki	7,59
	Koluszkowskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Koluszki	3,00
	PGKiM Sp. z o.o. – Aleksandrów Łódzki	10,90
	Miejski Zakład Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Piotrków Trybunalski	4,71
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. – Radomsko	7,16
	Miejskie Sieci Cieplne Sp. z o.o. – Zduńska Wola	3,93
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Bełchatów	7,65
	Zakład Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Staszów	9,08
	STOLBUD SA – Włoszczowa	12,75
Wrocław	Zgorzeleckie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Zgorzelcu Sp. z o.o. – Zgorzelec	6,79
	Fortum Power and Heat Polska Sp. z o.o. – Wrocław	8,06
	Spółdzielnia Mieszkaniowa w Bielawie – Bielawa	2,49
	CIEPŁOWNICTWO Sp. z o.o. – Nowa Ruda	4,92
	ZEC Zakład Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Pieszyce	–
	ECO Jelenia Góra Sp. z o.o. – Jelenia Góra	3,03
	Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej Sp. z o.o. – Ozimek	8,45
	Zakład Gospodarki Komunalnej ZAW – KOM Sp. z o.o. – Zawadzkie	3,62
	ELKOM Sp. z o.o. – Brzezie	8,50
Katowice	RCEkoenergia Sp. z o.o. – Czechowice – Dziedzice	3,87
	Esox Sp. z o.o. – Radlin	7,82
	Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. – Mikołów	5,04
	EKOPEC Sp. z o.o. – Będzin	10,56
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej – Jastrzębie Zdrój	5,03
	Energetyka Cieszyńska Sp. z o.o. – Cieszyn	9,53
	Zabrzańskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Zabrze	5,93
	MEGAWAT Sp. z o.o. – Gliwice	6,27
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Tychy	6,79
	Przedsiębiorstwo Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. (dawniej: Zakład Usług Komunalnych – Miasto Czechowice – Dziedzice) – Czechowice – Dziedzice	6,30

Siedziba Oddziału Terenowego URE	Nazwa przedsiębiorstwa	Zmiana cen i stawek opłat w stosunku do ostatnio stosowanych [w %]
Katowice	ArcelorMittal Poland SA – Katowice	8,60
	SFW Energia Sp. z o.o. – Gliwice	1,00
	Elektrownia Chorzów SA – Chorzów	7,29
	Fortum Bytom SA – Bytom	10,42
	IDEA 98 Sp. z o.o. – Tarnowskie Góry	2,40
Kraków	Fabryka Maszyn GLINIK SA – Gorlice	7,68
	ENERGOMEDIA Sp. z o.o. – Trzebinia	5,76
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej SA – Kraków	4,99
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej TERMOWAD Sp. z o.o. – Wadowice	5,77
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej i Gospodarki Wodno-Ściekowej ENWOS Sp. z o.o. – Chełmek	9,05
	Elektrociepłownia Kraków SA – Kraków	10,52
	Zakłady Azotowe Tarnów – Mościce SA – Tarnów	10,79
	LARKIS Sp. z o.o. – Dobczyce	9,83
	Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej – Rzeszów Sp. z o.o. – Rzeszów	6,84
	Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o. – Stalowa Wola	8,90
	Ciepłownia Łańcut Sp. z o.o. – Łańcut	3,04

Wykaz przedsiębiorstw, które otrzymały koncesje na wniosek

(stan na 2013.03.14)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
GASPOL SA	00-175 Warszawa, Al. Jana Pawła II 80	Wee, Opg
SYNERIA INNOVATION Sp. z o.o.	00-349 Warszawa, ul. Tamka 16 lok. 31	Opc
Dalkia Polska SA	00-496 Warszawa, ul. Mysia 5	Opg
Inter Energia SA	00-499 Warszawa, Plac Trzech Krzyży 18	Opg
TIMPOL Sp. z o.o.	00-549 Warszawa, ul. Piękna 24/26A lok. 1	Opc
ELEKTRIM-VOLT SA	00-834 Warszawa, ul. Pańska 77/79	Opg
WS Wind Park V Sp. z o.o.	00-867 Warszawa, Al. Jana Pawła II 27	Wee
WS Wind Park IV Sp. z o.o.	00-867 Warszawa, Al. Jana Pawła II 27	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
PHU PETRO-VENTA Dyzio Marek, Chodyna Grzegorz Sp.j.	01-158 Warszawa, ul. Agawy 6 lok. 1	Opc
Firma Handlowa TANK-GAZ Tadeusz Bielecki	01-794 Warszawa, ul. Burakowska	Opc
Telekomunikacja NOVUM SA	02-117 Warszawa, ul. Racławicka 146	Opg
INSTAL CZUDEC FĄFARA Sp.j.	02-672 Warszawa, ul. Domaniewska 47 lok. 10	Opc
Boryszewo Wind Invest Sp. z o.o.	02-683 Warszawa, ul. Gotarda 9	Wee
Stary Jarosław Wind Invest Sp. z o.o.	02-683 Warszawa, ul. Gotarda 9	Wee
Krupy Wind Invest Sp. z o.o.	02-683 Warszawa, ul. Gotarda 9	Wee
Nowy Jarosław Wind Invest Sp. z o.o.	02-683 Warszawa, ul. Gotarda 9	Wee
MAREK SIECZKOWSKI AUTO-GAZ	03-152 Warszawa, ul. Modlińska 330 B	Opc
Coca-Cola HBC Polska Sp. z o.o.	03-236 Warszawa, ul. Annopol 20	Wee
Funtasty Sp. z o.o.	03-971 Warszawa, ul. Grecka 11	Oee
Wiesław Lemański EKOENERGIA	05-110 Jabłonna, ul. Szkolna 10	Opc
Piotr Chodkowski FIRMA WIELOBRANŻOWA	06-200 Maków Mazowiecki, ul. Ciechanowska 14	Opc
BUDPASZ EXPORT IMPORT Anna Budka	06-540 Radzanów, ul. Raciążska 12	Opc
KAN-OIL SC Krzysztof Kanowski, Sławomir Kanowski	06-550 Szreńsk, ul. Żuromińska 1	Opc
PPHU WAGAT Sp.j. Wielogórscy	07-100 Węgrów, ul. Gdańska 95	Opc
Jerzy Wołynko Stacja Paliw	07-100 Węgrów, ul. Przemysłowa 9B	Opc
AGRO-HANDLOWIEC SZYMAŃSCY Sp. z o.o. Nr 1 S.K.A.	07-200 Wyszków, ul. I Armii Wojska Polskiego 177	Opc
AB-5 Agnieszka Brzezińska	07-214 Zatory, ul. Pułtuska 17, Pniewo	Opc
Ostrołęckie Towarzystwo Budownictwa Społecznego Sp. z o.o.	07-410 Ostrołęka, ul. Berka Joselewicza 1	Wee
GRYF Sp. z o.o.	07-410 Ostrołęka, ul. Graniczna 7	Opc
PON Sp. z o.o.	07-411 Rzekuń, Zabiele 21	Opc
Zdzisław Guzek Stacja Paliw	08-114 Skórzec, Żebrak 44a	Opc
GRUPA STEFANIUK Sp. z o.o.	08-200 Łosice, ul. 1000-Lecia Państwa Polskiego 9	Opc
Sokołów-Service Sp. z o.o.	08-300 Sokołów Podlaski, ul. Aleja 550-lecia 1	Oee
PORTE Sp. z o.o.	08-300 Sokołów Podlaski, ul. Węgrowska 2B	Opc
Teresa Noskiewicz Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe GAZ-TER	09-140 Raciąż, Pólka-Raciąż 39	Opc
Przedsiębiorstwo Handlowo-Produkcyjno--Usługowe Tartak Jankowski Leszek	09-200 Sierpc, Białasy 47	Opc
PHU Węgloskład Andrzej Antosiak	09-300 Żuromin, ul. Przemysłowa 1	Wee
PT-PŁOCK Sp. z o.o.	09-400 Płock, ul. Dobrzyńska 56	Opc
Mieczysław Markuszewski PPH MARK-GAZ	09-409 Płock, ul. Banacha 10	Opc
Wymiana i Dostawa Gazu Regina Trzuskowska	09-414 Brudzeń Duży, ul. Brzozowa 3	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
VIKTORIA Sp. z o.o.	09-505 Nowy Duninów, ul. Włocławska 7	Opc
Partnerska Stacja Paliw BP Bożenna Miller i Zygmunt Miller Sp.j.	11-400 Kętrzyn, ul. Gdańska 2	Opc
PAMAX Maria Lisowska	14-400 Pasłęk, ul. Polna 3B	Opc
Handel Artykułami Przemysłowymi PIONAR Piotr Leszczuk	14-500 Braniewo, Młoteczno 2/13	Opc
BARTER SA	15-281 Białystok, ul. Legionowa 28	Opg
AUTO GAZ I INNE Wieńczysław Ćwikło	16-060 Zabłudów, ul. Białostocka 70	Opc
Sklep Spożywczo-Przemysłowy PIK Kiszkiel Marek	16-120 Krynki, ul. gen. Józefa Bema 70	Opc
GAZROM Romuald Adaszczyk	16-200 Dąbrowa Białostocka, ul. Grzegorza Kunawina 50	Opc
Dorota Uroda BUDGAZ	16-400 Sejny, ul. M. Konopnickiej 6A	Opc
PETROKAM Sp. z o.o.	16-400 Suwałki, ul. Waryńskiego 12	Opc
NOTPAY.PL Sp. z o.o. Sp.kom.	16-400 Suwałki, ul. Waryńskiego 15A	Opc
EM-GAZ EMIL LIPIŃSKI	16-400 Suwałki, ul. Wincentego Witosa 4A lok. 96	Opc
Firma Handlowo-Usługowa Rolnik Lucjan Marciszonek	17-300 Siemiatycze, ul. Krótka 5	Opc
PHU KORSA Monika Mieczkowska	18-416 Zbójna, ul. Łomżyńska 75	Opc
PPHU ROL-BUD Jerzy Jaczyński	19-230 Szczuczyn, ul. Łomżyńska 25	Opc
Vattenfall Energy Trading GmbH	20354 Hamburg, Niemcy, Dammtorstrasse 29-32	Opg
Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego PZL-Świdnik SA	21-045 Świdnik, Al. Lotników Polskich 1	Pcc, Occ, Dee, Oee
Dalkia Wschód Sp. z o.o.	22-400 Zamość, ul. Hrubieszowska 173	Wee
ECOVIENTO SC Piotr Żuber, Barbara Mękarska, Andrzej Łykowski	23-200 Kraśnik, ul. Narutowicza 8	Wee
PHU SPEED-MAR Marcin Zdybicki	23-200 Kraśnik, ul. Strażacka 23	Opc
WM Sp. z o.o.	23-206 Stróża, Kolonia Stróża, ul. Osiedlowa 13	Opc
EKO TANK Sp. z o.o.	25-004 Kielce, ul. Paderewskiego 31 lok. 502	Opc
LKW FREDRICH Sp. z o.o.	25-312 Kielce, ul. Warszawska 30/6	Opc
DUDA TRANSPORT Sp. z o.o.	25-333 Kielce, ul. Sienkiewicza 4B	Opc
DTR Energy Sp. z o.o.	25-363 Kielce, ul. Wesoła 51	Opc
Przedsiębiorstwo Wielobranżowe Marcin Serafin	25-801 Kielce, ul. Krakowska 278	Wee
MARROM ENERGIA Sp. z o.o.	26-505 Orońsko, Dobrut 18 C	Opc
4 WIND Monika Janiszek-Sołśnia	26-600 Radom, ul. Paderewskiego 21 lok. 23	Wee
MEGATERM Lidia Druszcz	26-600 Radom, ul. Żelazna 1	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
ENEA Wytwarzanie SA	26-900 Kozienice, Świerże Górne	Oee
Mariusz Zięba STARGAZ	27-200 Starachowice, ul. W. Rogowskiego 1	Opc
Piotr Łukasik Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ŁUKASIK I SYN	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Zygmuntówka b/n	Opc
GERSAND Sp. z o.o. Sp.kom.	27-400 Ostrowiec, ul. Żabia 21	Opc
Dariusz Adamczyk Firma Handlowo-Usługowa DAR-POL	27-425 Waśniów, Strupice 26A	Opc
Jacek Bryła FIRMA PATRYK	27-600 Sandomierz, Milczany 119	Wee
Zając Stanisław, Chabuz Mariusz, Treter Zbigniew Sp.j. BIGMAR	28-300 Jędrzejów, Skroniów 9A	Opc
Mikobar Sp. z o.o.	30-015 Kraków, ul. Świętokrzyska 4/5	Opc
Tauron Sprzedaż Sp. z o.o.	30-417 Kraków, ul. Łagiewnicka 60	Opg
Centrum Jana Pawła II Nie lękajcie się z siedzibą w Krakowie	31-002 Kraków, ul. Kanoniczna 18	Wee
Aquarius Trade Sp. z o.o.	31-060 Kraków, Plac Wolnica 13 lok. 10	Opc
Roppol Sp. z o.o.	31-150 Kraków, ul. Św. Filipa 23/3	Opc
Unosystem Sp. z o.o.	31-231 Kraków, ul. Siewna 18	Opc
BP Europa SE Spółka europejska Oddział w Polsce Kraków	31-358 Kraków, ul. Jasnogórska 1	Wpc
CELPAL Sp. z o.o.	32-020 Wieliczka, ul. Czarnochowskiej 21	Wee
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe PROMEROL SA	32-060 Liszki, Kryspinów 1	Opc
FHU Gruca Marian	32-340 Wolbrom, ul. Garbarska 45a	Opc
Auto Handel DAKAR Dawid Roch	32-340 Wolbrom, ul. Kąpiołki 3	Opc
Oil Group Sp. z o.o.	32-500 Chrzanów, ul. Urbańczyka 4	Opc
Synthos Dwory 4 Sp. z o.o.	32-600 Oświęcim, ul. Chemików 1	Wcc
Synthos Dwory 8 Sp. z o.o.	32-600 Oświęcim, ul. Chemików 1	Wee
FH WAM-POL mgr inż. Waldemar Micko	33-102 Tarnów, ul. Mroźna 18	Opc
Gortex Import-Export Adam Górski	33-300 Nowy Sącz, ul. Kościuszki 18	Opc
BAKOS Mariola Cichoń Sp.kom.	34-100 Radocza, ul. Jana Pawła II 31	Opc
Firma Handlowa STANEX Stanisław Stuglik	34-120 Andrychów, Inwałd, ul. Wiejska 49	Opc
MARWEG Marcin Węgrzyn	34-120 Andrychów, ul. Krakowska 13A	Opc
Wiatraki Zakopane Sp. z o.o.	34-500 Zakopane, ul. Hrube Wyżne 12	Wee
KJG Invest Sp. z o.o.	35-005 Rzeszów, Plac Kilińskiego 2	Opc
RESTAROIL Sp. z o.o.	36-062 Zaczernie, Zaczernie 791	Opc
Tadeusz Pyrc Firma Enoda	36-107 Przyłęk, Przyłęk 111	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Leszek Dziurdź Przedsiębiorstwo Produkcji, Handlu i Usług RALPOL	37-430 Jeżowe, Jeżowe 69a	Opc
Orion Engineered Carbons Sp. z o.o.	38-200 Jasło, ul. 3 Maja 83	Wcc, Pcc, Dee, Oee
Józef Duduś Zakład Produkcyjno-Usługowo-Handlowy	38-505 Bukowsko, Bukowsko 347	Opc
Energia Euro Park Sp. z o.o.	39-300 Mielec, ul. Partyzantów 23	Dee
Sintech Sp. z o.o.	40-005 Katowice, ul. Moniuszki 4/3	Opc
Nexes Sp. z o.o.	40-032 Katowice, ul. Dąbrowskiego 22	Opc
Ramer Sp. z o.o.	40-032 Katowice, ul. Jagiellońska 16/7	Opc
Maroil Sp. z o.o.	40-032 Katowice, ul. Jagiellońska 16/7	Opc
Eko Petrol Concept Sp. z o.o.	40-082 Katowice, ul. Sobieskiego 11/CD18	Opc
Hellenic Oil Sp. z o.o.	40-082 Katowice, ul. Sobieskiego 11/E6	Opc
Silesia Petrol Sp. z o.o.	40-084 Katowice, ul. Sobieskiego 11/CD18	Opc
Zakłady Energetyki Cieplnej SA	40-205 Katowice, ul. Ścigały 14	Opc
3Services Factory SA	40-432 Katowice, ul. Gospodarcza 12	Oee
Iwona Ejzerman Speedgaz	40-514 Katowice, ul. Ceglana 11	Opc
Elco Energy Sp. z o.o.	41-101 Katowice, ul. Chorzowska 109 A	Dee, Oee
B-Trans Sp. z o.o.	41-260 Sławków, ul. Strzemieszycka 71	Opc
Pe-Em Sp. z o.o.	41-303 Dąbrowa Górnicza, ul. Łączna 39/122	Opc
Grandmaster Sp. z o.o.	41-700 Ruda Śląska, ul. Kokotek 16	Pee
Ekopol Górnośląski Holding SA	41-940 Piekary Śląskie, ul. Graniczna 7	Opc
Ekologia i Transport Sp. z o.o.	42-100 Kłobuck, ul. Tuwima 12	Opc
Lukpol Trade Sp. z o.o.	42-200 Częstochowa, ul. Śląska 22/16	Opc
Kottex Sp. z o.o.	42-202 Częstochowa, ul. Dojazdowa 1/16	Opc
Shelt Gas Sp. z o.o.	42-217 Częstochowa, ul. Śląska 22/16	Opc
Aquila Trade Sp. z o.o.	42-217 Częstochowa, ul. Śląska 22/16	Opc
Petro Oil Trade Sp. z o.o.	42-217 Częstochowa, ul. Śląska 22/16	Opc
Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa Kajman Rafał Fertacz	42-253 Janów, Lipnik 34	Opc
Tadeusz Bogacz, Wojciech Korbel SC	42-253 Janów, Plac Grunwaldzki 9	Opc
Zajazd Mistral Janina Paruzel	42-262 Poczesna, Nowa Wieś, ul. Katowicka 5	Wee
Smol-Tran Sp. z o.o.	42-262 Poczesna, Nowa Wieś, ul. Kopalniana 3/4	Opc
Daw-Ad Sp. z o.o.	42-271 Częstochowa, ul. Malownicza 82	Opc
Zakłady Produkcyjne B – D Brodzik Skład Opałowy Sp.j.	42-400 Zawiercie, ul. 11-go Listopada 2/4	Dee
Stacja Paliw RONDO Zofia Sokoła, Tadeusz Sokoła Sp.j.	42-583 Bobrowniki, ul. Akacjowa 67	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
LNG-Silesia Sp. z o.o.	43-170 Łaziska Górne, ul. Leśna 1 p. 82	Ogz
Inter-Naft SC Michalik Marek, Michalik Monika	43-200 Pszczyna, ul. Wodzisławska 1	Opc
DOX Sp. z o.o.	43-600 Jaworzno, ul. Chopina 100 C	Opc
Energia Wiatrowa Sp. z o.o.	44-109 Gliwice, ul. Wyczółkowskiego 16	Wee
Drobny Rafał Przedsiębiorstwo Produkcyjno--Handlowo-Usługowo-Transportowe	44-360 Lubomia, Ligota Tworkowska 45	Opc
AGRIFUEL Sp. z o.o.	46-220 Byczyna, Paruszowice 20/5	Opc
AUTO GAZ Roman Łoziński	46-416 Twardogóra, ul. Jagiełły 2	Opc
Paliwa.pl Sp. z o.o.	47-400 Racibórz, ul. Środkowa 4	Opc
Resco Trade Sp. z o.o.	50-029 Wrocław, ul. Świdnicka 39	Opc
PIRUM Sp. z o.o.	50-062 Wrocław, Plac Solny 14/3	Opc
PAWGAZ Sp. z o.o.	50-062 Wrocław, Plac Solny 14/3	Opc
GASOLIN Sp. z o.o.	50-078 Wrocław, ul. Leszczyńskiego 4/25	Opc
OKTAL Sp. z o.o.	50-078 Wrocław, ul. Leszczyńskiego 4/25	Opc
PETRO-LIVIA Sp. z o.o.	50-078 Wrocław, ul. Leszczyńskiego 4/25	Opc
AURIS Sp. z o.o.	50-141 Wrocław, ul. Nowy Targ 28/410	Opc
LANGAS Sp. z o.o.	50-518 Wrocław, ul. Św. Jerzego 1	Opc
Fornax System Sp. z o.o.	50-518 Wrocław, ul. Św. Jerzego 1a	Opc
FUEL CENTER Sp. z o.o.	50-518 Wrocław, ul. Św. Jerzego 1a	Opc
AREA Sp. z o.o.	51-514 Wrocław, ul. Włościańska 19e/3	Opc
Marian Matłok Firma Transportowa TRANSMAR	55-100 Trzebnica, ul. Prusicka 51	Opc
Nieruchomości Ząbkowickie POWIERNIK Sp. z o.o.	57-200 Ząbkowice Śląskie, ul. Powstańców Warszawy 5	Wcc, Pcc
AVICO Sp. z o.o.	57-500 Bystrzyca Kłodzka, ul. Wojska Polskiego 26/5	Opc
Przedsiębiorstwo Obrotu Paliw NAFTO--TRANS Sp. z o.o.	59-225 Chojnów, ul. Lubińska 5	Opc
Stacja Paliw FRAL-RELAKS Henryk Lachowski, Małgorzata Lachowska Sp.j.	59-700 Bolesławiec, Brzeźnik 129	Opc
Łukasik i Spółka PETROEL Sp.j.	59-900 Zgorzelec, ul. Łużycka 87	Opc
PORNAFT Sp. z o.o.	60-129 Poznań, ul. Sielska 17A	Opc
GREEN ENERGIA Sp. z o.o.	60-644 Poznań, ul. Sokoła 6a/6	Opc
D.J.T. Sp. z o.o.	61-329 Poznań, ul. Głuszyna 135	Wee
Inter Elektra Sp. z o.o.	61-706 Poznań, ul. Libelta 1A/2	Opc
HERMES OIL Sp. z o.o.	61-729 Poznań, ul. Młyńska 5 lok. 9	Opc
NAFTOLAND Sp. z o.o.	61-806 Poznań, ul. Św. Marcin 29/8	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
PETROMILI Sp. z o.o.	61-806 Poznań, ul. Św. Marcin 29/8	Opc
RABEN TRANSPORT Sp. z o.o.	62-023 Gądki, ul. Poznańska 71	Opc
DĄBEX TRADING Maciej Cecuła	62-065 Grodzisk Wielkopolski, ul. Słomińskiego 7	Opc
Eurowind Polska III Sp. z o.o.	62-081 Przeźmierowo, ul. Wysogotowska 23	Wee
Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Rokietnicy	62-090 Rokietnica, ul. Rolna 39	Opc
ZEFIR Tomasz Szeszycki	62-230 Witkowo, Witkówko 8	Wee
MDS GAS Sp. z o.o.	62-306 Kołaczkowo, ul. Wrzesińska 38A	Opc
PM ENERGIA Sp. z o.o.	62-400 Słupca, ul. Prusa 1a	Wee
Gminna Spółdzielnia Samopomoc Chłopska w Zagórowie	62-410 Zagórów, ul. Konińska 74	Opc
HOŁOWIŃSKI MARIUSZ M-GAZ	62-510 Konin, ul. F. Chopina 2/13	Opc
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo--Usługowe ERGOS Pękacz Eryk	62-510 Konin, ul. Wieniawskiego 3/25	Wee
PETROLUM Sp. z o.o.	62-513 Krzymów, ul. Główna 37	Opc
OWNPOWER POLSKA SA	62-600 Koło, ul. 3 Maja 92	Wee
PETRO-OIL-TRANS Sp. z o.o.	62-600 Koło, Wrząca Wielka 40	Opc
Zakład Usługowo-Handlowy Naftohurt Jerzy Sasiński	62-610 Sompolno, ul. Warszawska 58	Wee
RECO Sp. z o.o.	62-860 Opatówek, ul. Rogatka 6A	Opc
EKO-WIKING Bartoszek, Nowak Sp.j.	62-865 Szczytniki, Szczytniki 10H	Wee
PETROLUK Sp. z o.o.	63-300 Pleszew, ul. Wyspiańskiego 4A	Opc
WĘGLOMET Sp. z o.o.	63-400 Ostrów Wlkp., ul. Rejtana 54	Opc
PHU BONTRANS Jarosław Bąkowski	63-524 Czajków, Mielcuchy 20	Opc
Elektrownia Wiatrowa Wola Raciborowska Sp. z o.o.	63-611 Mroczeń, Marianka Mroczeńska 3	Wee
WMC INVEST Sp. z o.o.	63-900 Rawicz, ul. Scherwentkego 1A	Opc
ELSETT ELECTRONICS Ernest i Danuta Schmidt Sp.j.	64-100 Leszno, ul. Kościelna 12	Wee
PHU ROLTANK Teresa Wańska	64-223 Kębłowo, ul. Wolsztyńska	Opc
Stacja Paliw TAKRYS A. Dega, P. Kaczor, T. Kaczor Sp.j.	64-600 Oborniki, ul. Łukowska 11	Opc
Górka i Wspólnicy Sp.j.	64-810 Śmiłowo, ul. Łączna 4	Wee
OLIWER SYSTEM Waldemar Szott	65-001 Zielona Góra, ul. Dekoracyjna 2	Opc
79 ENERGY Paweł Śron	66-200 Świebodzin, Plac Wolności 2 m. 4	Opc
SURWEST Sp. z o.o.	66-225 Dąbrówka Mała, Dąbrówka Mała 40	Opc
EKO-BIOGAZPOL Misiurny Krzysztof	67-100 Nowa Sól, ul. Szarych Szeregów 21/1	Wee
Przedsiębiorstwo Energetyczne Mirosław Gąsik	67-300 Szprotawa, ul. Konopnickiej 36/B/5	Wee

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Elżbieta Deka	68-300 Lubsko, ul. Warszawska 47	Opc
Krzysztof Mencel	69-100 Słubice, ul. Maja 22	Opc
ARCTURUS – BUNKER Sp. z o.o.	70-028 Szczecin, ul. Chmielewskiego 22a	Opc
BUNKER SERVICE Sp. z o.o.	70-035 Szczecin, ul. Goleniowska 52/5	Opc
Pro-Invest Śląsk Sp. z o.o.	70-370 Szczecin, ul. Bohaterów Warszawy 11/B	Opc
JACKPOL Sp. z o.o.	71-301 Szczecin, ul. Cieszkowskiego 21	Opc
PSB – MRÓWKA-MARBUD Sp. z o.o. Sp.kom.	72-100 Goleniów, ul. Zakładowa 2	Opc
HAK Sp. z o.o.	74-520 Osinów Dolny, Osinów Dolny 50	Opc
AR-KAM Produkcja-Handel-Usługi Arkadiusz Kamiński	75-433 Koszalin, ul. Oskara Lange 37c/3	Wee
Dystrybutor Produktów Naftowych CePeN Sp. z o.o.	77-300 Człuchów, ul. Plantowa 18	Opc
EUROMASZ Sp.j. Wioletta i Grzegorz Schienke	77-420 Lipka, ul. 4 Dywizji Piechoty 10 A	Opc
Firma Ekol-Opał Pola Wątróbska-Marczewska	80-034 Gdańsk, ul. Nieborowska 48/85	Opc
Mannaz Sp. z o.o.	80-307 Gdańsk, ul. Abrahama 1 a	Wee
Energa-Obrót SA	80-309 Gdańsk, Aleja Grunwaldzka 472	Ogz
Centrum Dystrybucji Gazu Sp. z o.o.	81-012 Gdynia, ul. Piaskowa 3	Opc
PETROLEN Sp. z o.o.	81-377 Gdynia, ul. Necla 4a/8	Opc
Wandtke Mieczysław Przedsiębiorstwo WANDTKE	83-334 Miechucino, ul. Dolna 8	Wee
OKTAN B i R Brzescy Sp.j.	83-334 Miechucino, ul. Kartuska 51	Opc
OIL TRUST Sp. z o.o.	83-400 Kościerzyna, Kaliska Kościerskie	Opc
VOLTASTAL Sp. z o.o.	85-154 Bydgoszcz, ul. Konopnickiej 62	Wee
YULIYA BIERNACKA	85-317 Bydgoszcz, ul. Kasprzaka 8/18	Opc
IKSEL Sp. z o.o.	85-458 Bydgoszcz, ul. Wiejska 23	Wee
OILMAN Sp. z o.o.	85-758 Bydgoszcz, ul. Przemysłowa 8 lok. 215	Opc
Elektrownie Wiatrowe KAROR Sp. z o.o.	85-871 Bydgoszcz, ul. Smoleńska 154	Wee
DULCET Sp.j.	86-070 Dąbrowa Chełmińska, Strzyżawa 29	Opc
Jan Krzynówek Kantor Wymiany Walut	86-100 Świecie, ul. Wojska Polskiego 91	Wee
Mirosław Lewiński Firma Produkcyjno--Handlowa BIOMEL	86-120 Pruszcz, Niewieścin 83	Wee
Przedsiębiorstwo Usługowo-Produkcyjne Rafał Kempiński	86-120 Pruszcz, Plac Poniatowskiego 3	Opc
PETRO-BIZNES Sp. z o.o.	87-500 Rypin, ul. Nowy Rynek 16G	Opc
FHU – Stacja Paliw J&W&R Wszelaki Julia Wszelaki, Romana Wszelaki, Wiesław Wszelaki, Paweł Wszelaki SC	87-602 Chrostkowo, Janiszewo 54	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
MARGO-PLUS Sp. z o.o.	87-800 Włocławek, ul. Wronia 23/25 lok. 10	Opc
Milczarek Grażyna Stacja Tankowania pojazdów gazem LPG Milczarek-Gaz	87-821 Baruchowo, Trzebowo 11	Opc
Maciej Arciszewski, Mirosław Walczak WINDPARK M. Arciszewski, M. Walczak SC	87-865 Izbica Kujawska, ul. Kolska 44	Wee
GLOBAL PETRO TRANS Sp. z o.o.	90-562 Łódź, ul. Łąkowa 7B	Opc
METRO-OIL Sp. z o.o.	93-036 Łódź, ul. Piotra Skargi 12 lok. B-23	Opc
OKSET Sp. z o.o.	93-228 Łódź, ul. Wedmanowej 7	Opc
KARBURANT Sp. z o.o.	94-004 Łódź, ul. Retkińska 123	Opc
Alina Frączkowska FIRMA HANDLOWA KALINA	95-040 Koluszki, ul. Krasickiego 26	Opc
Mariusz Podwysocki Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe Motoryzacji SOmiCAR	96-200 Rawa Mazowiecka, ul. Księże Domki 41	Opc
Tomasz Kucharski TOMASZ	96-200 Rawa Mazowiecka, ul. Zamkowa Wola 46	Opc
Auto-Gaz Tankowanie Samochodów Halina Świdlicka	96-321 Żabia Wola, Nowa Bukówka, ul. Skulska 3	Opc
Boryszew SA	96-500 Sochaczew, ul. 15 Sierpnia 106	Dee, Oee, Dpg, Opg
Krzysztof Lechowski PPHU ROWTOM	97-200 Tomaszów Mazowiecki, ul. Warszawska 44	Opc
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe BIOEKOL Sp. z o.o.	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Kleszcz 6/8	Opc
PPHU D&D Sp.j. Zbigniew Dawidowicz, Witold Dzwonek	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Łódzka 57	Opc
REDI Sp. z o.o.	97-330 Sulejów, Uszczyn, ul. Wiosenna 6	Opc
PPH Bumerang A. Różycki, J. Stefański Sp.j.	97-390 Piotrków Trybunalski, ul. Słowackiego 67 lok. 316	Wee
Orion Sp. z o.o.	97-425 Zelów, ul. Żeromskiego 21C	Wpc
Patrycja Bąk Bar Gastronomiczny	97-532 Żytno, Borzykowa, ul. Szkolna 21	Opc
Magdalena Krawczyk Firma Handlowo--Usługowa	98-160 Sędziejowice, Nowe Kozuby 1	Wee
ECO-PETROL SIERADZ Sp. z o.o.	98-200 Sieradz, ul. Złotej Jesieni 46	Opc
ECO-PETROL DĄBRÓWKA Sp. z o.o.	98-285 Wróblew, Dąbrówka 27	Opc
Daniel Puchalski FHU FENIX	99-300 Kutno, ul. Kochanowskiego 25	Opc
TPL-EXPRESS Sp. z o.o.	99-300 Kutno, Plac Wolności 14	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
Waldemar Cieniewski VEGA-GAZ BIS Dystrybucja Gazu i Usługi Transportowe	99-320 Żychlin, ul. Żeromskiego 15A lok. 12	Opc
AKCINĖ BENDROVĖ „ORLEN LIETUVA"	LT-894 Juodeikiu, Litwa, Mažeikiu g. 75	Opc

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła
Pcc – przesył ciepła
Occ – obrót ciepłem
Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Pee – przesył energii elektrycznej
Dee – dystrybucja energii elektrycznej
Oee – obrót energią elektryczną
Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych
Opc – obrót paliwami ciekłymi
Dpg – dystrybucja paliw gazowych
Opg – obrót paliwami gazowymi
Ogz – obrót gazem ziemnym z zagranicą

Wykaz przedsiębiorstw, które otrzymały promesy koncesji

(stan na 2013.03.14)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Rodzaj działalności
GASPOL SA	00-175 Warszawa, Al. Jana Pawła II 80	Ogz
OSIEK Sp. z o.o.	00-526 Warszawa, ul. Krucza 16/22	Wee
Aqua Vis Sp. z o.o.	01-797 Warszawa, ul. Powązkowska 15	Wee
AgroElektroGaz Sp. z o.o.	02-201 Warszawa, ul. Opaczewska 43	Wee
OLMMER Sp. z o.o.	02-495 Warszawa, ul. Górna Droga 14 lok. 602	Wee
GWS Sp. z o.o.	02-964 Warszawa, ul. Europejska 125	Wee
EKOpower21 Sp. z o.o.	05-126 Nieporęt, ul. Jana Kazimierza 45	Wee
Inter Parts Sp. z o.o. S.K.A.	11-034 Stawiguda, ul. Jarzębinowa 4	Wee
BARTER SA	15-281 Białystok, ul. Legionowa 28	Ogz
Przedsiębiorstwo Wielobranżowe BISTAR K. Burak i S-ka Sp.kom.	15-617 Białystok, ul. Nowosielska 2A	Wee
Vattenfall Energy Trading GmbH	20354 Hamburg, Niemcy, Dammtorstrasse 29-32	Ogz
TIMBERONE SA	23-400 Biłgoraj, ul. Bohaterów Monte Cassino 12	Wee
Restauracje polskie Sp. z o.o.	30-430 Kraków, ul. Podhalańska 7	Wee
PVTEC Polska Sp. z o.o.	33-122 Wierzchosławice, Ostrów 49A	Wee
Elektrociepłownia Stalowa Wola SA	37-450 Stalowa Wola, ul. Energetyków 13	Wcc
Marani Sp. z o.o.	41-807 Zabrze, ul. Mickiewicza 66	Wee
POLONTEX SA	42-360 Poraj, ul. Armii Krajowej 43	Wee
MKJ Bielsko Sp. z o.o.	43-391 Mazańcowice, Mazańcowice 884	Wee
Mining Services and Engineering Sp. z o.o.	43-502 Czechowice-Dziedzice, ul. Górnicza 60	Wcc, Pcc
Brzeskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o.	49-300 Brzeg, ul. Ciepłownicza 11	Wee
PHU SZEL Edmund Szelągowski	59-305 Rudna, ul. Polkowicka 6	Wee
Centrum Innowacji Sp. z o.o.	60-184 Poznań, ul. Heleny Modrzejewskiej 41	Wee
MS Wind Sp. z o.o.	60-461 Poznań, ul. Juwenalisa 24	Wee
CJM Sp. z o.o.	61-294 Poznań, Os. Lecha 31/5	Wee
Ciepło Kaliskie Sp. z o.o.	62-800 Kalisz, ul. Częstochowska 25/9	Wcc, Occ
Mirosław Gąsik Weneco Sp. z o.o.	67-300 Szprotawa, ul. Konopnickiej 36B/5	Wee
Jedność Sp. z o.o.	67-400 Wschowa, ul. Zielony Rynek 7	Wee
Wind Park Alfa Sp. z o.o.	70-419 Szczecin, Plac Rodła 8	Wee
Rol-And Sp. z o.o.	78-100 Kołobrzeg, ul. Jedności Narodowej 18	Wee
DP WIND 2 Sp. z o.o.	85-880 Bydgoszcz, ul. Toruńska 298A	Wee
INVESTGRAND Sp. z o.o.	88-100 Inowrocław, ul. Świętokrzyska 22	Wee
EWB2 Sp. z o.o.	90-349 Łódź, ul. Tymienieckiego 20	Wee
C & C Wind Sp. z o.o.	92-703 Łódź, Natolin 15	Wee
NORTHINVEST ENERGIA Sp. z o.o.	95-200 Pabianice, ul. Niecała 4 lok. 3	Wee
Przedsiębiorstwo Jasta Sp. z o.o. S.K.A.	97-360 Kamieńsk, Danielów 5	Wee
WIENTO ENERGIA Sp. z o.o.	97-500 Radomsko, ul. Kołłątaja 42	Wee

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła
Pcc – przesył ciepła
Occ – obrót ciepłem
Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Ogz – obrót gazem ziemnym z zagranicą

Wykaz przedsiębiorstw, którym zmieniono warunki koncesji

(stan na 2013.03.14)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Miejski Zakład Energetyki Cieplnej w Świdnicy Sp. z o.o.	58-105 Świdnica, ul. Pogodna 1	2012.12.12	Wcc	–
Miejska Gospodarka Komunalna Sp. z o.o.	56-400 Oleśnica, ul. 11 Listopada 17	2012.12.12	Wcc	–
SINMAR A.W.M. Marek Sp.j.	34-436 Maniowy, ul. Ks. Siudy 1	2012.12.12	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
FALCO Mazurkiewicz, Gwiazda Sp.j.	10-602 Olsztyn, ul. Pstrowskiego 28	2012.12.12	Mpc	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, terminu ważności koncesji, przedmiotu, warunków i zakresu działalności
Kompania Węglowa SA	40-039 Katowice, ul. Powstańców 30	2012.12.12	Dee	–
AUTO-BENZ Sp. z o.o.	02-697 Warszawa, ul. Rzymowskiego 53	2012.12.12	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
EMIRR Dorota Choromańska	11-001 Dywity, ul. Spółdzielcza 6f	2012.12.12	Opc	–
Polski Koncern Naftowy ORLEN SA	09-411 Płock, ul. Chemików 7	2012.12.13	Wpc	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Sadowice Eko-Energia SC Józefa Klajber, Tadeusz Błaszczak	55-080 Kąty Wrocławskie, Sadowice, ul. Rzeczna 25	2012.12.13	Wee	–
Firma Handlowo-Usługowa „FROST" Dariusz Kurkiewicz	88-200 Radziejów, Skibin 26A	2012.12.13	Wee	–
Tauron Ciepło SA	40-126 Katowice, ul. Grażyńskiego 49	2012.12.14	Wcc, Pcc	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Łukowie Sp. z o.o.	21-400 Łuków, ul. Świderska 42	2012.12.14	Wcc	–
PBG SA w upadłości układowej	62-081 Przeźmierowo, Wysogotowo k. Poznania, ul. Skórzewska 35	2012.12.14	Wee	przedsiębiorstwo w upadłości układowej
JOKER Cz. Iwański, A. Szymański Sp.j.	26-200 Końskie, ul. Towarowa 3	2012.12.14	Mpc, Opc	zmiana adresu siedziby przedsiębiorcy
Małe Elektrownie Sp. z o.o.	53-326 Wrocław, ul. Buska 5a	2012.12.14	Wee	–
Marian Pietruszka Handel – Usługi	27-540 Lipnik, Gołębiów	2012.12.17	Opc	–
Chemoil Sp. z o.o.	32-625 Przecieszyn, ul. Nosala 14	2012.12.17	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn SA	47-220 Kędzierzyn-Koźle, ul. Mostowa 30 a	2012.12.18	Ppg, Opg	–
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe OMEGA Wiesław Hałupka	64-100 Leszno, ul. M. Skłodowskiej-Curie 3	2012.12.18	Wee	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Zakład Zagospodarowania Odpadów w Poznaniu Sp. z o.o.	61-827 Poznań, ul. Marcinkowskiego 11	2012.12.18	Wee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, zmiana nr NIP
Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	66-500 Strzelce Krajeńskie, ul. Gorzowska 15	2012.12.18	Wcc	zmiana koncesji w związku z likwidacją jednego źródła
PGE Trading GmbH	D-20459 Berlin, Niemcy, Straße des 17. Juni 106	2012.12.18	Oee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, adresu siedziby przedsiębiorcy, numeru w rejestrze handlowym
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej SA	30-969 Kraków, Al. Jana Pawła II 188	2012.12.19	Wcc	–
Dalkia Krotoszyn Sp. z o.o.	63-700 Krotoszyn, ul. Kołłątaja 11/4	2012.12.19	Wcc	–
Pruszczańskie Przedsiębiorstwo Ciepłownicze PEC Sp. z o.o.	83-000 Pruszcz Gdański, ul. Tysiąclecia 16	2012.12.19	Wcc	–
PKP Energetyka SA	00-681 Warszawa, ul. Hoża 63/67	2012.12.19	Opc	–
Sydkraft Term Sp. z o.o.	77-400 Złotów, ul. Za Dworcem 3	2012.12.19	Wcc	–
EXOIL BUDZYŃSKI MISIURSKI Sp.j.	22-100 Chełm, ul. Okrzowska 27	2012.12.19	Opc	zmiana nazwy
Polski Koncern Naftowy ORLEN SA	09-411 Płock, ul. Chemików 7	2012.12.20	Mpc	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Maksymilian Kusiński MAKUS ZPHU Import-Eksport	13-200 Działdowo, ul. Rzemieślnicza 10	2012.12.20	Opc	–
Przedsiębiorstwo Energetyczne ESV SA	55-011 Siechnice, ul. Polna 12	2012.12.20	Dee	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Stacja Paliw Płynnych Tadeusz Krzanik	37-111 Rakszawa, Rakszawa 207 a	2012.12.20	Opc	–
DAVER TRADE Sp. z o.o.	00-140 Warszawa, Al. Solidarności 117 lok. 207	2012.12.20	Opc	–
PALKAM Sp. z o.o.	31-564 Kraków, Al. Pokoju 78	2012.12.20	Opc	–
PPUH Rolpolex-Halina Nowacka	88-230 Piotrków Kujawski, ul. Strażacka 13	2012.12.20	Wee	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Pomorska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	80-858 Gdańsk, ul. Wałowa 41/43	2012.12.21	Dpg	–
Michał Koza Paliwa Ciekłe	05-652 Pniewy, Wola Pniewska 15	2012.12.21	Opc	–
Ardo Oil Sp. z o.o.	03-984 Warszawa, ul. Szkoły Orląt 4/4	2012.12.21	Opc	–
Zespół Zarządców Nieruchomości WAM Sp. z o.o.	02-097 Warszawa, ul. Wolnej Wszechnicy 5	2012.12.24	Wcc, Pcc	–
ENERPOL SC L. Małecki, M. Mączkowski, Z. Wolski	87-322 Jastrzębie, Nowe Świerczyny 48/2	2012.12.27	Wee	–
Ryszard Nanowski PW Pro-Service	46-100 Namysłów, ul. Stefana Drzeweckiego 1	2012.12.27	Opc	–
Eurogaz SC G. Pruski, J. Mioduszewski	56-400 Oleśnica, ul. Wojska Polskiego AM 45	2012.12.27	Opc	–
Adam Wiącek PHU Partner Bis	05-332 Siennica, Grzebowilk 25A, ul. Dąbrówki 4	2012.12.28	Opc	–
Przedsiębiorstwo Handlowo-Spedycyjne MAGNUM Jacek Pasternak i Andrzej Rabczenko Sp.j.	01-526 Warszawa, ul. Śmiała 42	2012.12.28	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Przedsiębiorstwo Wielobranżowe KAM Krzysztof Majcher, Antoni Majcher SC	37-200 Przeworsk, Gorliczyna 717	2012.12.28	Opc	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej SA	33-100 Tarnów, ul. Sienna 4	2012.12.31	Wcc	
Marek Janczyk ZAKŁAD BETONIARSKI	26-500 Szydłowiec, ul. Gen J. Sowińskiego 16	2012.12.31	Opc	–
Power 21 Sp. z o.o.	00-838 Warszawa, ul. Prosta 51	2012.12.31	Dee	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Tauron Ciepło SA	40-126 Katowice, ul. Grażyńskiego 49	2013.01.02	Wcc, Wee	–
Tauron Wytwarzanie SA	40-389 Katowice, ul. Lwowska 23	2013.01.02	Wcc, Wee	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
AUTO-WIS Sp. z o.o.	96-512 Młodzieszyn, Janów 59	2013.01.02	Opc	zmiana siedziby
Gancarz Józef Firma Handlowo-Produkcyjna, Art. Przemysłowe, Spożywcze, Import-Export, Hurt-Detal	37-410 Ulanów, ul. Cmentarna 3	2013.01.03	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
PHU „HUMAJ" Edward Humaj	88-160 Janikowo, Balice 17	2013.01.03	Wee	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
IMSO KI Sp. z o.o.	75-525 Koszalin, ul. Piłsudskiego 56	2013.01.04	Mpc	wykreślenie przedmiotu i zakresu działalności
EWE energia Sp. z o.o.	66-300 Międzyrzecz, ul. 30 Stycznia 67	2013.01.04	Dpg	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Toruńskie Wodociągi Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. Rybaki 31-35	2013.01.04	Wee	–
EGESA Grupa Energetyczna SA	02-957 Warszawa, ul. Jana III Sobieskiego 1 lok. 4	2013.01.04	Opg, Ogz	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, numeru KRS
Meltemi Sp. z o.o.	00-815 Warszawa, ul. Sienna 86 lok. 7	2013.01.04	Wee	–
Dalkia Tarnowskie Góry Sp. z o.o.	42-600 Tarnowskie Góry, ul. Zagórska 173	2013.01.07	Wcc, Pcc	–
Żuromińskie Zakłady Komunalne Sp. z o.o.	09-300 Żuromin, ul. Szpitalna 125	2013.01.07	Wcc	–
ORLEN GAZ Sp. z o.o.	09-411 Płock, ul. Zglenickiego 46A	2013.01.07	Wpc	wykreślenie przedmiotu i zakresu działalności
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe TRANS-KOL Zenon Sobczak	62-600 Koło, ul. Toruńska 186	2013.01.07	Wee	–
C&C PHU Szymon Czajkowski, Arkadiusz Czajkowski SC	27-530 Ożarów, Jakubice 25 D	2013.01.07	Opc	–
Robert Jędrzejewski Przedsiębiorstwo Wielobranżowe JĘDRZEJEWSKI	26-800 Białobrzegi, ul. Kościelna 91	2013.01.07	Opc	–
Złota Kurka Sp. z o.o.	09-320 Bieżuń, Borek 5	2013.01.07	Opc	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o.	14-300 Morąg, ul. Przemysłowa 20	2013.01.08	Wcc	–
SFW Energia Sp. z o.o.	44-101 Gliwice, ul. Bojkowska 37, Budynek nr 1	2013.01.08	Wcc	–
GAZ-LINE Sp. z o.o.	44-213 Rybnik, ul. Robotnicza 63	2013.01.08	Opc	–
Delta Oil Plus Sp. z o.o.	41-253 Czeladź, ul. Wiosenna 29	2013.01.08	Opc	decyzja w części zmieniająca, w części odmowna
Handel i Usługi LIW Wiktor Dybilas Sp.j.	43-430 Skoczów, Harbutowice, ul. Śląska 4	2013.01.09	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Polska Energia – Pierwsza Kompania Handlowa Sp. z o.o.	41-400 Mysłowice, ul. Obrzeżna Północna 12	2013.01.09	Oee	–
Mag-Benz Stacja Paliw Barbara i Henryk Piróg	88-190 Barcin, Barcin Wieś 1	2013.01.09	Wee	–
Przedsiębiorstwo Handlowe KONDOR Konrad Stępień Sp.j.	26-700 Zwoleń, Strykowice Górne 65A	2013.01.09	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Grzegorz Wojciech Październiarski Firma ARAL	21-040 Świdnik, Kalinówka, ul. Dwie Topole 6A,	2013.01.09	Opc	zmiana adresu siedziby
Energetyka Wisłosan Sp. z o.o.	39-460 Nowa Dęba, ul. Szypowskiego 1	2013.01.10	Dee	–
Władysław Będkowski Firma Produkcyjno-Handlowo-Usługowa REGNOPOL	96-232 Regnów, Regnów 46A	2013.01.10	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Szprotawski Zarząd Nieruchomościami CHROBRY Sp. z o.o.	67-300 Szprotawa, ul. Chrobrego 15	2013.01.10	Wcc	–
ALFA Sp. z o.o.	28-230 Połaniec, Zawada 26	2013.01.10	Wee	–
ORLEN Paliwa Sp. z o.o.	09-411 Płock, ul. Zglenickiego 44	2013.01.11	Wpc, Mpc, Opc	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
W.A.G. payment solutions a.s. SA Oddział w Polsce	01-360 Warszawa, ul. Człuchowska 66	2013.01.11	Opc	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
Starke Wind Sława Sp. z o.o.	66-400 Gorzów Wielkopolski, ul. Kosynierów Gdyńskich 51	2013.01.11	Wee	zmiana terminu ważności koncesji
Enea Trading Sp. z o.o.	26-900 Kozienice 1, Świerże Górne	2013.01.11	Oee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
Stolbud Włoszczowa SA	29-100 Włoszczowa, ul. Jędrzejewska 74	2013.01.14	Wcc	–
E.ON Energie Odnawialne Sp. z o.o.	70-419 Szczecin, Plac Rodła 8 lok. II – 405	2013.01.14	Wee	–
REGESTA SA	28-400 Pińczów, ul. 3-go Maja 40	2013.01.15	Opc	–
PPHU Jerzy i Dariusz Bednarek Sp.j.	62-700 Turek, ul. Komunalna 2	2013.01.15	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Sławomir Kulik STACJA AUTO GAZ	97-340 Rozprza, Wola Niechcicka Stara	2013.01.15	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
PGE Dystrybucja SA	20-340 Lublin, ul. Garbarska 21A	2013.01.15	Dee	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Komunalny Związek Ciepłownictwa PONIDZIE	28-100 Busko-Zdrój, ul. Kilińskiego 41	2013.01.16	Wcc	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o.	05-300 Mińsk Mazowiecki, ul. Gen. Sosnkowskiego 15	2013.01.16	Wcc, Pcc	–
Przedsiębiorstwo Projektowo-Wykonawczo-Handlowe WEST-BUD Jachimowicz Sp.j.	75-646 Koszalin, ul. Obrońców Tobruku 7	2013.01.16	Wcc	–
PETRO-SERWIS Ginda Marek	38-483 Wróblik Szlachecki, Wróblik Królewski, ul. Świerkowa 1	2013.01.16	Opc	–
Andrzej Stodulski, Dariusz Stodulski, Jolanta Stodulska PH ANDAR SC	96-214 Cielądz, Mroczkowice 13 A	2013.01.16	Opc	–
MUS-TANK SC Stacja Paliw Płynnych Michał i Jadwiga Wąsowscy	95-006 Brójce, Wola Rakowska, ul. Główna 29	2013.01.16	Opc	zmiana wspólników
Dalkia Szczytno Sp. z o.o.	12-100 Szczytno, ul. Solidarności 17	2013.01.16	Wcc	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o.	43-100 Tychy, ul. Kubicy 6	2013.01.17	Wcc	–
Tauron Ciepło SA	40-126 Katowice, ul. Grażyńskiego 49	2013.01.17	Pcc	–
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe OPAL Irena Puławska, Roman Puławski Sp.j.	17-200 Hajnówka, ul. Targowa 84	2013.01.17	Opc	zmiana adresu siedziby
PPHU RAWSKI Witold Rawski	05-410 Józefów, ul. Graniczna 21b	2013.01.17	Opc	–
Maria Maćkowska Firma Produkcyjno-Usługowo-Handlowa RYSTAL	32-700 Bochnia, ul. Partyzantów 17	2013.01.17	Opc	–
Domator Plus Sp. z o.o.	62-510 Konin, ul. Spółdzielców 5	2013.01.18	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
TAURON Ekoenergia Sp. z o.o.	58-500 Jelenia Góra, ul. Obrońców Pokoju 2B	2013.01.18	Wee	–
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Usługowe Sezup Clima Sp. z o.o.	64-920 Piła, ul. Długosza 25	2013.01.18	Opc	–
OKTAN B. i R. Brzescy Sp.j.	83-334 Miechucino, ul. Kartuska 51	2013.01.21	Opc	–
PW REM-BUD Zbigniew Grządkowski	22-100 Chełm, ul. Karola Kurpińskiego 5 lok. 15	2013.01.21	Opc	zmiana adresu siedziby, CEIDG, warunków

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej i Gospodarki Wodno-Ściekowej ENWOS Sp. z o.o.	32-660 Chełmek, Plac Kilińskiego 1	2013.01.22	Oee	–
Gmina i Miasto Miechów – Zakład Wodociągów i Kanalizacji	32-200 Miechów, ul. Racławicka 41	2013.01.22	Wcc, Pcc	–
Operator Logistyczny Paliw Płynnych Sp. z o.o.	09-407 Płock, ul. Wyszogrodzka 133	2013.01.22	Mpc	–
Mirosław Biłas BIŁAS I SYNOWIE	11-500 Giżycko, Al. 1 Maja 25	2013.01.22	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Przedsiębiorstwo Branżowe GAZOWNIA SERWIS Sp. z o.o.	01-106 Warszawa, ul. Nakielska 5	2013.01.22	Dpg	–
Wojciech Grela PHU Stacja Paliw Nowiec	82-450 Stary Dzierzgoń 9A, Stary Dzierzgoń	2013.01.23	Opc	–
GRUPA A2 Sp. z o.o.	66-400 Gorzów Wielkopolski, Al. 11-go Listopada 91/1	2013.01.23	Opc	–
Polski Koncern Naftowy ORLEN SA	09-411 Płock, ul. Chemików 7	2013.01.24	Wpc	–
Krzysztof Kwiatkowski Stacja Paliw	68-120 Iłowa, ul. Traugutta 34	2013.01.24	Opc	–
PKP Energetyka SA	00-681 Warszawa, ul. Hoża 63/67	2013.01.24	Opc	–
Operator Logistyczny Paliw Płynnych Sp. z o.o.	09-407 Płock, ul. Wyszogrodzka 133	2013.01.24	Mpc	–
Grzegorz Goc PHUP AGRO-GOC	88-400 Żnin, Sarbinowo 6	2013.01.24	Opc	–
Anna Kozieł PHU EWAN	25-116 Kielce, ul. Ściegiennego 264	2013.01.24	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Robert Jędrzejewski Przedsiębiorstwo Wielobranżowe JĘDRZEJEWSKI	26-800 Białobrzegi, ul. Kościelna 91	2013.01.24	Opc	–
Dystrybutor Paliw MAANTE w Leżajsku Sp. z o.o.	37-300 Leżajsk, ul. St. Boronia 8	2013.01.24	Mpc	–
FEN Investments SA	60-406 Poznań, ul. Dąbrowskiego 273A	2013.01.24	Wee	–
PPH „Czysta Energia" SC Anna Pawlata, Zofia Kasprzak	93-219 Łódź, ul. Tatrzańska 46/48 m. 59	2013.01.24	Wee	–
Prokon New Energy Poland Sp. z o.o. EW Sieradz Sp.kom.	80-298 Gdańsk, ul. Budowlanych 64 D	2013.01.24	Wee	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej SA	58-306 Wałbrzych, ul. Ogrodowa 19	2013.01.25	Wcc	–
Grupa Lotos SA	80-718 Gdańsk, ul. Elbląska 135	2013.01.25	Wcc, Wee	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Polskie Sieci Elektroenergetyczne SA	05-520 Konstancin-Jeziorna, ul. Warszawska 165	2013.01.25	Dee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
Mała Elektrownia Wodna Radogoszcz SC Mieczysław Żaczek, Ewa Chmura	59-800 Lubań, ul. Stawowa 13	2013.01.25	Wee	–
Otwocki Zakład Energetyki Cieplnej Sp. z o.o.	05-400 Otwock, ul. Andriollego 64	2013.01.28	Wcc	–
TRANZIT Sp. z o.o.	29-130 Moskorzew, Lubachowy 68	2013.01.28	Opc	zmiana siedziby
Ryszard Pęcherczyk ZUH AUTO-GAZ	98-300 Wieluń, ul. 18-go Stycznia 147	2013.01.28	Opc	ograniczenie zakresu działalności
PEGAS GRUPA Sp. z o.o.	26-803 Promna, ul. Górna 1	2013.01.28	Opc	–
Janusz Marulski Stacja Paliw JANKO	87-320 Górzno, ul. Floriana	2013.01.29	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
GAZ-STOL Kocaj Jan	36-067 Dynów, ul. Grunwaldzka 37	2013.01.29	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
PHU PETRO-POM Jakub Pomorski w upadłości układowej	21-040 Świdnik, ul. Skarżyńskiego 9/8	2013.01.29	Opc	zmiana nazwy, CEIDG
SIME Polska Sp. z o.o.	96-500 Sochaczew, ul. Warszawska 31	2013.01.29	Dpg	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Bukowsko Wind Energy Sp. z o.o.	05-090 Raszyn, Janki, Plac Szwedzki 3	2013.01.29	Wee	–
SEC Łobez Sp. z o.o.	73-150 Łobez, ul. Magazynowa 17	2013.01.29	Wcc, Pcc	–
Universal Trading Import-Export Jerzy Stanisław Suchocki	58-570 Jelenia Góra, ul. Karkonoska 90A	2013.01.30	Wee	–
Marzena Kukowska Firma Handlowa-Usługowa	19-200 Grajewo, ul. Brzozowa 23	2013.01.30	Opc	zmiana adresu siedziby
MAVI GROUP Sp. z o.o.	00-019 Warszawa, ul. Złota 7/18	2013.01.30	Opc	–
GOLDEN-OIL Sp. z o.o.	31-515 Kraków, ul. Bandurskiego 66/4	2013.01.30	Opc	–
Spółka Energetyczna Jastrzębie SA	44-335 Jastrzębie-Zdrój, ul. Rybnicka 6 C	2013.01.31	Wcc, Wee	zmiana przedmiotu, warunków i zakresu działalności

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Bolesław Łabój Przedsiębiorstwo Usługowo-Handlowe	64-800 Chodzież, ul. Słoneczna 23	2013.01.31	Opc	–
Delta Oil Plus Sp. z o.o.	41-253 Czeladź, ul. Wiosenna 29	2013.01.31	Opc	–
Fortum Power and Heat Polska Sp. z o.o.	50-413 Wrocław, ul. Walońska 3-5	2013.02.01	Wcc, Pcc	–
Grupa Azoty Zakłady Azotowe Kędzierzyn SA	47-220 Kędzierzyn-Koźle, ul. Mostowa 30 a	2013.02.01	Wcc, Pcc, Wee, Dee, Oee, Ppg, Opg	zmiana nazwy
Jacek Szpakowski PAKAR	15-697 Białystok, ul. Zawady 8	2013.02.01	Opc	zmiana terminu ważności koncesji, CEIDG, warunków działalności
Andrzej Pasieczny FHU ANDREAS	37-307 Brzóza Królewska, Brzóza Królewska 63	2013.02.01	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe TANK-PETROL SC Marcin Kazimierek, Małgorzata Kazimierek	43-210 Kobiór, ul. Leśników 4	2013.02.01	Opc	–
MALDROBUD Sp. z o.o. Sp.kom.	74-300 Myślibórz, ul. Królewiecka 43	2013.02.01	Opc	–
Krzysztof Antczak Zakład Transportowo-Usługowo-Handlowy Sp. z o.o.	64-000 Kościan, Sierakowo, ul. Długa 41	2013.02.04	Opc	–
Elżbieta Kądziela PPHU MANHATAN	99-232 Zadzim, Zygry 46a	2013.02.04	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe KOLMEX Jan Paśniewski	87-600 Lipno, Kolankowo 26	2013.02.04	Wee	–
Miejski Zakład Energetyki Cieplnej Sp. z o.o.	89-604 Chojnice, Ceynowy 15	2013.02.05	Wcc	–
VIPGAZ Trepkowski Jacek	05-600 Grójec, Podole 61 A	2013.02.05	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Inwestycje Wiatr-Projekt Sp. z o.o.	05-090 Raszyn, Janki, Plac Szwedzki 3	2013.02.05	Wee	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o.	12-200 Pisz, ul. Jagodna 1 C	2013.02.06	Wcc	–
Gminna Spółdzielnia Samopomoc Chłopska w Zagórowie	62-410 Zagórów, ul. Konińska 74	2013.02.06	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Dolnośląska Spółka Gazownictwa Sp. z o.o.	50-507 Wrocław, ul. Ziębicka 44	2013.02.06	Sgz	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Marek Tomkowicz TOMAR	44-352 Czyżowice, ul. Nowa 28i	2013.02.06	Opc	–
AXPO POLSKA Sp. z o.o.	02-017 Warszawa, Al. Jerozolimskie 123	2013.02.07	Oee	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
Piła Młyn Bogusław Puchowski	86-131 Jeżewo, Białe Błota 18	2013.02.07	Wee	zmiana nazwy i siedziby
Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o.	66-500 Strzelce Krajeńskie, ul. Gorzowska 15	2013.02.07	Wcc, Pcc	–
Dalkia Wschód Sp. z o.o.	22-400 Zamość, ul. Hrubieszowska 173	2013.02.08	Wee	–
US.EN.EKO Sp. z o.o.	00-023 Warszawa, ul. Widok 8	2013.02.08	Dpg, Opg	–
Celsa Huta Ostrowiec Sp. z o.o.	24-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Samsonowicza 2	2013.02.08	Dee, Oee	zmiana terminu ważności koncesji
Global-Oil Sp. z o.o.	00-493 Warszawa, ul. Prusa 2 lok. CTA/350	2013.02.08	Opc	–
STATOIL Fuel & Retail Polska Sp. z o.o.	00-465 Warszawa, ul. Puławska 86	2013.02.11	Wpc, Opc	–
FENICE Poland Sp. z o.o.	43-300 Bielsko-Biała, ul. Komorowicka 79A	2013.02.11	Opg	–
EUROMILE Sp. z o.o.	71-004 Szczecin, ul. Cukrowa 27/10	2013.02.11	Opc	–
Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej w Legnicy SA	59-220 Legnica, ul. Poznańska 48	2013.02.12	Wcc	–
TEMPEKS Przedsiębiorstwo Usługowo-Wdrożeniowe B. Żurawski	60-126 Poznań, ul. Knapowskiego 28	2013.02.12	Wcc	–
WROPETROL Sp. z o.o.	50-950 Wrocław, ul. Swojczycka 43	2013.02.12	Opc	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej SA	33-100 Tarnów, ul. Sienna 4	2013.02.13	Pcc	–
CIEPŁOWNICTWO Sp. z o.o.	57-400 Nowa Ruda, ul. Kłodzka 31/33	2013.02.13	Wcc	–
Wiatron K. i A. Puchalscy Sp.j.	20-029 Lublin, ul. Żwirki i Wigury 4 lok. 5	2013.02.13	Wee	–
Zakład Energetyki Cieplnej Prudnik Sp. z o.o.	48-231 Lubrza, ul. Zielona 1	2013.02.14	Wcc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Tauron Dystrybucja SA	30-390 Kraków, ul. Zawiła 65L	2013.02.14	Dee	–
Soda Polska CIECH SA	88-101 Inowrocław, ul. Fabryczna 4	2013.02.14	Wcc, Wee	–
Tauron Ciepło SA	40-126 Katowice, ul. Grażyńskiego 49	2013.02.15	Wcc, Wee	–
FAST-OIL Sp. z o.o.	06-500 Mława, ul. Batorego 2A	2013.02.15	Opc	–
A+B Sp. z o.o.	75-604 Koszalin, ul. Zwycięstwa 137-39 lok. 1007	2013.02.15	Opc	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
Prokon New Energy Poland Sp. z o.o. EW MOG 8 Sp.kom.	80-298 Gdańsk, ul. Budowlanych 64 D	2013.02.15	Wee	–
Poczta Polska SA	00-940 Warszawa, ul. Stawki 2	2013.02.18	Opc	–
Synthos Dwory 7 Sp. z o.o. SKA	32-600 Oświęcim, ul. Chemików 1	2013.02.18	Wcc, Wee	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Agata Nartowska	25-335 Kielce, ul. Źródłowa 21/21	2013.02.18	Opc	–
Małgorzata Sańpruch PHU Bravo	26-001 Masłów Pierwszy, Mąchocice Kapitulne 135B	2013.02.18	Opc	ograniczenie zakresu i warunków działalności
Miejska Energetyka Cieplna Sp. z o.o.	75-111 Koszalin, ul. Łużycka 25 a	2013.02.19	Wcc	–
Dalkia Chrzanów Sp. z o.o.	32-500 Chrzanów, ul. Pogorska 36	2013.02.19	Wcc	–
Elektrociepłownia Zielona Góra SA	65-120 Zielona Góra, ul. Zjednoczenia 103	2013.02.19	Wcc	–
JAR-POL J. i R. Buraczek Sp.j.	78-100 Kołobrzeg, ul. Rycerska 232	2013.02.19	Wcc	–
EXTRANS Zbigniew Szeliga	39-120 Sędziszów Małopolski, ul. Słowackiego 9	2013.02.19	Opc	–
Synthos Dwory 7 Sp. z o.o. S.K.A.	32-600 Oświęcim, ul. Chemików 1	2013.02.20	Wee	–
DGG ECO Sp. z o.o.	54-429 Wrocław, ul. Strzegomska 138	2013.02.20	Opc	–
W.M.A. SC Józef Karp, Łukasz Karp	97-200 Tomaszów Mazowiecki, Chorzęcin 203	2013.02.20	Wee	–
Włodzimierz Kierner i Tadeusz Galiński G&K SZEJK Sp.j.	95-047 Jeżów, Brzezińska 25b	2013.02.21	Opc	zmiana oznaczenia Koncesjonariusza
Rafał Feit PHUP JUSTYN	06-300 Przasnysz, ul. Makowska 142	2013.02.21	Opc	zmiana terminu ważności koncesji

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Elektrociepłownia Białystok SA	15-124 Białystok, ul. Gen. Władysława Andersa 15	2013.02.22	Wcc, Wee	zmiana adresu siedziby przedsiębiorcy
Stadnina Koni Dębno Adam Lachera, Ewa Lachera, Żaneta Lachera Sp.j.	55-140 Żmigród, Dębno 1A	2013.02.22	Opc	–
OKTAN Kołodziejczyk Sp.j.	10-701 Olsztyn, ul. Warszawska 105	2013.02.22	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Agnieszka Lemańska EKOENERGIA – L.A.	05-110 Jabłonna, ul. Modlińska 64	2013.02.22	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
GAZPROM Marketing & Trading Limited	NW13BF Londyn, Wielka Brytania, 20 Triton Street	2013.02.22	Oee	zmiana adresu siedziby firmy
Widok Bio-Energia Sp. z o.o.	81-726 Sopot, ul. Parkowa 24	2013.02.22	Wee	zmiana terminu ważności koncesji
Adam Wróbel PHU ADAM-OIL	63-100 Śrem, ul. Zaułek Olgi Boznańskiej 15	2013.02.25	Opc	–
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe KMS A. Miklas, M. Skubisz Sp.j.	62-872 Godziesze Wielkie, Końska Wieś 6	2013.02.25	Opc	–
Mirkowicz Leszek BŁONIE-PASS STREFA PRZEMYSŁOWA	05-870 Błonie, Pass, ul. Stefana Batorego 5	2013.02.25	Wee	–
DGG ECO Sp. z o.o.	54-429 Wrocław, ul. Strzegomska 138	2013.02.25	Wee	zmiana adresu siedziby przedsiębiorcy
EX-PRES Sp. z o.o.	34-400 Nowy Targ, ul. Przechodnia 3	2013.02.25	Opc	–
MK WIATR Mariusz Kuś	62-860 Opatówek, ul. Dziubińskiego 12	2013.02.25	Wee	–
MISTRAL Czerwiński Krzysztof	09-500 Gostynin, Sierakówek 24	2013.02.25	Wee	–
Boryszew SA	96-500 Sochaczew, ul. 15 Sierpnia 106	2013.02.26	Dee, Oee, Dpg, Opg	–
TRANS-AUTO Sp. z o.o.	19-300 Ełk, ul. Łukasiewicza 1	2013.02.26	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Przedsiębiorstwo Budowlano-Handlowe Z. NIZIŃSKI Zdzisław Niziński	07-200 Wyszków, ul. Serocka 11 a	2013.02.27	Opc	–
Stacja Paliw TAKRYS A. Dega, P. Kaczor, T. Kaczor Sp.j.	64-600 Oborniki, ul. Łukowska 11	2013.02.27	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Infratech Sp. z o.o. Sp.kom.	86-200 Chełmno, ul. 3 Maja 3-4	2013.02.27	Wcc	–
Elektrownia Chorzów SA	41-503 Chorzów, ul. Skłodowskiej-Curie 3	2013.02.28	Dee	zmiana terminu ważności koncesji
ENET ENERGY Polska Sp. z o.o.	00-803 Warszawa, al. Jerozolimskie 56c	2013.02.28	Opg, Ogz	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy, adresu siedziby przedsiębiorcy
Paweł Marzec Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe Gaz-Mar	41-806 Zabrze, ul. Wolności432/2	2013.02.28	Opc	–
Ewa Szałach Firma EWA	82-230 Nowy Staw, ul. Sienkiewicza 2	2013.02.28	Opc	–
WW Sp. z o.o.	28-133 Pacanów, Słupia 135A	2013.02.28	Opc	–
Eurowind Polska I Sp. z o.o.	62-081 Przeźmierowo, ul. Wysogotowska 23	2013.02.28	Wee	–
Przedsiębiorstwo Energetyczne ESV SA	55-011 Siechnice, ul. Polna 12	2013.03.01	Dee	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Mała Elektrownia Wodna Zakopane-Ustup SC Bachleda-Księdzularz Janusz, Bachleda-Księdzularz Adam	34-500 Zakopane, Ustup 5 C	2013.03.01	Wee	–
CMC Poland sp. z o.o.	42-400 Zawiercie, ul. Piłsudskiego 82	2013.03.04	Dee, Oee, Dpg, Opg	zmiana oznaczenia przedsiębiorcy
EUROSERVICE Zakłady Przemysłu Tłuszczowego w Surochowie Sp. z o.o.	37-500 Jarosław, Surochów 160A	2013.03.04	Mpc	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
DUON Dystrybucja SA	62-081 Przeźmierowo, Wysogotowo, ul. Serdeczna 8	2013.03.04	Dpg	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Przedsiębiorstwo Produkcyjno--Handlowo-Usługowe UCHACZ Marek Uchacz, Rafał Uchacz Sp.j.	34-650 Podłopień, Podłopień 303	2013.03.04	Opc	–
EKO-TANK Sp. z o.o.	86-150 Osie, ul. Rynek 6	2013.03.04	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Małgorzata Zaczkiewicz PH ZACZ-POL	27-225 Pawłów, Ambrożów 14a	2013.03.04	Opc	zmiana terminu ważności koncesji

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Ostrołęce SA	02-412 Ostrołęka, ul. Tadeusza Zawadzkiego Zośki 1	2013.03.04	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej Sp. z o.o.	64-100 Leszno, ul. Spółdzielcza 12	2013.03.05	Wcc	–
TEMPEKS Przedsiębiorstwo Usługowo-Wdrożeniowe B. Żurawski	60-126 Poznań, ul. Knapowskiego 28	2013.03.05	Wcc	–
Henryk Słowiński Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe PHU	62-530 Kazimierz Biskupi, ul. Sienkiewicza 1	2013.03.05	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Baza Transportu Samochodowego Sp. z o.o.	42-523 Dąbrowa Górnicza, ul. Koksownicza 1	2013.03.05	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
BRW TRANS Sp. z o.o.	23-400 Biłgoraj, ul. Krzeszowska 63	2013.03.05	Opc	zmiana nazwy, warunków działalności
Przedsiębiorstwo Produkcyjno--Usługowo-Handlowe LAB Wincek Andrzej	42-200 Częstochowa, ul. Konwaliowa 152	2013.03.05	Wee	–
Eugeniusz Stawiński Transport Samochodowo-Towarowy. Handel olejem opałowym	96-200 Rawa Mazowiecka, Pukinin 100	2013.03.06	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
HYDROBUD-PRZEWORSK Sp. z o.o.	37-200 Przeworsk, ul. Łąkowa 5	2013.03.06	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Stacja Auto-Gaz EKO-TANKO Brygida Duda	32-104 Koniusza, Niegardów-Kolonia 40 B	2013.03.06	Opc	–
Petrospect Sp. z o.o.	00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 77	2013.03.06	Opc	–
AGROMAX Sp. z o.o.	01-922 Warszawa, ul. J. Conrada 30	2013.03.06	Opc	–
PROMAT Zakład Innowacyjny Technik Energetycznych Sp. z o.o.	80-209 Chwaszczyno, ul. Ekologiczna 7	2013.03.07	Pcc	–
Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej SA	58-306 Wałbrzych, ul. Ogrodowa 19	2013.03.08	Wcc	–
Włodzimierz Chęciński PPHU RANCHO	62-600 Koło, ul. Dąbska 24	2013.03.08	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Energa Invest SA	80-266 Gdańsk, Al. Grunwaldzka 186	2013.03.08	Wee	zmiana przedmiotu i zakresu działalności, terminu ważności promesy koncesji

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Zakres zmiany
Energa-Obrót SA	80-309 Gdańsk, Al. Grunwaldzka 472	2013.03.08	Oee, Opg	zmiana adresu siedziby firmy
PKP Energetyka SA	00-681 Warszawa, ul. Hoża 63/67	2013.03.11	Opc	–
Eugeniusz Duś FHU Stacja Paliw Nr 897	98-405 Galewice, ul. Wieruszowska 17	2013.03.11	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
VIA Sp. z o.o.	25-368 Kielce, ul. Legnicka 18	2013.03.11	Opc	zmiana siedziby
Odnawialne Źródła Energii DIM Sp. z o.o.	43-400 Cieszyn, Al. Jana Łyska Nr 16 E	2013.03.11	Wee	–
Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej – Krośnieński Holding Komunalny Sp. z o.o.	38-400 Krosno, ul. Fredry 12	2013.03.12	Wee	–
TanQuid Polska Sp. z o.o.	41-922 Radzionków, ul. Zofii Nałkowskiej 51	2013.03.12	Mpc	zmiana przedmiotu i zakresu działalności
Elektrownia Wiatrowa Rafał Kokoszka	87-400 Golub-Dobrzyń, Wrocki 74	2013.03.12	Wee	zmiana terminu ważności koncesji
Electra Trading Sp. z o.o.	96-325 Radziejowice, ul. Wiosenna 3, Adamów-Parcel	2013.03.13	Opc	–
MARROM ENERGIA Sp. z o.o.	26-505 Orońsko, Dobrut 18 C	2013.03.14	Opc	–
Stacja Benzynowa, Naprawa RTV Tomasz Myśliwiec	89-530 Śliwice, ul. Leśna 52	2013.03.14	Opc	zmiana terminu ważności koncesji
Germania Oil Polska Sp. z o.o.	30-102 Kraków, ul. Morawskiego 5	2013.03.14	Opc	–

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła
Pcc – przesył ciepła
Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Dee – dystrybucja energii elektrycznej
Oee – obrót energią elektryczną
Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych
Mpc – magazynowanie paliw ciekłych
Opc – obrót paliwami ciekłymi
Ppg – przesył paliw gazowych
Dpg – dystrybucja paliw gazowych
Opg – obrót paliwami gazowymi
Ogz – obrót gazem ziemnym z zagranicą
Sgz – skraplanie i regazyfikacja gazu ziemnego

Wykaz przedsiębiorstw, którym cofnięto koncesje
(stan na 2013.03.14)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
PWPH, Eksport-Import PAGMEX Sp. z o.o.	22-100 Chełm, ul. Lubelska 166	2012.12.12	Opc	naruszenie warunków koncesji
Mirosław Jędrzejewski PPHU MIRO	63-405 Sieroszewice, Sławin 4	2012.12.13	Opc	–
SCS Stanisław Częstochowski	05-100 Nowy Dwór Mazowiecki, ul. Modlińska 10/36	2012.12.14	Opc	–
PHU MARCUS Marek Poźniak	63-400 Ostrów Wielkopolski, ul. Profesora Kaliny 59/4	2012.12.17	Opc	–
GASOLIN Sp. z o.o.	85-880 Bydgoszcz, ul. Toruńska 147	2012.12.18	Opc	–
Zbigniew Frączkowski	95-040 Koluszki, ul. Krasickiego 26	2012.12.18	Opc	–
Małe Elektrownie Wodne-Legnica MEW – LEGNICA SC	59-424 Męcinka, Słup 4	2012.12.19	Wee	cofnięcie z urzędu
EURO-NAFT Sp. z o.o.	31-587 Kraków, ul. Na Załęczu 4A	2012.12.19	Opc	–
Grin Sp. z o.o.	99-232 Zadzim, Zygry 40	2012.12.19	Wee	–
Przedsiębiorstwo Elektryfikacji i Robót Instalacyjnych ELTOR Sp. z o.o.	15-620 Białystok, ul. Elewatorska 11	2012.12.21	Opc	zaprzestanie działalności
Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe BAMA Marian Młynek	23-210 Kraśnik, ul. Asnyka 47	2012.12.21	Opc	zaprzestanie działalności
BRAZA PH Przemysław Zagała, Ewaryst Zagała SC	44-100 Gliwice, ul. Pszczyńska 51	2012.12.24	Opc	–
DARS ANITA KACZMAREK	92-703 Łódź, ul. Brzezińska 239	2012.12.27	Opc	–
Krzysztof Łukasik PHU AGRO-LUX	24-100 Puławy, ul. Składowa 6	2012.12.28	Opc	naruszenie warunków koncesji
FHU Stacja Paliw Paweł Wszelaki	87-602 Chrostkowo, Janiszewo 54	2012.12.28	Opc	–
Stacja Paliw Zdzisław Rup	45-054 Opole, ul. Oleska 23/8	2012.12.31	Opc	–
MIRMAR SC Marek Żeleźniak, Mirosław Gębala	66-235 Torzym, ul. Chrobrego 3	2012.12.31	Opc	–
Ryszard Andrzejczuk PHU ROLMEX	17-100 Bielsk Podlaski, Kadłubówka	2013.01.02	Opc	zaprzestanie działalności
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe A-Z Sp. z o.o.	60-129 Poznań, ul. Sielska 17/1	2013.01.02	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
FON Ecology SA	09-402 Płock, ul. Padlewskiego 18 C	2013.01.02	Wee	–
Piotr Leszczyński, Paweł Osmański GAZMOT-BIS	09-410 Płock, ul. Czwartaków 26/18	2013.01.03	Opc	–
PORT 2010 Sp. z o.o.	59-902 Żarska Wieś, Żarska Wieś 2	2013.01.03	Opc	–
Arka Sp. z o.o.	55-050 Sobótka, Mirosławice, ul. Lotnicza 10	2013.01.03	Opc	–
KFH PETRO Sp. z o.o.	41-250 Czeladź, Dehnelów 2	2013.01.03	Opc	–
EPS Polska Sp. z o.o.	02-954 Warszawa, ul. Królowej Marysieńki 10	2013.01.04	Dee	–
Toruńskie Towarzystwo im. Św. Brata Alberta	87-100 Toruń, ul. Panny Marii 2	2013.01.04	Wee	–
I.B.-PETROL SC Bogdan Otfinowski, Ireneusz Wiktor Semeniak	57-530 Międzylesie, ul. Wojska Polskiego 40	2013.01.07	Opc	–
FHU KRAKOIL Piotr Dańko, Magdalena Dańko-Ścigalska Sp.j	34-350 Węgierska Górka, Cisiec-Stacja Paliw	2013.01.07	Opc	–
Akro-Naft Sp. z o.o.	54-215 Wrocław, ul. Bystrzycka 26	2013.01.07	Opc	–
Józef Włodarski WŁODIMEX Export Import	48-340 Głuchołazy, ul. Karłowicza 16	2013.01.08	Opc	–
Spółdzielnia Usług Rolniczych w Juchnowcu	16-061 Juchnowiec Kościelny, ul. Białostocka 12	2013.01.08	Opc	zaprzestanie działalności
P. T. TRANSPORT SC Marek Tyczyński, Paweł Tyczyński, Jacek Tyczyński	26-600 Radom, ul. Kanałowa 9	2013.01.09	Opc	–
Mirgaz Sp. z o.o.	41-300 Dąbrowa Górnicza, ul. Tworzeń	2013.01.16	Opc	–
FARASI Sp. z o.o.	90-001 Łódź, ul. Zapustna 11	2013.01.16	Opc	–
Stacja Paliw LPG FENIX Monika Rutkowska	34-120 Andrychów, ul. Krakowska 13A	2013.01.16	Opc	–
LDS SA	42-221 Częstochowa, ul. Oławska 4	2013.01.22	Opc	–
ENERGA Oświetlenie Sp. z o.o.	81-809 Sopot, ul. Grottgera 7	2013.01.23	Dee	–
Szymczyk Sp. z o.o.	44-100 Gliwice, ul. Podlesie 78B	2013.01.23	Opc	–
Franciszek Kopański FW EDKOP	13-308 Mroczno	2013.01.23	Opc	–
PPHU Stacja Paliw Szafarczyk Bogumiła	41-403 Chełm Śląski, ul. Techników	2013.01.24	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
Auto Myjnia – Centrum Kosmetyki Samochodowej Michał Wiluk	16-400 Suwałki, ul. Łanowa 4	2013.01.24	Opc	zaprzestanie działalności
AUTO CENTRUM SC Krzysztof Figurski, Jarosław Figurski	26-700 Zwoleń, Wojska Polskiego 88 A	2013.01.28	Opc	–
Firma Handlowa CARMAX Grzegorz Budzik	33-112 Tarnowiec, Radlna 26A	2013.01.28	Opc	–
Firma TED Tadeusz Dąbrowski	97-500 Radomsko, ul. Kołłątaja 42	2013.01.29	Opc	zaprzestanie działalności
Eugeniusz Piotrowski PHU	69-110 Rzepin, ul. Sawickiej 1	2013.01.30	Opc	–
Zygmunt Miller Partnerska Stacja Paliw BP	11-400 Kętrzyn, ul. Powstańców Warszawy 12 m. 4	2013.01.31	Opc	–
Jerzy Ilów Firma Handlowa AS	49-200 Grodków, ul. Szpitalna 1 D	2013.02.05	Opc	–
Krystyna Motyka PTH HANTUR	76-270 Ustka, ul. Wróblewskiego 4/124	2013.02.05	Opc	–
PHU Karol Szneider	83-320 Sulęczyno, Al. Zwycięstwa 45	2013.02.11	Opc	–
Przedsiębiorstwo Handlowo--Usługowe Beata Rogala	24-320 Poniatowa, Poniatowa 31	2013.02.12	Opc	zaprzestanie działalności
Eko-Oil Przywoski, Sołtys Sp.j.	27-400 Ostrowiec Świętokrzyski, ul. Żabia 21	2013.02.15	Opc	–
Centroekoenergia SA	41-200 Sosnowiec, ul. Mireckiego 22	2013.02.18	Opc	–
Spółdzielnia Kółek Rolniczych w Paprotni	08-107 Paprotnia, ul. Północna 18	2013.02.19	Opc	–
Jerzy Wierzbicki AUTO-CENTRUM	27-200 Starachowice, ul. Czachowskiego 21	2013.02.20	Opc	–
PHU ARGAZ Arkadiusz Domaniak	05-505 Prażmów, ul. Franciszka Ryxa 84	2013.02.21	Opc	–
Miasto i Gmina Kazimierza Wielka – Kazimierski Zakład Gospodarki Komunalnej w Kazimierzy Wielkiej	28-500 Kazimierza Wielka, ul. Kościuszki 12	2013.02.22	Opc	zaprzestanie działalności
Elco ICT Sp. z o.o.	40-101 Katowice, ul. Chorzowska 109 A	2013.02.22	Dee, Oee	–
Andex Trade Sp. z o.o.	35-328 Rzeszów, ul. Geodetów 1/A8	2013.02.22	Opc	–
Ekoenergia Stefan Wyrwas	42-400 Zawiercie, ul. Strumień 15	2013.02.26	Wee	–
Przedsiębiorstwo Techniczno--Handlowe TEX Sp. z o.o.	43-100 Tychy, ul. Towarowa 23	2013.02.27	Opc	–

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności	Uzasadnienie
Maciej Koźbiał CARMAX	34-100 Wadowice, Łazówka 49	2013.02.27	Opc	–
Adam Polak, Grzegorz Makieła Stacja paliw POL-OIL SC	42-300 Myszków, ul. Kopernika 80	2013.02.27	Opc	–
Handel Towarami Masowymi Stacja Paliw Mieczysław, Maria Kowalczyk Sp.j.	59-225 Chojnów, ul. Lubińska 5	2013.02.28	Opc	zaprzestanie działalności
Variant SA	31-319 Kraków, ul. Czerwieńskiego 3B	2013.02.28	Wpc	–
Sławomir Kanowski KAN-OIL	06-550 Szreńsk, ul. Żuromińska 1	2013.03.04	Opc	–
ECO-OCTAN Sp. z o.o.	37-620 Horyniec-Zdrój, ul. Jana III Sobieskiego 18 lok. 5	2013.03.05	Opc	–
FHU PRO-GAZ Adam Czernikiewicz	32-200 Miechów, ul. Buczka 39	2013.03.05	Opc	–
PPUH ESBUD Budzińska, Dutka, Jaglic, Raducki Sp.j.	98-300 Wieluń, ul. Traugutta 51	2013.03.06	Opc	–
ABB Sp. z o.o.	04-713 Warszawa, ul. Żegańska 1	2013.03.06	Dee	–
Waldemar Płatek WALDII	86-230 Lisewo, ul. Hallera 16	2013.03.07	Opc	–
Stanisław Głuc NIWA Sp.j.	34-234 Osielec, Osielec 777	2013.03.07	Opc	–
SETECH Sp. z o.o.	35-959 Rzeszów, ul. Gen. St. Maczka 6	2013.03.08	Opc	–
Waldemar Grzyb Firma Handlowo--Usługowa GAJ	39-200 Dębica, ul. Sadomierska 12B	2013.03.12	Opc	–
HAN Eksport-Import Krzysztof Hankiewicz	93-231 Łódź, ul. Dąbrowskiego 225	2013.03.12	Wee	–
Pragmat Sp. z o.o.	02-964 Warszawa, ul. Europejska 125	2013.03.13	Oee	–

Legenda:

Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Dee – dystrybucja energii elektrycznej
Oee – obrót energią elektryczną
Wpc – wytwarzanie paliw ciekłych
Opc – obrót paliwami ciekłymi

Wykaz przedsiębiorstw, którym umorzono postępowanie koncesyjne, pozostawiono wnioski koncesyjne bez rozpatrzenia lub rozpoznania, odmówiono udzielenia koncesji

(stan na 2013.03.14)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
AGENCJA Brzeziński, Banyś, Gzyl Sp.j.	32-300 Olkusz, ul. 1000-lecia	2012.12.14	Opc
Laborex Sp. z o.o.	35-959 Rzeszów, ul. Ciepłownicza 8	2012.12.14	Opc
JOKER Cz. Iwański, A. Szymański Sp.j.	26-200 Końskie, ul. Towarowa 3	2012.12.14	Mpc, Opc
BENZOL Sp. z o.o.	07-410 Ostrołęka, ul. Graniczna 7	2012.12.17	Opc
Biogaz Inwestor Sp. z o.o.	87-100 Toruń, ul. Grudziądzka 159	2012.12.18	Wee
Enwiat Sp. z o.o.	87-800 Włocławek, ul. Baśniowa 9	2012.12.18	Wee
AUTO-GAZ Wojciech Musialski	98-300 Wielun, Os. Stare Sady 34/14	2012.12.19	Opc
AGROMAX Sp. z o.o.	01-922 Warszawa, ul. J. Conrada 30	2012.12.21	Opc
Jan Świerczek Firma OAZA	43-378 Rybarzowice, ul. Ogrodowa 815	2012.12.24	Opc
DEKA Sp. z o.o.	68-300 Lubsko, ul. Krakowskie Przedmieście 24	2012.12.27	Opc
PALKAM Sp. z o.o.	31-564 Kraków, Al. Pokoju 78	2012.12.27	Opc
Radosław Pajor OLE-OIL PPHU	91-341 Łódź, ul. Brukowa 90	2012.12.31	Opc
Peryskop Sp. z o.o.	60-465 Poznań, ul. Janiny Omańkowskiej 58	2013.01.04	Opc
Bogdan Kijenia GAZ	05-822 Milanówek, ul. Kościuszki 75A	2013.01.09	Opc
GOINVEST Sp. z o.o.	91-214 Łódź, ul. Kaczeńcowa 25 lok. 109	2013.01.14	Opc
AUDASCES FORTUNA IUVAT Marek Popławski	70-010 Szczecin, ul. Szczawiowa 54	2013.01.15	Dee, Oee
Zakład Energetyki Cieplnej Sp. z o. o.	77-200 Miastko, ul. Kowalska 2	2013.01.16	Wcc, Pcc
ABB Sp. z o.o.	04-713 Warszawa, ul. Żegańska 1	2013.01.17	Dee, Oee
Firma Handlowo-Usługowa AT Komorowski Adam, Komorowski Tomasz SC	35-103 Rzeszów, ul. Hanasiewicza 19	2013.01.17	Opc
GWS Sp. z o.o.	02-964 Warszawa, ul. Europejska 125	2013.01.21	Wee
Rico Trans Sp. z o.o.	40-203 Katowice, Al. Roździeńskiego 91 lok. 303	2013.02.01	Opc
Wojciech Olszowiec Mobilna Stacja Paliw	60-681 Poznań, ul. Syrokomli 5	2013.02.05	Opc
Gaz Technologia Sp. z o.o.	05-090 Raszyn, Janki, Al. Krakowska 30	2013.02.07	Opg
ContourGlobal Solution Poland Sp. z o.o.	00-493 Warszawa, ul. Prusa 2	2013.02.07	Wee
Przedsiębiorstwo Produkcyjno--Remontowe REM-SERVICE Sp. z o.o.	81-056 Gdynia, ul. Helska 14	2013.02.14	Opc
Emkaoil Sp. z o.o.	95-070 Aleksandrów Łódzki, ul. Piotrkowska 27 lok. 11	2013.02.18	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
Maciej Koźbiał CARMAX	34-100 Wadowice, Łazówka 49	2013.02.21	Opc
EuRo Kiela Sp.j.	73-240 Bierzwnik, ul. Długa 16	2013.02.21	Opc
Plus Energia Sp. z o.o.	00-132 Warszawa, ul. Grzybowska 5A	2013.02.22	Dee, Oee
Energia-Eco Cisowo Sp. z o.o. Sp.kom.	02-683 Warszawa, ul. Gotarda 9	2013.02.27	Oee
Mieczysław Żerański ENERGOMETAL	07-410 Ostrołęka, ul. Jarzębinowa 7	2013.02.27	Opc
Firma Usługowo-Handlowa ESPADON Jakub Markiewicz	70–786 Szczecin, ul. Wierzyńskiego 19/2	2013.03.01	Opc
PUH LEBAR Sp.j. Leszek Żurek, Barbara Fabiańczyk	99-314 Krzyżanów, Młogoszyn	2013.03.08	Opc
Iwona Piasecka PHU IWA	96-300 Żyrardów, ul. Środkowa 52b	2013.03.12	Opc

Legenda:

Wcc – wytwarzanie ciepła
Pcc – przesył ciepła
Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Dee – dystrybucja energii elektrycznej
Oee – obrót energią elektryczną
Mpc – magazynowanie paliw ciekłych
Opc – obrót paliwami ciekłymi
Opg – obrót paliwami gazowymi

Wykaz przedsiębiorstw, którym wygasły decyzje koncesyjne
(stan na 2013.03.14)

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
Elżbieta Pająk Stacja Paliw PAJĄK	56-410 Dobroszyce, ul. 11 Listopada 12	2012.12.12	Opc
NAZALI NAFT Hurt-Detal Bogdan Nazar	14-510 Orneta, Al. 1-go Maja 78	2012.12.12	Opc
Instalacje Basista Sp.j.	44-203 Rybnik, ul. Prosta 144	2012.12.14	Wcc, Pcc
FAST-GAZ Wiesława Mikołajczyk	33-113 Zgłobice, Zbylitowska Góra, ul. Krakowska 60B	2012.12.19	Opc
Grzegorz Uchal, Krzysztof Baran Przedsiębiorstwo Wielobranżowe ANMAR SC	08-420 Miastków Kościelny, ul. Kochanowskiego 1	2012.12.21	Opc
TEChnogaz Rafał Baryła	44-112 Gliwice, ul. Słoneczna 3	2012.12.24	Opc
Jolanta Mędrykowska FHU	27-630 Zawichost, ul. Polna 1	2012.12.24	Opc
Adam Wachowski WACHGAZ	97-300 Piotrków Trybunalski, ul. Żelazna 6	2012.12.28	Opc
ALFA GAS Łukasz Morawski	22-100 Chełm, ul. Zawadówka 35	2013.01.03	Opc
PW Artur Pająk	40-748 Katowice, ul. Hortensji 3	2013.01.04	Opc
RELAX II Zbigniew Czarnota	70-893 Szczecin, ul. Szosa Stargardzka 20/22	2013.01.04	Opc
Andrzej Cholewa Dystrybucja Gazu	06-200 Maków Mazowiecki, Jankowo 47	2013.01.09	Opc
Andrzej Kolankowski, Marek Kolankowski TOPGAZ SC	42-506 Będzin, ul. Barlickiego 4	2013.01.09	Opc
PPHU STOLMEX Edward Budzyński	22-400 Zamość, ul. Szczebrzeszyńska 49a	2013.01.14	Opc
Stanisław Opaliński OPAL-GAZ	56-400 Boguszyce, Boguszyce 111a m. 1	2013.01.15	Opc
GÓRGAZ Waldemar Górski	96-321 Nowa Bukówka, ul. Skulska 1	2013.01.15	Opc
KAR-GAZ Sławomir Sikorski	27-300 Lipsko, Gołębiów 30 A	2013.01.16	Opc
Firma Handlowo-Usługowa AT Komorowski Adam, Komorowski Tomasz SC	35-103 Rzeszów, ul. Hanasiewicza 19	2013.01.17	Opc
FHU M.BURY Marian Bury	43-525 Kończyce Małe, ul. Jagiellońska 68	2013.01.18	Opc
S.E.T. Energy Supply Sp. z o.o. Sp.kom.	00-896 Warszawa, ul. Ogrodowa 28/30	2013.01.18	Opc
Andrzej Gwóźdź OBRÓT GAZEM W BUTLACH	62-511 Kramsk, Święciec 12	2013.01.22	Opc
T&M Stacja Paliw PHU Tadeusz Barlak	23-200 Kraśnik, ul. Obwodowa 38	2013.01.29	Opc
QUARTZ 2002 Kozłowski Krzysztof	44-120 Pyskowice, ul. Armii Krajowej 8	2013.01.30	Opc
PPHU WIT-AM Alina Wicijowska	63-040 Nowe Miasto, Komorze 2a	2013.01.31	Opc
Orion Engineered Carbons Sp. z o.o.	38-200 Jasło, ul. 3-go Maja 83	2013.02.13	Wcc, Pcc, Dee, Oee
Firma Wielobranżowa MARS Marian Świątek	42-256 Olsztyn, ul. Storczykowa 3	2013.02.13	Opc
WAGNER Sławomir Wagner	08-300 Sokołów Podlaski, ul. Śniadeckich 18	2013.02.14	Opc
Dominika Gerka Stacja Paliw Handel Artykułami Spożywczo-Przemysłowymi	86-182 Świekatowo, ul. Tucholska 24	2013.02.14	Opc
Stacja Paliw Na Skale Stanisława Walkiewicz	37-530 Sieniawa, ul. Kościuszki 42 G	2013.02.15	Opc
GOM-BUD Gołecki Mariusz	91-025 Łódź, ul. Turoszowska 18 m. 4	2013.02.18	Opc
FORTUM Płock Sp. z o.o.	09-402 Płock, ul. Harcerza Antolka Gradowskiego 3 A	2013.02.19	Pcc, Occ
Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe ADMIRAŁ Leszek Wurm	81-212 Gdynia, ul. Hutnicza 1	2013.02.19	Opc
Pachel Stanisław AMICUS Firma Handlowa-Usługowa	30-611 Kraków, ul. Wysłouchów 4/45	2013.02.19	Opc
ZHUP ROLMECH Krzysztof Figat	99-436 Bednary Kolonia, Bednary Wieś 206	2013.02.20	Opc
Mirosława Guziuk Stacja Paliw KOSTKOWO	84-252 Zamostne, Kostkowo, ul. Wejherowska 20	2013.02.22	Opc

Nazwa przedsiębiorstwa	Adres	Data decyzji	Rodzaj działalności
Danuta Piwowarska PW PETRO-MAR	41-219 Sosnowiec, ul. Lenartowicza 144/34	2013.02.26	Opc
Artur Bicki ART.-GAZ	89-200 Szubin, ul. Konopnickiej 49	2013.02.27	Opc
Alfred Brączyk Stacja Paliw	38-223 Osiek Jasielski, Samoklęski 60	2013.02.28	Opc
Agnieszka Skubiszak, Henryk Skubiszak ZPH HENRAD SC	62-020 Swarzędz, Garby, ul. Tulecka 4	2013.03.05	Opc
ABB Sp. z o.o.	04-713 Warszawa, ul. Żegańska 1	2013.03.06	Oee
Pijalnia Piwa Gewalia M.E.W. Kowalewski Jerzy	27-200 Starachowice, ul. Radomska 1	2013.03.06	Wee
Halina Ciastko Przedsiębiorstwo Budowlano-Handlowe	97-533 Żytno, Borzykowa, ul. Szkolna 21	2013.03.06	Opc
IM i WAM Adam Jaseniuk	45-720 Opole, ul. Koszyka 7/26	2013.03.07	Opc

Legenda:
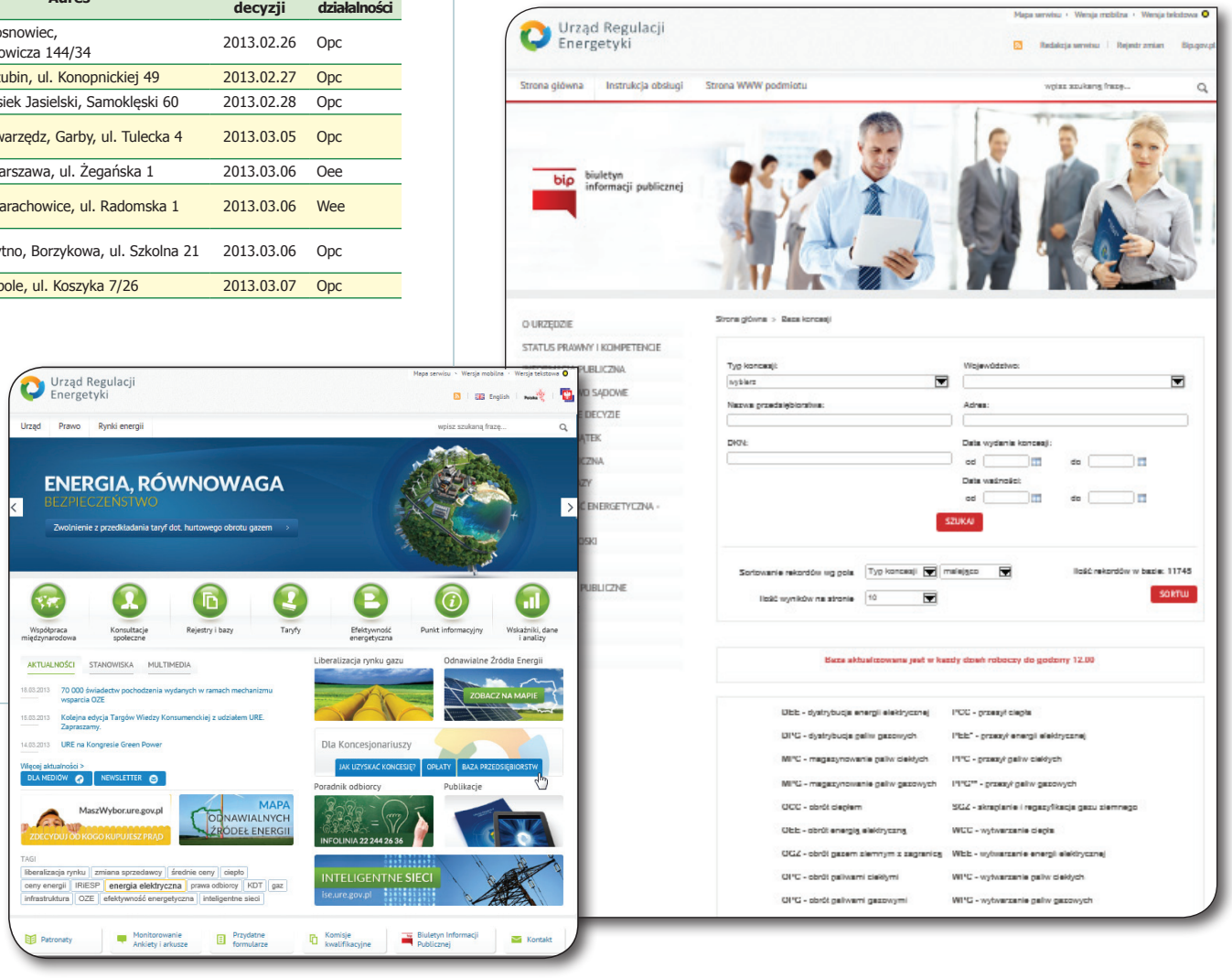
Wcc – wytwarzanie ciepła
Pcc – przesył ciepła
Occ – obrót ciepłem
Wee – wytwarzanie energii elektrycznej
Dee – dystrybucja energii elektrycznej
Oee – obrót energią elektryczną
Opc – obrót paliwami ciekłymi